

25th March 1960] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

மேட்டை ஒப்புக்கொள்ளப் போகிறார்கள், எப்போது வேலை துவங்கப்படும் என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை, இதுவரையிலும். அதற்கப்பால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைப்பார்த்தால் 2-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1956-ம் வருஷம் ஹரிஜனங்களுக்கு 11 அசெயின்மெண்டு கொடுக்கப்படுவது பற்றி கொடுக்கப் பட்ட வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இலாக்காக்களில் அந்த பைல்கள் அப்படியே உறங்கிவிடுகிறதோ என்று தோன்றுகிறது. ஒரு சில பிரச்சனைகளில் கால தாமதம் ஆவதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கலில்லை. அதுவும் இண்டர் ஸ்டேட் விஷயமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் நமது மாகாணத்தில் நேரிடையாக நமது இலாக்காக்கள் செய்யவேண்டிய வேலைகளைக்கூட, சபையில் மந்திரி அவர்களால் வாக்குறுதி கொடுத்து விட்ட பிற்பாடு கூட அதைச் செய்வதில்லை, அதை மதித்து உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது இல்லை என்றால் அதை வன்மையாகக் கண்டித்து, இம்மாதிரி வாக்குறுதிகளை மதிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். எதை அமுலாக்க முடியும், எதை அமுலாக்க முடியாது, அமுலாக்குவதில் உள்ள சிக்கல்கள் என்ன என்பதையாவது தெள்ளத்தெளிய—அடுத்த நிதி ஆண்டுக்குள்ளாவது தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட வாக்குறுதியைப்பற்றி கமிட்டியார் எழுதியபோது, அதற்கு “இந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியதாக நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று இலாக்காக்களில் எழுதுகிறார்கள். இதுபற்றி முடிவு எடுக்கவேண்டியது கமிட்டி. இலாக்காக்கள் அல்ல. இலாக்காக்களில் இருந்துவரும் பதில்கள் “இந்த அளவு நாங்கள் செய்து திருப்தியாகிவிட்டது, ஆகையால் நீங்கள் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளுங்கள்” என்ற முறையில் இருப்பதைக் கைவிடவேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் சஜஷனாக கொடுத்திருப்பார்கள்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இது ஒரு சஜஷனாக சொல்வதானால் சரி. அல்லாத முறையில் “This may be treated as implemented”. என்ற வழக்கத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

கடைசியாக இந்தக் கமிட்டியிலே என்னைத் தலைவராக நியமித்து கமிட்டி ஆண்டு சேவை செய்ய சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கும், மறுபடியும் இந்த ஆண்டும் இந்தக் கமிட்டியின் தலைவராக இருக்கும்படி நியமித்ததற்கும் கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—cont.

DEMAND XXIV—HARIJAN UPLIFT—cont.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது ஹரிஜன மான்யத்தின்மீது விவாதம் நடக்கப்போகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிப்பதற்கு ஒரு மணி நேரம் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இன்னும் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும் என்பதால் எனக்கு $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் போதும்.

MR. SPEAKER : கடைசியாகப் பேசப்போகிறவர் ஸ்ரீ சின்னதூரை அவர்கள். வாஸ்தவத்திலே அவர்களுக்கு 15 நிமிஷம் ஒதுக்க வேண்டும். கடைசியாக ஒரு மணி நேரம் கனம் அமைச்சருக்கும் தலைவருக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். என்னிடத்தில் இப்போது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் 18 பேர்களும் திராவிட முன்னேற்ற கழக அங்கத்தினர்கள் 4 பேர்களும் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்திய தேசிய ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியில் இன்னும் பெயர் கொடுக்கவில்லை. மூன்று, நான்கு பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சுயேச்சை அங்கத்தினர்கள் இரண்டு மூன்று பேர் பேச இருக்கிறார்கள். இருக்கும் மூன்று மணி நேரத்தில் 25 அங்கத்தினர்கள் எப்படி பேச முடியும் என்று தான் எனக்கும் கவலையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் 5 நிமிஷம் பேசவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறேன். அப்போதுதான் எல்லோரும் பேச

[Mr. Speaker]

[25th March 1960]

முடியும். இல்லாவிட்டால் இந்த மூன்று மணி நேரத்தில் 30 அங்கத் தினர்கள் பேசமுடியாது. இதெல்லாம் கணக்குப்போட்டுத்தான் சொல்லுகிறேன். நூற்று இருபது நிமிஷத்தை 30 பேருக்குப் பிரித்தால் ஒரு அங்கத்தினருக்கு 4 நிமிஷம்தான் கிடைக்கும். என்னுடைய பொறுப்பு நேரத்தை பிரித்துக் கொடுப்பதுதான். கட்சித்தலைவரோ, கொரடாவோ அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக்கொடுத்தால் ஜாஸ்தி நேரம் கொடுக்கலாம். பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இந்த மான்யத்திற்கு 6 மணி நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் 10 நிமிஷம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதற்குச் சரியான எண்ணிக்கை என்னிடத்தில் கொடுக்கவேண்டும். கொரடா தன்னுடைய கஷ்டத்தை நீக்கிக்கொள்வதற்கு அவர்களிடம் கொடுத்த பெயர்களை எல்லாம் என்னிடம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் எனக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அதற்கு விமோசனம் ஒருவர் 5 நிமிஷம் பேசலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : கட் மோஷன் மூவ் பண்ணுகிறவர்களுக்கு சற்று அதிக நேரம்.

MR. SPEAKER : கட் மோஷன் மூவ் பண்ணுகிறவர்களுக்குக் கூட சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போகிறது சில சந்தர்ப்பங்களிலே. இப்பொழுது ஸ்ரீ ஆர். சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

*** SRI R. SUBRAMANIAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும். ஹரிஜன் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐந்து நிமிடங்களில் என்ன சொல்லுவது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு பாயின்ட்ஸ்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மதம் மாறிய ஹரிஜனங்கள் பற்றியும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகள் பற்றியும் நேற்று அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. மதம் மாறின காரணத்தினால் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கும் சலுகைகள் அதிகமாக கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஸ்ரீ லாசர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சாதாரணமாக ஹரிஜனங்களுக்கும், மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் கல்வி, சமூகம், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளிலும், தீண்டாமையினாலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜன கிருஸ்தவர்கள் அதே நிலையில் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே அவர்கள் ஓரளவு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஹரிஜனங்களாக இருந்தவர்கள் மதம் மாறினார்கள் என்றால் அதற்கு ஏதோ காரணம் இருக்க வேண்டும். மதம் மாறுவது என்றால் தங்களையே சொந்த பொறுப்பில் தங்களையே ஆன்மீகத் துறையில் முன்னேற்றுவதற்கு மதம் மாற வேண்டும் என்பது தான் கருத்து. ஆனால் ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில் மதம் மாறியவர்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் அன்னிய ஆட்சியிலிருந்து ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷார் அவர்களுக்கு சலுகைகள் செய்து கொடுத்ததன் காரணமாகவும், பாதிரிமார்கள் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுத்ததின் காரணமாகவும் மதம் மாறியிருக்க வேண்டும். இதனால் தான் அந்தக் காலத்தில் ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்கள் ஓரளவு கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த நாளில் பாதிரியார்களுடைய உதவி பெற்று சின்னம் சிறிய வேலைகளிலும், உபாத்தியாயர் வேலைகளிலும் இருப்பவர்கள் ஹரிஜன கிருஸ்தவர்கள். உதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய தகப்பனால் சொல்லி யிருக்கிறார்கள் “நான் படித்தது ஹரிஜன கிருஸ்தவ வாத்தியாரிடம்” என்று. நான் பாடம் படித்தது கூட ஒரு ஹரிஜன கிருஸ்தவ வாத்தியாரிடம் தான். என்னுடைய பிள்ளையும் ஒரு ஹரிஜன வாத்தியாரிடம்தான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான். இம்மாதிரி அந்த நாளில் இருந்து ஹரிஜன கிருஸ்தவர்களுக்கு தரப்பட்ட பல்வேறு சலுகைகள் காரணமாகத்தான் ஓரளவு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கல்வி காரணமாக அவர்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சமூகத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களை அவர்கள்

25th March 1960] [Sri R. Subramaniam]

அனுபவிக்கவில்லை என்று நான் நன்றாகச் சொல்லுவேன். சாதாரணமாக ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் சலுகைகள் கொடுத்தபிறகுதான் நாங்கள் ஹரிஜன கிரஸ்தவர்கள் எங்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அதற்கு முன்னதாகப் பார்த்தால் அவர்கள் தங்களைப் பொறுத்த வரையில் கிரஸ்தவர்கள் என்றே சொல்லிக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்போது எந்தவிதமான சலுகைகளும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்போது எல்லாம் ஹரிஜன கிரஸ்தவர்கள், மற்ற ஜாதி ஹிந்து கிரஸ்தவர்கள் என்று கண்டுபிடிப்பது சிரமமாக இருக்கும். அவர்கள் வேறு இடத்தில் போனால் நீங்கள் எந்த ஜாதி என்று கேட்டால் நாங்கள் கிரஸ்தவர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். நாங்கள் இந்திய கிரஸ்தவர்கள் என்று சொல்லி வந்தார்கள். எங்களுக்குள் பாடுபாடு இல்லை என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னதைப் பார்த்தால் மதம் மாறின ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைக் கொடுக்காமல் இருப்பது மதம் மாறுவதைத் தடுப்பது போலாகும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு மாணவன் ஹிந்து மதத்திலிருந்து கிரஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினவனானாலும்சரி அவனுக்கு ஹரிஜன மாணவனுக்கு என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அவைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள ஹரிஜன கிரஸ்தவர்கள் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பார்ப்பது கிடையாது. எல்லா சலுகைகளும் கொடுத்தவருகிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் வீட்டு வசதி இன்னும் பலவிதமாகச் சலுகைகள் எல்லாம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் கொடுக்கின்ற மானியத் தொகையிலிருந்து ஹரிஜன கிரஸ்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. இதைப்பற்றி ஏதாவது வாதாடுவதாக இருந்தால், பார்லிமென்ட்டில் அங்கத்தினர்களிடம் சொல்லி அங்கு வாதாடச் சொல்லலாமே தவிர நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் பாராட்டுவது கிடையாது. இப்போது 1959-60-க்கு பணம் அவர்கள் ஒதுக்கி இருப்பதைவிட இந்த வருஷம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாகும். ஆனால் ஒதுக்கக்கூடிய பணத்தை ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் செலவில வேண்டும். நல்லமுறையில் செலவிடுவது என்றால் இரண்டு காரணங்கள்தான் இருக்க வேண்டும். ஒன்று போதுமான ஊழியர்கள் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் கூட வேலை செய்யக்கூடிய மனோபாவம், ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் இல்லை என்றால் பிரயோஜனம் இல்லை. இப்போது பார்த்தால் இரண்டிலும் குறை இருக்கிறது. போதுமான ஊழியர்கள் இல்லை. அத்துடன் கூட இங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லாம் ஏதோ டிபார்ட்மென்ட் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே நாமும் வேலையில் இருக்கிறோம் அதனால் ஏதோ செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வேண்டா வெறுப்போடு செய்து வருகிறார்கள். இதனால்தான் நாம் எந்த அளவு ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டுமென்று பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு இப்பொழுது செலவழிக்கப்படாமல் திரும்பி வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு முக்கியமாக வீட்டு மனை, குடித்தண்ணீர் வசதி முதலிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் அவர்கள் தயவு செய்து நான் சொன்னதை கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருபத்தைந்து அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க நான் மணியடித்தும் கூட அங்கத்தினர் அதைக் கேட்காவிட்டால் எப்படி நடத்த முடியும். அடுத்தபடியாக, ராமகிருஷ்ண தேவர்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பீடிகையிலேயே கொடுத்திருக்கிற ஐந்து நிமிடத்தில் பாதி போய் விடுகிறது. பாரதியார், எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓரினம்,

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [25th March 1960]

என்று சொல்லி வைத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது பார்த்தால், நமக்குள்ளேயே பல பாகுபாடுகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். வேளாளர்களில் வீரக்குடி வேளாளர், தொழுவ வேளாளர் என்று இருக்கிற இரு வகுப்பினர்களுக்கு சலுகைகள் உண்டு. ஆனால் மற்ற வேளாளர்களுக்கு சலுகைகள் இல்லை. இப்படியாக ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பல உட்பிரிவுகள் வைத்து பாகுபாடு வைத்திருக்கிறார்கள். தாழ்ந்த ஜாதி என்று கருதப்படுகிறவர்களிடையேயும் பல பெரும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு இனத்தில் சிலர் பெரிய பணக்காரர்களாக இருந்தால் அந்த இனத்தில் பட்ட அனைவரையும் பணக்காரர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அப்படி பணக்காரர்கள் ஒரு இனத்தில் இருப்பதால் இந்த இனத்திலுள்ளவர்களுக்கு, அதாவது மற்றவர்களுக்கு அதனால் என்ன பிரயோஜனம்? ஒருவர் குபேரனாக இருக்கலாம், அதனால் அந்த இனத்தில் பட்ட அனைவரும் குபேரர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? ஆக, வேண்டியபடி பரிசீலனை செய்துதான் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க, இதில் ஜாதி வித்தியாசம் ஏன் இருக்க வேண்டுமென்று எனக்கு புலப்படவில்லை. எந்த வகுப்பினராக யிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு ஏன் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்கிறேன். உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவன் என்ற குற்றத்திற்காக, அப்படி யாரோ ஒருவர் சொல்லிவைத்த குற்றத்திற்காக அந்த இனத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் கஷ்டப்பட வேண்டுமா? எந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவனையும் இழிவான மனிதன் என்று சொல்வதற்கில்லை. எல்லா வகுப்பிலும் நல்லவர்களும், உயர்ந்த குணம் படைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இருக்கிறார்கள். குபேர சம்பத்து படைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் வறுமையில் வாடுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். நல்ல நிலையில் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அந்த வகுப்பிலுள்ள மற்றவர்களுக்கு சலுகை கிடைப்பதில்லை என்றால் அது ஒரு குறையே. எனது தொகுதியில் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக யிருக்கிறார்கள், மீனவர்களும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், கிருஸ்தவர்களும் இருக்கிறார்கள், ஹிந்துக்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இவர்கள், ஒரே நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலரைத் தவிர, ஹரிஜன மக்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்களோ அதேபோல்தான் மற்ற வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதில் எத்தனை பாகுபாடு, எத்தனை வித்தியாசங்கள்? எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் ஓர் குலம் என்று பாரதியார் சொல்லி விட்டும் போய் விட்டார். கிராம மக்கள் எப்படி என்ன செய்தால் முன்னேற்றம் அடைவார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எளிய மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று அதற்குள்ள சலுகைகளை ஒரு தாலுகாவுக்கு அல்லது ஒரு பகுதிக்கு மட்டுமே கொடுத்து விட்டால் மற்ற பகுதியில் உள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த மெம்பர்கள் அந்த தொகுதி மக்களுக்கு துரோகம் செய்யும் நிலைக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. எனது தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் அலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது என்று ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு அலாட்மென்ட் ஒதுக்கினார்கள். அது என் தாலுகா பக்கம் வர சங்கடப்படுகிறது. ஆமை வேகத்தில் வந்து சேருகிறது என்று கூட கருது முடியவில்லை. இரண்டு வருடங்களாக முயற்சி எடுத்துப் பார்த்திருக்கிறேன். அது இன்னும் கை கூடவில்லை. அதேபோல்தான் மற்ற சலுகைகளும். ஹரிஜன குழந்தைகளுக்கும் மற்ற குழந்தைகளுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க நல்ல திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகிறது. திட்டங்களில் எந்த விதமான குறையுமில்லை. அதை வகுத்துக் கொடுப்பவர்களின் பேரிலும் நான் எத்தகைய குறையும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தவர்களுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) உயரே எத்தி விட்டு விட்டு காலை வாருகிற மாதிரி, என்னை பேச சொல்லி விட்டு இப்பொழுது சபாநாயகர் மணியடித்து

*25th March 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

விட்டார்கள். எங்கள் தாலுகாவில் மீனவர்கள் படும் கஷ்டத்தைப்பற்றி சொல்வதற்கில்லை. இரண்டு ஊர்களில் கடல் தண்ணீர் வீடுகளை அடித்து கொண்டு போகிறது. அதுபற்றி பலமுறை எழுதிவிட்டேன். அதை கவனிப்பதாக யில்லை. அதையும் நல்லமுறையில் கவனித்து, ஹரிஜன மக்களுக்கு இந்துக்கள், கிருஸ்தவர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் ஒரே நிலையில் இவர்களை வைத்து இவர்களது நிலையை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன பழமொழி எனக்கு பொருத்தமாக யிருக்காது. சபாநாயகர் மணியடித்த பிற்பாடு பழமொழி சொல்வது அவ்வளவு நன்றாகயில்லை.

SRI P. VEDAMANICKAM : மேன்மைமிக்க சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களின் பொருளாதார நிலையை, குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உயர்த்தலாமென்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. நமது மாகாணத்தில் பெரிய தொழில்களாக இருக்கும் பஸ் போக்குவரத்து, லாரி போக்குவரத்து, இவைகளுக்கு பஸ் ஈட்டுகளுக்கு பெர்மிட் கொடுத்தல், லாரிகள் ஓட்டுவதற்கு பெர்மிட் கொடுத்தல் இவைகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. பல மாவட்டங்களிலும் வசதியுள்ள ஹரிஜன பிரமுகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எத்தனையோ தடவைகளாக பஸ் பெர்மிட்ஸுக்கும், லாரி பெர்மிட்ஸுக்கும் பலதடவை விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எவ்வளவோ பிரயத்னப்படுத்தும் அவர்களுக்கு இன்னும் அவை கிடைக்கவில்லை. அவர்களில், யாருக்கும் ஒரு ஈட்டும் கிடைக்கவில்லை. உண்மையிலே இந்த நாட்டு மக்களின், தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு சில ஹரிஜனங்களுக்காவது பஸ், லாரி ஈட்டின் இவைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அவைகள் அவர்களுக்கு லேசாக கிடைக்குமாறு சட்டத்தை மாற்றியமைத்து அப்படி கிடைக்கும்போது மற்ற கம்பனிக்காரர்கள் அப்பீல்களுக்கு போகாமல் இருக்கவும் வழிவகை செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri V. K. Krishnamurthy in the Chair.)

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முக்கியமான பிரச்சனை, குடியிருப்பு மனை. இவர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்காக பல வகைகளிலும் இரண்டு கோடி 99 லட்சம் ரூபாய் அள்ளி இறைத்தபோதிலும்கூட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவதற்கும் வேண்டியது செய்ய வேண்டும். குடியிருப்பு மனைக்கட்டு வழங்குவதில் எவ்வளவோ மனுக்கள் கொடுத்திருந்தபோதிலும் இன்னும் அவற்றை கொடுப்பதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த குடியிருப்பு மனை வழங்குவதில் அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் விதைப் பண்ணைகள், ரயில்வேக்காக நிலம் போன்றவைகளுக்காக அரசாங்கம் எவ்வளவு சீக்கிரம் இடங்களை அகவயர் செய்கிறது அதேபோல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனை வழங்கும் விஷயத்திலும் எவ்வளவு சீக்கிரம் அதற்கு வேண்டிய இடங்களை அகவயர் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அகவயர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கும் முறையில் அவர்களுக்கு அது கிடைத்து வருவதுபற்றி நான் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். எங்கள் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும் எங்களுக்கு வேண்டியவர்கள்தான். எனது தொகுதியில் அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் பலருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்காமல் அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிட்டியிலிருந்து தங்கள் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் தொகையை

[Sri P. Vedamanickam] [25th March 1960]

கூடுதலாக ஒதுக்கி பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் கூடியவரை ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கல்லூரியில் படித்த மாணவர்கள் பலர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். என் தொகுதியில்கூட 20 பேர்கள் படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10
a.m.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்துள்ளேன். முதலில் என்னுடைய குறை என்னவென்றால், இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் மிக மிக குறைவு என்பதுதான். சாதாரணமாக இறந்த வீட்டில் போகிறவர்களில் சொந்தக்காரர்கள் அருகேயிருந்து எங்கேயும் போகாமல் அழுதுகொண்டே இருப்பார்கள். அதல்லாமல் வேறு ஆட்கள் அங்கு வருபவர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் இறந்துபோனதை நினைத்துக்கொண்டோ அல்லது வேறு எதையாவது நினைத்துக்கொண்டோ அழுதுகொண்டே இருப்பார்கள். அதைப்போல இந்த இனத்திலுள்ளவர்கள் தங்கள் குறைகளை எல்லாம் இங்கு எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு போதிய நேரம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இனிமேலாவது, அடுத்த ஆண்டில் இதற்காக அதிகமான அளவில் நேரத்தை ஒதுக்கி ஆதி திராவிட மக்கள் எல்லாம் தங்கள் குறைகளை தெரிவிப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை சென்ற ஆண்டைக்காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இருந்தாலும் இந்தத் தொகை போதாது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலும் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு இப்போது நடக்கின்ற அளவில் வேலை செய்துகொண்டு போனால் அவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் தீர வேண்டுமானால் குறைந்தது 100 ஆண்டு காலமாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதிதிராவிட மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு, இப்போது ஒரு ஐந்தாண்டு திட்டம் போட்டு முடித்திருக்கிறோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு போட்டு அதாவும் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. இவ்வித மெல்லாம் திட்டம் போட்டிருந்தும் ஹரிஜனங்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நீங்கிவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்ற முறையில் திட்டங்களை வகுத்து, அதன்படி வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்போதும் நாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டுத்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதை என்னால் சரியாக கேட்க முடியவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் திட்டம் போட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதும் அரசாங்கத்தில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை போட்டுத்தான் வேலைகள் நடந்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : எல்லா மக்களுக்கும் சேர்ந்துதான் இப்போது திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுவது அடித்தளத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிற ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு என்று, அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தீர்ப்பதற்காக தனியாக ஒரு திட்டம் போடவேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்காக வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அனேக மனைகள் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அங்குள்ள சேரிகள் இருக்கின்ற இடங்கள் எல்லாம் சம்பிர

25th March 1960] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

தாயமாக இருந்த ஜாரி, நடத்தம், புறம்போக்கு என்று இருந்து வருகிறது. அதோடு 12 வருடத்திற்கும் மேலாக இருப்பவர்களுக்கு அந்த இடத்திலுள்ள பாத்தியதையை கொடுத்து விடுவது என்று பல இடங்களிலும் தரப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பரம்பரையாக இருக்கும் சில இடங்களில் இருக்கும் இடங்களை அரசாங்கம் அதை எடுத்து மான்யங்கள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கும் இடங்களையே கொடுத்துவிடுவது மிகவும் உசிதமாய் இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இங்கு பலர் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கும் அரசாங்கம் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்கம் நடத்துகின்ற ஹாஸ்டல்களில், 30 பிள்ளைகளுக்கு வசதி இருக்குமானால் அதற்கு அடுத்த ஆண்டு, நான்கு அல்லது ஐந்து பிள்ளைகளுக்கு கூடுதலாக வசதி ஏற்படுகிறது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் ஐந்து அல்லது பத்து பிள்ளைகளுக்கு வசதி ஏற்படுகிறது. இதற்கான புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெள்ளையர்கள் காலத்தில் “பஞ்சம தரிசு” என்ற இடங்கள் அடங்கிய ஒரு லிஸ்ட் இருந்து வந்தது. அதை அப்போது சில ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்து வந்தார்கள். பின்னால் அது கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இப்போது அந்த இடங்களை எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, தீண்டாமையை போக்குவதற்காக அரசாங்கம் எவ்வளவோ வேலைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போதும் போட்டர் லிஸ்டில் சாம்பார், குடும்பர், இன்னும் இதபோன்ற எத்தனையோ வகுப்புக்களை குறித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து நான் வருந்துகிறேன். அரசாங்கம் ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, அரசாங்க எடுகளில் எல்லாம் இவ்விதம் பலவாறான வகுப்புக்களை சொல்லியிருப்பது சரியல்ல, வேண்டுமானால் ஆதிதிராவிடர் மட்டும் என்று இருந்தால் போதுமானது என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆதிதிராவிடர் என்று போட்டால், அந்த இனத்தவரை மட்டும்தான் குறிக்கும். ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் சேர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் ஹரிஜனங்கள் (ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : அடுத்தபடியாக உத்தியோகம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் 6-2/3 பாகம்தான் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. இதை அதிக அளவில் உயர்த்தி, முக்கியமாக பி.டப்ளியூ.டி.-யில் அதிகமான அளவில் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு சர்வீஸ் கமிஷனிலும் ஆதிதிராவிடரைச் சேர்ந்த ஒருவரை அங்கத்தினராக போட முடியுமா என்று கேள்வி போட்ட நேரத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு என்று தனியாக போடவேண்டிய அவசியமில்லை, எல்லா மக்களையும் சேர்த்து இதிலேயே கவனித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் மத்திய சர்க்காரில் எல்லாம் சிவசண்முகம் பிள்ளை அவர்களை அங்கத்தினராக போட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அவர்கள் தவறு செய்திருப்பார்கள் என்று தோன்றவில்லை. ஆகவே அதே போன்று இங்கும் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஆதிதிராவிடரை போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த மாதிரி போய்க் கொண்டிருந்தால், ஹரிஜனங்கள் எப்போது முன்னுக்கு வருவார்கள் என்பது எனக்கு சந்தேகமாகவே இருக்கிறது.

[25th March 1960.]

SRI A. VEDARATHNAM : அறிவிற் சிறந்த அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன நிதிக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தில் வரும் ஆண்டில் 62 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுவதோடு, இவ்விஷயத்தில் சில வார்த்தைகளை நான் எனக்குரிய நேரத்திற்குள் கூறி முடிக்க விரும்புகிறேன். “ரிமுவல் ஆப் ஸோஷியல் டிஸெபிலிட்டிஸ் ஆக்ட்” என்ற சட்டத்தின் பிரகாரம், இந்து தர்மத்தில் இருந்து வந்த தீண்டாமைகளை போக்குவதற்கு பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக தீண்டாமை வேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது உகடைகளிலும், நாவிதர்கள் சேவை செய்யும் சலூன்களிலும் சேவை செய்வதற்கு மறுப்பார்களானால் அவர்களை இந்தச் சட்டப்படி அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இடமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று மணச் சடங்குகளில் அல்லது மரணச் சடங்குகளில் புரோகிதர்கள் வர மறுத்தால் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களைப் போன்ற பெரியவர்களுடைய வீட்டுக்கு வேண்டுமென்றால் புரோகிதர்கள் சந்தோஷமாக வரலாம். ஆனால் சாதாரண ஹரிஜனங்களுடைய வீட்டில் நடைபெறும் மணச் சடங்குகளுக்கோ அல்லது மரணச் சடங்குகளுக்கோ அவர்கள் வரவில்லை என்றால், அவர்களை தண்டிக்க இந்தச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறதா என்பதை கவனித்துப் பார்த்து, இதில் அதற்கு இடமில்லை யென்றால் இதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி பராஸ்கர ஸ்மிருதி சக்கிரந்தி . . . போன்ற நீதி நூல்களில் எல்லாம் தீண்டாமைக்கு இடமே இல்லை. அதன் பின்னால் வந்த மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில்தான் தீண்டாமைக்கு இடமிருக்கிறது. அதை போக்குவதற்கு தான் இப்போது நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இம்மாதிரிப்பட்ட தீண்டாமையைப்பற்றி பைபிள் போன்ற நீதி நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. கனம் லாசர் அவர்களைப் போன்று நானும் ஓரளவு பைபிளை படித்து இருக்கிறேன். இப்போதும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எந்த இடத்திலாவது இந்து தர்மத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல் தீண்டாமையைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தால், அதை அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி நிரூபிக்கலானால், அவர்கள் கேட்கின்றபடி கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இந்த சலுகை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. கிறிஸ்தவர்கள் அவர்களுடைய மதத்தை பரப்புவதற்காக செய்யும்படும் முயற்சிகளைப் பற்றி நாம் யாரும் குறைகூறவில்லை. ஆனால் மற்றவர்களுடைய அறியாமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதன் மூலம் மதமாற்றம் செய்யக் கூடாது என்கிற ஒரு விஷயத்தைத்தான் பலராலும் இன்றைக்கு வற்புறுத்தப்படுகிறதே தவிர தர்ம பேர்தனை செய்வதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஏற்கனவே மதமாற்றம் செய்யப்படுகிறது, அதோடு இம்மாதிரிப் பட்ட சலுகைகள் மேலும் கிடைக்குமானால் அதன் மூலம் மதமாற்றத்தை இன்னும் அதிகமாக நடத்துவதற்கு பயன்படும் என்கிற காரணத்தால் தான் இது கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது.

கல்வித் துறையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, உத்தியோகத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பல இடங்களிலும் ஒதுக்கப்படுகின்ற இடங்களுக்குக்கூட படித்த மாணவர்கள் முன்வருவதில்லை. அது மட்டுமில்லை, இடமில்லை என்கிற கஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. எஸ்.எஸ். இல்.ஸி. பாஸ் செய்யாதவர்கள் வேண்டுமானால் அதிகமான பேர்கள் ஹரிஜனங்களில் இருக்கலாம். இவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் பெருமளவில் படித்தவர்கள், ஹரிஜனங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றார்கள் என்கிற நிலை எனக்கு தெரிந்த வரையில் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆக நாம் காட்டவேண்டிய அக்கரை எதில் என்றால் அதிகமாக மாணவர்களும், மாணவிகளும் படிக்க வசதி செய்து தரவேண்டும். மாணவர்களைக் காட்டிலும் மாணவிகள் படிக்க வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். இந்த

25th March 1960] [Sri A. Vedarathnam]

வகுப்பினிலிருந்து எத்தனை பேர்கள் படிப்பதற்கு முன்வந்தாலும் அவர்களுக்கு யாருக்கும் இல்லை என்று சொல்லாமல் அத்தனை பேருக்கும் இடம் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் எனது கோரிக்கை.

அதிலும் குறிப்பாக அன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாண்டெஸ்ஸாரி, கிண்டர்கார்டன், பூர்வாதார பள்ளிகளில் படித்துவிட்டு—அதாவது மூன்று வயது முதல் ஐந்து வயது வரையில் மாணவர்கள் இந்தப் பள்ளிகளில் படித்துவிட்டு—மேல் வகுப்புக்கு வரும் காலத்தில் அவர்களிடம் சுத்தம், ஒழுக்கம், சுகாதாரம் முதலியவைகள் நல்ல முறையில் சீர்பட்டு வருகிறது என்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அத்தகைய வகுப்புகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சில பள்ளிகளில்தான் இருக்கின்றன. மாண்டெஸ்ஸாரி பள்ளிகளில் 10 பள்ளிகள்தான் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். பூர்வாதாரப் பள்ளிகளில் 10 பள்ளிகளுக்கு அதிகமாக இல்லை. அதிலே படிக்க வருகிற மாணவ மாணவிகளுக்கு கொஞ்சம் எஜ்லிமில் வைத்திருக்கிற காரணத்தினால், ஆறு வயதுக்குக் குறைந்தவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக்கூடாது என்று வைத்திருக்கிற காரணத்தினால் இளம்பிராயத்தில் நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் அடைவதற்குள்ள போதிய வாய்ப்பு தடைபட்டுவிடுகிறது. மற்ற மாணவர்களுக்கு இல்லாது போனாலும், ஹரிஜன, பின்னத்திய மாணவ மாணவிகள் வகுப்பில் சேர ஒரு சில குறிப்பிட்ட பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. இதனால் அதிகத் தொகை வராது, பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை. அவர்களுக்கு வயது வரம்பு இல்லாமல் அந்தப் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதிபற்றி வெகுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்தபோதிலும், அவர்களுக்கு தங்களுடைய ஜன்ம் பூமியில் இருக்கிற விசுவாசம் காரணமாக அவர்களை வேறு எந்த இடத்திற்கு போகச் சொன்னாலும் போகமாட்டார்கள். அவர்கள் இருக்கிற இடத்தையே ஆர்ஜிதம் செய்து பட்டா செய்து கொடுத்தால்தான் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். வேறு எந்த இடத்தை வாங்கிக்கொடுத்து மாற்றிக்கொண்டு போ என்று சொன்னாலும் அவர்கள் இருக்கிற இடத்தை விட்டு போகமாட்டார்கள் என்று நினைவூட்டி இருக்கிற இடத்தையே ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள உதவி கொடுத்து கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லவேண்டுமென்று தவிர, கரண்டிராக்டர் மூலமாக கட்டிக்கொடுக்கும் வீடுகள் நிலைப்பதில்லை என்று சொல்லி, எனக்கு அவகாசம் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி செலுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI P. S. ELIAPPAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் பேரில் இங்கு நடக்கிற வைபவத்தைப் பார்த்தால் எல்லாம் “இல்லை, இல்லை” என்றுதான் தோன்றுகிறது. இதிலே நான் என்ன சொல்வது என்றால், இப்போது எல்லோரும் சொல்லிவிட்டார்கள். அதையே சொல்லிக்கொண்டு, சொல்லிக்கொண்டு வந்தால் ஒரே பாராயணமாகப் போகிறது. இந்த மான்யக் கோரிக்கை எப்படி இருக்கிறது என்றால்—

கையாறை ஏற்றி அங்கணம் தின்று கரித்துணி ஆடையை தையாதுடுத்தி மெய்யார நின்று உள்ளம் வெதவெதற்ப ஐயாவென்று ஒலமிடும் நான் என்னுன் இறைவா—கச்சி ஏகம்பனே,

என்று பட்டினத்தார் சொன்னார். ஒரு உண்மையான சந்நியாசி இருக்கிறான், ஒரு போலி சந்நியாசி இருக்கிறான். உண்மையான சந்நியாசிக்கும் போலி சந்நியாசிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. உண்மையான சந்நியாசி—எல்லாம் துறந்தவன்—என்ன செய்வான் என்றால், ஒரு வீட்டினைப் போய் “அம்மா” என்று கையேந்துவான். உடனே கையில் சாதத்தைப் போட்டால், அங்கேயே உண்பான். அப்படியே போகும்போது ஒரு தொட்டியில் ஏதாவது கிழிந்த துணி இருந்தால்—“தையாதுடுத்தி” என்று சொல்கிறார்—அதை அப்படியே எடுத்து உடுத்திக் கொள்வான். போலி சந்நியாசியாக இருந்தால் அதை தைத்து உடுத்திக்கொள்வான். உண்மையான சந்நியாசி “இன்றைக்கு பகவான் கொடுத்து விட்டான், நாளைக்கு

[Sri P. S. Ellappan]

[25th March 1960]

பகவான் கொடுப்பான்” என்ற முறையில் அப்போதைக்கப்போது கிடைப்பதை அப்படியப்படியே சாப்பட்டு விடுவான். தொட்டியில் இருக்கிற துணியை அப்படியே உடுத்துக்கொண்டு, தெருக்கோடியில் இருக்கிற கோவிலுக்கு போவான். கோவிலில் நின்றுகொண்டு “ஆண்டவனே, எங்கு என்று விமோசனம், இன்னும் இதே பாதி எத்தனை நாட்களாக இருக்க வேண்டும், வெகு சீக்கிரத்தில் உன்னுடைய சந்நிதியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று “கையாறை ஏற்றி”, சரீரத்தில் உணர்ச்சி இல்லாமல் ஆண்டவனை நம்பி அப்படியே விழுந்துவிடுவான். அதே மாதிரி இப்போது 260 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் ஒதுக்கிக் கொண்டே போகிறார்கள். நிலைமை என்ன ஆகிறது என்றால் அன்றைக்கு சாப்பிட்ட சாப்பாட்டோடு இருக்கிறோம். ஆகவே இப்படி அப்போதைக்கப்போது பணம் ஒதுக்குவதைவிட, இப்போது கடன் வாங்குவதில் கஷ்டம் இல்லை (சிரிப்பு). அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா என்று என்னவெல்லாமோ சொல்லுகிறார்கள். அங்கே 10 கோடி, இங்கே 20 கோடி இதுவும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு செலவு செய்யப்படும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்காக 30 கோடி ரூபாய் வாங்கி ஒரே வகையில் எல்லா வற்றையும் பைசல் செய்வது போக 10, 15 வருஷம் தள்ளிக்கொண்டு போவானேன்? இதனால் எவ்வளவு சங்கடமாக இருக்கிறது.

இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் எப்படி இருக்கிறது என்றால், உதாரணமாக சில குடி மனைகள் இருக்கின்றன. குடி மனைகள் 1948-லிருந்து இருக்கின்றன. எங்கள் தாலுகாவில் 10 குடி மனைகளை சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். என்ன விமோசனம்? மனு போட்டால் மேலே போயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சப்-கலெக்டரிடம் வந்தால் அதற்கு மேலே போயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கலெக்டரிடம் போனால் அதற்கு மேலே போயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கே வந்து சர்க்கரைக் கேட்டால் இங்கே வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எங்குதான் இருக்கிறது தெரியவில்லை. தனியாக எங்களுக்கென்று ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் வைத்து சரியாக இதிலெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இழுத்துப் பறித்துக்கொண்டு போனால் என்ன பயன்? அலெம்ப்ளியில் வந்தால் இதே பேச்சு, வெளியிலேயோ ஒன்றுமில்லை. அலெம்ப்ளி காலத்தில் இங்கே இருக்கிற எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அத்தனை பேரும் டைரக்டர் ஆபீஸிற்கு வந்து விடுகிறார்கள், அங்கே டைரக்டருக்கு என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. இன்னும் ஏதாவது அதிகமாகச் சொன்னால், “இவன் எதிர் கட்சி, இப்படித்தான் பேசுவான்” என்று சொல்லுகிறார்கள். வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் ஒன்று செங்கல்பட்டில் இருக்கிறது. அங்கே கொடுக்கிற மனுவுக்கு என்ன விமோசனம் என்று தெரியவில்லை. இனி மேலாவது இந்த மாதிரி இல்லாமல் சரிவர நடத்தி ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை உண்மையாக நடத்த வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் தாற்காலிக அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள ஹரிஜன நல மான்யக் கோரிக்கையிலே 10 லட்சம் ரூபாய் அதிகரித்திருப்பதை வரவேற்பதுடன், அன்னாருடைய ஹரிஜன நல முன்னேற்ற மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்தும், எதிர் கட்சியிலே கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் ஒரு சில விஷயங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன நல முன்னேற்றம் என்று சொல்லும்போது மகாத்மாஜி அவர்களை நாம் நினைக்காமல் இருக்க முடியாது. நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய லட்சியம் நாட்டிலே பிறந்த—மானிடராய் பிறந்த—அத்தனை பேரும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி எல்லோரும் சமம் என்ற முறையில் வாழவேண்டுமென்பது. நமது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அந்த லட்சியத்தைக் கடைபிடித்து, குறிப்பாக நமது மாகாணத்தில் 3-ல் இரண்டு பங்கு ஜனத்தொகை கொண்ட, 158 பிரிவுகள் கொண்ட ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்டவர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டமிட்டு காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள்.

25th March 1960] [Srimathi Hemalatha Devi]

முன்றில் இரண்டு பங்கு ஜனத்தொகையை உடைய பிற்பட்ட வகுப்பினரும், பொருளாதாரத் துறையில் முற்பட்டவர்களும் சமமாக இருக்கக்கூடிய முறையில் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க முற்பட்டிருக்கிறது காங்கிரஸ் கட்சி என்பதை யாவரும் அறிவார்கள். இந்த சர்க்கார் இப்பேர்ப்பட்ட நல்ல காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிகிறோம். இவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கென வருடா வருடம் பணம் ஒதுக்கிக் கொண்டிருப்பதைவிட, எத்தனையோ ஆண்டுகள் பணம் ஒதுக்கிக் கொண்டிருப்பதைவிட அதிகமான பணத்தை சில ஆண்டுகளிலே ஒதுக்கியே அவர்களை சில ஆண்டுகளிலேயே முன்னுக்குக் கொண்டுவந்துவிடலாம். அவ்வாறு செய்தால் நாம் ஸோஷலிஸ சமுதாயத்தை அதிக விரைவில் அமைக்க விரும்புவதற்கேற்றவாறு, அவர்களை அத்விரைவில் முன்னுக்குக் கொண்டு வரலாம்; ஸோஷலிஸ சமுதாயத்தை விரைவில் காணலாம். எனவே சர்க்கார் இந்த மானியத்திற்கு பணம் ஒதுக்கும்போது அதிகப் படியான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர், வெளிநாடுகளிலிருந்து இதற்காக ஏராளமான கடனை வாங்கலாம் என்று சொன்னார். அவர் அவ்வாறு கூறியதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அது முடியாத காரியம். இந்த மானியத்திற்கு பணம் ஒதுக்கும்போது அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்குவதிலுள்ள காலதாமதம் பற்றி நேற்று கூட என் சகோதரி அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசினார். ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வருஷக் கடைசியிலேயே கொடுக்கப்படுவதால், மாணவர்களும், மாணவிகளும் ஸ்காலர்ஷிப்பு நமக்கு வருமா என்ற கவலையிலேயே கவனம் செலுத்துவதால், அவர்கள் தங்கள் பாடத்தில் கண்ணும் கருத்து மாயிருக்க முடியவில்லை என்று அவர் கூறினார். அது முற்றிலும் உண்மை. ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கிடைக்கிறதோ, கிடைக்கவில்லையோ; அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். “முதலை செத்ததுமன்றி குழி தோண்டப் பத்துப் பணம்” என்பது போல, அவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வரும் வரையில் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக வாங்கும் கடனுக்கு வட்டி வேறு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கப்படும் வரையில் அவர்கள் கடன் வாங்கித் தான் சம்பளம் கட்டுகிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் பணம் தாமதமாக வருவதால் அவர்கள் கடனுக்கு வட்டியும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கூடியவரையில் உத்தியோகஸ்தர்களுையவது அதிகப்படுத்தி மாணவ மாணவிகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பணம் சீக்கிரம் கிடைக்கச் செய்தால் மிகவும் நலமாயிருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கென காலனிகள் கட்டுவதற்காக இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த ஊரிலேயே காலனிகள் கட்ட வேண்டுமென்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. சர்க்கார் எந்த இடங்களில் இவர்களுக்கு காலனிகள் கட்டிக்கொடுக்க விரும்புகிறார்களோ அந்த இடங்களில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலம் இல்லை. அதன் காரணமாக அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் பட்டாதாரின் நிலத்தை ஆக்கிரமிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் பட்டாதாரின் நிலத்தை வெகு சீக்கிரத்திலேயே ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்குக் காலனி கட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஜாதிகளை சிருஷ்டிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்காலர்ஷிப்புகளை அளிக் கும்போது பின்னடைந்த வகுப்பினர்களின் பெயர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களின் பெயர்களையும், சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அதிகமான பணத்தை இவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கென ஒதுக்கி இவர்களை சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தால் சீக்கிரத்தில் ஜாதிகள் மறைந்துவிடும்.

எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் “எங்கள் கட்சித் தலைவர்தான் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குப் பாடுபட்டார். எங்கள் கட்சித் தலைவர்தான் ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசத்தை நடத்தினார்” என்று சொல்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனாலும் கூட, அந்தக் கட்சித் தலைவர் காங்கிரஸில் இருந்த

10-20
a.m.

[Srimathi Hemalatha Devi] [25th March 1960]

போதுதான் அவைகள் நடந்தனவே தவிர, அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கும்போது அவருக்கு அந்த எண்ணம் ஏற்படவில்லை என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM: மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கான மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது தமிழ் நாட்டு ஜன சங்கியையில் 1/6 பகுதியினர் ஆதித்திராவிட மக்கள். அதைப் பார்க்கும் போது, இன்று அவர்களுக்காக சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை மிகக் குறைவு என்று நான் கூறுவேன். ஆனால் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு தோராயமாக 38 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் மொத்த ஜனத்தொகையில் 1/6 பகுதியினர் ஆதித் திராவிட மக்களாக இருப்பதால், அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்க வேண்டுமானால் அதற்கு இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டும். இந்த ஆதித் திராவிட மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் அவல நிலையில் இருந்தாலும் தற்சமயம் கல்வித் துறையின் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் இந்தப் பதினேறு ஆண்டு காலத்தில் நாங்கள் கல்வித் துறையில் போதிய அளவு முன்னேற்றிவிட்டதாக நினைக்கக் கூடாது. வெள்ளையர் ஆட்சி காலத்திலேயே, கிருஸ்தவர்களாக மாறிய ஆதித் திராவிடர்கள்தான் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றினார்கள். மொத்தமாகப் பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில், கல்வித் துறையில் முன்னேற்றமடைந்தவர்களில் பெரும் பாலோர் கிருஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள்தான். வெள்ளையர் அவ்வாறு நிர்வாகம் நடத்தி வந்தார்கள். இங்கே கிருஸ்தவர்கள் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு கல்வித் துறையில் வழி காட்டி வந்தார்கள். இப்போது இங்கு ஹரிஜனங்களின் நிலை வேறு, கந்தசாமி வீட்டில் ராபெர்ட் பிறந்தானே தவிர, ராபெர்ட் வீட்டில் கந்தசாமி பிறக்க வில்லை. இன்று ராபெர்ட்டாக இருப்பவன் அன்று வேறு பெயர்வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அண்ணாமலையின் மகன் தன் பெயரை ஜான் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். தங்கள் படிப்பு நிமித்தமாக அவர்கள் கிருஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்தார்கள். சர்க்கார், ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கும் போது, பெயரின் பெயர் என்ன, அவனுடைய தகப்பனரின் பெயர் என்ன என்பதை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் மதம் மாறியது படிப்பு நிமித்தமாகவே தவிர, வேறு காரணத்திற்காக அல்ல. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் கல்வித் துறையில் கட்டாயம் சலுகை காட்டவேண்டும், அவர்கள் கல்விக்காகவும் தொழிலுக்காகவும் தான் கிருஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்தார்கள். இன்று தமிழ் நாட்டில் கிருஸ்தவர்களாக மாறியவர்களாக இருப்பவர்களுள் 92 சதவிகித்தினர் முன்பு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்திருப்பார்கள். மீதி 8 சத விகித்தினர் முன்பு நாடார், உடையார் முதலிய சமூகத்தினராக இருந்திருப்பார்கள். கிறிஸ்தவனாகக் கன்வெர்ட் ஆன ஹரிஜன் இன்று ஆரிய சமাজத்தின் மூலம் மறுபடியும் ஹிந்துவாக ஆகிறான். அதாவது கிறிஸ்தவனாக கன்வெர்ட் ஆன ஹரிஜனைய ராபெர்ட்டுக்கு ராமசாமி என்ற பெயரை ஆரிய சமாஜம் கொடுக்கிறது. ஆரிய சமாஜம் அவனை ஹிந்து மதத்திற்கு மாற்றுகிறது. கடந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் பல கிருஸ்தவர்கள் இவ்வாறு மதம் மாறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக மதம் மாறி ஹிந்து மதத்திற்கு திரும்பி வருகிறார்கள். அப்படி ஹிந்து மதத்திற்குத் திரும்பி வருபவர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகைகளை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அண்ணாமலை அப்ரகாமாக தன் பெயரை மாற்றிக் கொண்டபோது உடனே கெஜெட் நோட்டிபிகேஷனில் அதை குறிப்பிட்டு போல அப்ரகாம் அண்ணாமலையாக தன் பெயரை மாற்றிக் கொள்ளும் போதும் உடனே கெஜெட் நோட்டிபிகேஷன் போட்டு அதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு கெஜெட் நோட்டிபிகேஷன் போட்டு அவன் ஆதித்திராவிட மகன் என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காக அரசாங்கம் இப்போது ஏராளமாகப் பணம் செலவழிகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இது வெறும் பிரசாரமாக இருக்கிறதே தவிர இப்பிரசாரத்தால் மக்களுக்கு ஒரு பயனும் ஏற்படவில்லை. சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களை எதிர் கட்சிக்காரர்கள் வெம்ம வெம்மப் பேசுவதாக கனம் அமைச்சர் நினைக்கக்கூடும். அந்தப்

25th March 1960] [Sri P. S. Santhanam]

பணத்தை நல்ல விதத்தில் வேறு வகையில் செலவழிக்கலாம். கிராமங்களில் சுகாதாரத்தையும் சுத்தத்தையும் பாதுகாப்பதற்கென கிராமங்களிலுள்ள சில படித்த வாலிபர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை கிராமங்களில் அக்காரியத்தைச் செய்யச் சொல்லி, அதற்கு அப்பணத்தைச் செலவழித்தால், மக்களும் பயனடைய முடியும், கிராமங்களும் சுத்தமாக இருக்கும். இன்று தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பற்றி நினைக்கும்போது தமிழ் நாட்டு ஜனத்தொகையில் 1/6 பகுதியினராக இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரியார் ராமசாமியைத்தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் திருவாங்கூரில், வைக்கம் என்ற பகுதியில் ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று முற்பட்டு அடி, உதைபட்டார்கள். ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்பதற்காக மும்முரமாகப் பாடுபட்டவர் பெரியார் ராமசாமி. தமிழகத்தில் ஜனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்காக இருக்கிற ஹரிஜன மக்கள் பெரியார் ராமசாமி அவர்களின் தொண்டுகாக அவரை வணங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

10-30
a.m.

* SRI V. VEDAYYAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முற்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக ஒரு மானியமும், இலாகாவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதே அவர்களுக்கு இந்து சமூகத்தில் உள்ள இமிநீலையைக் காட்டுகிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டுமென்றுதான் சர்க்கார் காந்தியின் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்தத் திட்டங்களுக்காகப் பெருந்தொகை ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. இன்னும் நம்முடைய நாட்டிலே பார்த்தால்—நகரங்களிலே வேண்டுமானால் ஓரளவு தீண்டாமை போயிருக்கிறது என்று சொல்லலாம்—கிராமங்களிலே தீண்டாமை தலை விரித்தாடுகிறது என்பது நன்கு தெரியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்க இந்த வேலையை போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட்டும் ஒப்படைக்க வேண்டும். எப்படி மது விலக்குச் சட்டத்தை அமுல் படுத்தும் வேலை போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு வெற்றி கரமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறதோ அதேபோல் இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலையையும் போலீஸ் இலாகாவின் பொறுப்பாக ஒப்படைத்து விட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் இந்தத் தீண்டாமை துரிதமாக போய்விடும் என்று கருதுகிறேன். இது சம்பந்தமாக இன்னும் அதிகமான தொகை வேண்டுமானாலும் ஒதுக்கிக் கொள்ளலாம். ஹரிஜன நலப் பள்ளிகள் என்று தனியாக வேண்டியதில்லை. சர்க்காரே நடத்த வாய்ப்பு இருக்கும் காரணத்தினால், ஜில்லா போர்டு நடத்த தகுதி இருப்பதால் இந்த தனிப் பள்ளிகளுக்காகச் செலவழிக்கப்படும் தொகையைத் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று கருதுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கென்று காலனிகள் தனியாகக் கட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவ்வாறு கட்டுவதை விட எங்கெங்கு மனைக்கட்டுகள் தேவையோ அங்கெல்லாம் மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் குடியிருக்கும் நிலத்தையே ஜாரி செய்து கொடுக்கலாம். ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்களாகப் பார்த்து குறைந்தது 10, 20 மனைகள் இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணிக்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், ஒரு மனை தேவையாக இருந்தாலும் கூட மனை வழங்கவேண்டும்.

உத்தியோகம் சம்பந்தமாக இப்போது ஹைக்கோர்ட்டில் தீர்ப்பு ஒன்றைப் பார்த்தோம். வெறும் ரிசர்வேஷன் என்று மாதிரம் இருந்தால் போதாது. “ரிசர்வேஷன் அட் எவ்வி ஸ்டேஜ்” என்று அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு ஹரிஜன் டெபுடி கலெக்டர் என்ற பதவியில் ஆரம்பித்தால் கூட, அவனுக்கிருக்கும் பல குறைகள் காரணமாக, அவனுக்குக் கீழே இருக்கக் கூடிய குமாஸ்தர்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் கூட அவனைத் தாண்டிச் சென்று விடுவார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஸ்டேஜிலும் ரிசர்வேஷன் இருக்கவேண்டும்.

[Sri V. Vedayyan]

[25th March, 1960]

பொருளாதார நிலையின் காரணமாக தொகுதிகளை இரண்டாகப் பிரிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப் பிரித்தால் மிகவும் பிற்போக்கான ஜன ஜாதி இந்துக்கள் விரும்பினால் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருப்பதாலும், நல்ல திறமையுள்ள, சேவை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுமாதலாலும், “பைபர்கேஷன் ஆப் கான்ஸ்டிட்யூஷன்ஸ்”-ஐ நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய சர்க்கார் நல்ல முடிவு எடுத்து மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் உயர்ந்த ஜாதி மாணவர்களையும், எந்த வித கட்டணமும் இன்றி 10 பர்சண்ட் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அது கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும். எனக்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்துக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI M. K. MARIAPPAN :** தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். இந்த நாட்டிலே பெரும்பான்மையான சமுதாயமாக உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய குறைகளைச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லக் கூட நேரம் போதவில்லை என்பது மிக மிக வருந்த வேண்டிய நிலைமையாகும். இருப்பினும் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டில் கல்விக்காகவும், தொழிலுக்காகவும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் தீண்டாமை ஒழியும் என்ற காரணத்தினால் நம்முடைய சர்க்கார் கல்விக்காகவும், தொழிலுக்காகவும் இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். மாணவர்களுடைய விடுதிகள் பல இடங்களில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய சேலம் ஜில்லாவிலும் கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக பல விடுதிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியான ஆரூர் தாலுக்காவில் மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியாக இருப்பதால் இரண்டு ஹரிஜன மாணவர்கள் விடுதியைத் திறக்க வேண்டுமென்று பல முறை இந்த மூன்று ஆண்டுகளாகக் கோரியும் இன்னும் ஒரு விடுதி கூட திறக்க முன் வரவில்லை. அங்கு மாணேஜ்மென்ட்டால் திறக்கப்பட்ட ஒரு விடுதியை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று எழுதி வாங்கிக் கொண்டு, அந்த விடுதியைச் சர்க்காரும் நடத்தாமல், மாணேஜ்மென்ட்டாருக்கும் “கிராண்ட்” கொடுக்காமல் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அந்த வட்டார மக்களுக்குச் சர்க்காரிடம் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வரும் 1960-61-ம் ஆண்டிலாவது எங்கள் தாலுகாவில் இரண்டு ஹாஸ்டல்களை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதைப்பற்றி எல்லா மெம்பர்களும் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் மிகக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தாலுகாவைப் பொறுத்த வரை கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக 200, 300 மனைகளுக்காக, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நான் சிபாரிசு செய்து அனுப்பியும் கூட, இன்னும் ஓரி ரண்டு கிராமங்களுக்குக் கூட நிலம் வாங்கிக் கொடுத்ததாக என்னால் பெருமையாகச் சொல்ல முடியவில்லை. அதற்காகச் சட்டத்தில் ஏதாவது திருத்தம் செய்ய வேண்டுவது அவசியமாக இருந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யும் நோக்கத்தில் உடனடியாக அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுடைய காலனிகள் மின்சார விளக்குகள் போடுவது அத்தியாவசியமானது. தற்போது பஞ்சாயத்து வசம் அதிகாரிகளைக் கொடுத்திருக்கும் நேரத்தில் சில பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள காலனிகளுக்குத்தான் விளக்குகள் போடப்பட்டிருக்கிறது தவிர பல பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள காலனிகளில் அவ்வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த வட்டாரப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு சர்க்காருடைய நோக்கத்தையும், சட்டத்தையும் எடுத்துக் கூறி, ஹரிஜனங்களுக்காக என்னென்ன துறையில்

25th March 1960] [Sri M. K. Mariappan]

பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் விளக்கி அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். தோட்டிகள் கைவண்டி இழுப்பதற்காக சர்க்கார் அவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் மான்யமாகக் கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி சந்தோஷம். அது போன்று மாத சம்பளத்தில் நான்கிலொரு பங்கு, ஐந்திலொரு பங்கு தொகையை சன்மானமாகக் கொடுத்தால் மிக மிக மேலானது. என்னென்றால் இந்த நாட்டிலே எல்லாத் தொழில் களையும் விட, மிகக் கேவலமான தொழில் செய்யக்கூடியவர்களாக இருப்பதால், அரசாங்கம் அவர்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறையும் கவனமும் செலுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்திற்காக இவ்வருஷம் 2 கோடி 95 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-ல் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த மான்யத்தில் மீதித் தொகை 25 லட்ச ரூபாய் என்று தெரிகிறது. அதை இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே செலவழிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைச் சேர்த்தால் 3 கோடியே 20 லட்ச ரூபாய் இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணத்தை எந்த முறையில் சர்க்கார் செலவிடுகிறது என்று பார்த்தால், ஹரிஜன மான்யம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இதைப் பல வகுப்பினர்களுக்குப் பங்கு போட்டுகிறது. ஆறு வகுப்பினர்களுக்குப் பங்கு போட்டுகிறது. நிர்வாகச் செலவு போக மீதமுள்ள சிறிய தொகை தான் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. கல்வி வசதி, வீடு வசதி, வேளாண்மை வசதி, குடியிருப்பு இவைகளுக்கெல்லாம் இந்தப் பணத்தை ஒதுக்க முடியுமா என்றால், அது போதாது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். வருஷா வருஷம் இந்த ஹரிஜன மான்யத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை போதவில்லை. அதிமாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஹரிஜன மக்கள் எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றம் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. காரணம், இன்றிருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் பல கிராமங்களில், நாட்டுப் புறமானாலும் சரி, எல்லோரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் அவதி பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது எந்த விதத்திலும் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்ற வரையில் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவது கஷ்டம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றவதற்குச் சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், ஹரிஜன மக்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில், தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக வேண்டி மில்களை ஏற்படுத்தி, அந்த மில்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தால், அதன் மூலமாக ஊதியத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு, வாழ்க்கை நிலையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும். அதுமாதிரிதான் மில் கட்டுவதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து அனுமதிப் பெறப்படுகிறது. அப்பொழுது அரசாங்கம் ஒரு நிபந்தனையை போட்டு அனுமதிக்க வேண்டும். 25 சதவிகித்தினர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இனி வேலையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிபந்தனை விதித்து, அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழியும், பொருளாதாரத்தைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்ற முறையில் அரசாங்கம் 12½ சதவிகிதம் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் 5 சதவிகித்தினர்கூட ஹரிஜன மக்களில் படித்தவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒருவர், இருவர் படித்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்காமல் பலகிராமங்களிலே இருப்பதை நாம் நேரில் பார்க்கிறோம். ஆகவே, வேலை தேடிக் கொடுக்கும் ஸ்தாபனத்திலே, முன்னால் யார் விண்ணப்பம் போடுகிறார்களோ அவர்களுக்கும் வேலை தேடிக் கொடுப்பதில்லை. இரண்டாவது விண்ணப்பம் போட்டவர்களுக்கு “ஸம்திங்” வாங்கிக் கொண்டு வேலை தேடிக் கொடுக்கப்படுகிறது,

[Sri N. Marudachalam] [25th March 1960]

இம்மாதிரி பல இடங்களில் வேலை தேடிக் கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களில் நடைபெறுகிறது. மேலும் எந்த ஜாதியினர் மில் வைக்கிறாரோ அந்த ஜாதியினரைத்தான் அந்த மில்லிலே வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். பாக்கி ஜாதியினரை எடுப்பதில்லை. ஆகையால், வேலை தேடிக் கொடுப்பதிலே எல்லோருக்கும் தொழில் வேண்டும். தொழில் இருந்தால் தான் இந்த நாட்டில் வாழமுடியும். மேலும் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுப்பதில்லை என்று பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். 'ஊதுகிற சங்கை ஊது, விடிகிற போது விடியட்டும்' என்ற முறையில் வருஷா வருஷம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லவேண்டியது. ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கிடைக்காமல் இருக்க வேண்டியதுதான் இருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலிருந்தும் விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஸ்காலர்ஷிப் பணத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதற்கு வேண்டிய பாரங்கள் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் கிடைப்பதில்லை. ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் 100 பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், 25 பாரங்கள்தான் கிடைக்கின்றன. அந்த 25 பாரங்களை வைத்துக் கொண்டு, எப்படி 100 பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்துகொள்வது? ஆகையால், அரசாங்கம் உதவி செய்வதோடு, கல்வி அபிவிருத்திக்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI P. ARASAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டத்தை நான் வர வேற்கிறேன். கல்விச் சலுகை, ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டங்கள், உழவர்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கும் திட்டங்கள், படித் துறை, கிணறு, பாலைகள் மற்றுமுள்ள எல்லாத் திட்டங்களையும் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். சில கிராமங்களில் லேபர் ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. லேபர் ஸ்கூல்கள் இல்லாத இடங்களில் ஜில்லா போர்டு ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் தெருவில் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்காகத் தனியாக பள்ளிக்கூடம் இருக்கத் தேவையில்லை, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலேயே படிக்கலாம் என்று பல திட்டங்கள் தீட்டியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும், அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஹரிஜன மாணவர்கள் போனால், அவர்களை ஜாதி இந்துக்களின் குழந்தைகளோடு சேர்த்து உட்கார வைத்துப் பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பதில்லை. அப்படிச் செய்ய ஜாதி இந்துக்கள் சமூகத்திலிருந்து வந்திருக்கும் ஆசிரியர்கள் சங்கோஜப்படுகிறார்கள். ஆகையால், தயவு செய்து, அந்தத் தெருக்களில் இருக்கும் ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களில் ஹரிஜன ஆசிரியர்களைப் போட்டு ஹரிஜன மாணவர்களும், ஜாதி இந்து மாணவர்களும் சமமாக பக்கத்தில் உட்கார்ந்து படிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கிராமங்களில் டிக்கடைகள் இருக்கின்றன. அவை பொது இடங்களில் உள்ளன. அந்த இடங்களில் தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தமாக அதிக துவேஷங்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியிலேயே ஹரிஜனங்களை வைத்து, அங்கே மரக்குவளைகளை அவர்களிடம் கொடுத்து, அங்கேயே சாப்பிடவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அம்மாதிரி எந்த ஊரிலாவது இருக்கிறதென்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்தால், அந்தக் கிராமங்களின் பெயர்களை என்னிடம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. ARASAN : பொதுவாக, சாத்தாங்குடி, பார்லிக்குப்பம் இந்த இடங்களில் அம்மாதிரி நடக்கிறது. இன்னும் சில ஊர்களின் பேர் எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகம் இல்லை. அந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் வெளியிலே நின்று உ குடிப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அதற்காகவேண்டி, கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களையும், குடிக்கிறவர்களையும் போலீசார் பிடிப்பதுபோல், இப்படிப்பட்டவர்களையும் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் மேல் குற்றம் சாட்டி, அபராதமோ, தண்டனையோ

25th March 1960]

[Sri P. Arasan]

கொடுத்தால்தான் தீண்டாமை துவேஷம் ஒழியும். ஆகவே, போலீசாரைக் கொண்டு, மதுவிலக்குக் குற்றம்போல் தீண்டாமைக்குற்றத்தையும் கருதி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏழை விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் பலவிதமான திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். 100-க்கு 75 பேர்கள் விவசாயிகள், நிலத்தில் இறங்கி சாகுபடி செய்ய தகுதியுடையவர்கள் என்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருக்கும்பொழுது விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு பலவிதமான சூழ்ச்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று இருந்தும், சில சமயங்களில் ஹரிஜனங்கள் விலக்கப்படுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேரி விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாக, சுமார் 7, 8 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த விஷயம் எதுவும் இதுவரையிலே நடைபெறவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜன காலனி என்று சொல்ல வேண்டும்.

SRI P. ARASAN : ஹரிஜன காலனி விஸ்தரிப்பு இன்று வரையிலே ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் அதிகப்படியான குறைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் 4 கிராமங்களில் காலனி கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். குணம் என்ற கிராமத்தில் காலனி மக்கள் குடிபுதுவதற்கு முன்னாலே வீடுகள் இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. மண் சுவரை வைத்து கட்டியதைவிட ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் கண்டிராக்டர்கள் சர்க்காரை மட்டும் மோசம் பண்ணுவதோடு அல்லாமல், ஏழை ஹரிஜன மக்களையும் மோசம் செய்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. மறுபடியும் திட்டம் கொண்டுவரும் நேரத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக பணம் கொடுத்து காலனியில் உள்ள வீடுகளை உறுதியாகக் கட்டிக்கொடுத்து ஏழை ஹரிஜன மக்கள் அங்கே நெடு நாட்கள் குடியிருந்து வாழும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI R. KANDASAMY :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் தலைமையிலே ஹரிஜன இலாகா மிக நன்றாக நடைபெறுகிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுப்பு சொல்லமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். டைரக்டர் அவர்களும், அவர்களுடைய ஸ்பெஷல் பி.ஏ. அவர்களும் மிக நன்றாக திறமையுடன் பணியாற்றுகின்றனர். ஸ்காலர்ஷிப் முதலியவைகளை காலத்தில் கொடுத்து மக்களுக்கு அளித்து உதவி செய்வதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேற்கொண்டு, என்னுடைய தொகுதி தேவர் கிராமத்தில் காவேரியில் கொள்ளம் வருவதினால் ஹரிஜனங்களின் வீடுகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையிலும் அங்கே சர்க்கார் தலையிடாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள வீடுகளை சரியாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தத்திருநெல்வேலிக்குச் சிராப்பள்ளி முதலிய கிராமங்களில் தீண்டாமை தாண்டவமாடுகிறது. டி, காபி கடைகளில் ஹரிஜனங்கள் எல்லோருக்கும் சமமாக இருந்து டி முதலியவை அருந்த முடிவதில்லை. அங்குள்ள தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவேண்டும். ஸ்ரீ வேதமாணிக்கம், வேதய்யன் அவர்கள் சொன்னதுபோல ஹரிஜனங்களின் பொருளாதாரம் உயரவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு பஸ் ஸ்டட் தரவேண்டும். தொகுதி பிரிக்கும் விஷயமாக வேதய்யா அவர்கள் சொல்லியதுபோல் டெல்லிக்கு சிபார்சு செய்து நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிற மாதிரியே நிலைமை இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வீடுகள் இல்லாமல் அநேக மக்கள் தத்தளிக்

[Sri R. Kandasamy]

[25th March 1960]

கிறார்கள். அங்கெல்லாம் வீட்டு நிலம் தரவேண்டும். இன்னும் வீடுகள் கட்டும்படியான திட்டத்தில் அவர்களே அந்திவாரம் போட்டு கட்டும்படியான முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். நெசவு, தையல் வேலை, தச்சு போன்ற கைத்தொழில்களில் ஹரிஜன மக்களை பரவலாக ஈடுபடுத்த வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருச்செங்கோடு டவுனில் 25,000 மக்கள் இருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் இல்லாமல் அவஸ்தைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது கொக்குராயன் பேட்டையிலிருந்து காவேரித் தண்ணீரை வாய்க்கால்கள் மூலம் டவுனுக்கு கொண்டுவந்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அங்கே வாய்க்கால்கள் வெட்டினால் 56 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பயன்படும்படியான வகை ஏற்படும். அந்த வரண்ட பிரதேசத்தில் ஏராளமான ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதை அவசியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வேத்யா அவர்கள் சொன்னதுபோல மழை விட்டாலும் தூவானம் விடவில்லை. இன்னும் பல இடங்களில் தீண்டாமை தாண்டவமாடிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக மாதா மாதம் அதிகாரிகள் ரிபோர்ட்டுகள் அனுப்புவதுபோல், தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பற்றியும் சிப்பந்திகள் கட்டாயம் மாதா மாதம் ரிபோர்ட்டுகள் அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது சிற்றூரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. R. MUNUSWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையின் மீது இந்திய குடியரசு கட்சி சார்பாக எனது கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன மான்யம் ஆரம் பிக்கும்பொழுது குறைந்த நேரம், நிர்வாகத்திலும் குறைவு, பேச்சுக்கூடிய நேரத்திலும் குறைவு, மான்யமும் குறைவு, அடுத்தார்போல் இங்கே பேச்சுக்கூடிய நேரத்தில் சபையில் அமர்ந்திருப்பவர்கள் ஹரிஜனங்களைவிட மற்றவர்களும் குறைவு. அப்படித்தான் குறைவாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது குறைவான சமூகம், குறைந்த வருவாயிலே வாழக் கூடியவர்கள், அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படக்கூடிய மான்யம் இது. இது “சலுகை”. இதற்கு பெயர் சலுகை. இந்த ராஜ்யத்தில் வாழக்கூடிய 3 கோடி மக்களில் ஆறில் ஒரு பங்காக உள்ள மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த சலுகை ஒரு வஞ்சகமாகத்தான் இருக்கிறது. பிரதி நிதித்துவம் வஞ்சகமாகத்தான் இருக்கிறது. இதுதான் எழக்கூடிய எங்களுடைய கட்சியின் பிரச்சனை. அப்படிப் பார்த்தால் நம் மத்தியசர்க்காரிலே “ரிசர்வேஷன்” பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள் உள்விவகார அமைச்சர் பந்த் அவர்கள். இது வந்து ஒரு கூட்டு ஒப்பந்த ஆட்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து அனுபவிக்கக்கூடிய ஆட்சி முறை என்று தான் அவர் சமாதானப்படுத்தி பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டு ஒப்பந்த ஆட்சியில் இன்றைக்கு செலவாகக்கூடிய செலவினங்களுடைய கணக்கைப் பார்த்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகையாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சலுகை என்றால் என்ன? தர்ம கைங்கரியம். தர்ம கைங்கரியம் பெறுவதற்காக பிரதிநிதித்துவம் பெற்று இங்கு வந்து அமர்ந்திருக்கிறோம். இந்த பிரதிநிதித்துவத்தை யார் கேட்டது, எதற்காக இது ஏற்பட்டது என்று பார்ப்போமானால், இதை கேட்டதற்காக இன்று எதிர்ப்பு சொல்லக்கூடிய டாக்டர் அம்பேத்கார் கட்சி சலுகை பெற, பிரதிநிதித்துவம் பெற, பிரதிநிதித்துவம் தேவை. நாங்கள் முற்போக்கு அடையவேண்டும் என்று கேட்ட டாக்டர் அம்பேத்கார் இன்றைக்கு துரோகி. யார் அன்றைக்கு பிரதிநிதித்துவம் அவசியம் என்று கேட்டார்களோ, அவர் இன்றைக்கு துரோகி. இன்றைக்கு பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் நாம் எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால் கோபாலன் கசரத்துக்கு கோவிந்தனுக்கு பலன் என்பது போல் ஆகிவிட்டது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் பிறவி குணம், சகஜம். எங்களுடைய பிரிதிநிதித்துவத்தைக்கூட அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், மற்ற கட்சியினர்

25th March 1960] [Sri S. R. Munuswami]

களும் அதே பாலிவியை அனுஷ்டித்து விட்டார்கள். இதுதான் வருந்தக் கூடியது. யார் எதைக் கேட்டானோ அதை அவன் கையில் கொடுத்து பார்க்கவேண்டும். அதை அவன் அனுபவித்தால் தான் திருப்தி ஏற்படும். அதுமாதிரி பார்க்கும்பொழுது கொடுத்திருக்கிற மானியத் தொகை ரொம்பவும் குறைவு. கூட்டு ஒப்பந்த ஆட்சி நிர்வாகத்தில் செலவிழக்கக் கூடிய ரூ. 2,95,00,000 இதற்காக யார் வாதாடி பெற்றார்களோ அவர்களுக்காகத் தான் செலவழிக்கப்படுகிறதா? அப்படியிருந்தால் இதற்கு ஹரிஜன வெல்பேர் மானியம் என்பது பெயருக்குத்தான். இது சோஷல் வெல்பேர் மானியம். பிற்பட்ட மக்கள், தேவர், மற்றவர் போன்ற மற்றவர்கள் பெயரால், முத்தன் மூலமாக வரக்கூடிய மானியத்தை முருக கவுண்டர் மறைமுகமாக எடுத்துக்கொண்டு போகிறார். ஆகவே மற்றவர்களையும் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முத்தன் பெயரில் வைத்து மறைமுகமாக மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட இருக்கக் கூடிய நிலையை அவன் உணர்ந்தால் தான் அவனுக்கு உணர்ச்சி வரும், அப்படி உணர்ச்சி வருவதற்கு அவனுக்கு எழுச்சி உண்டாக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கட்சி சொல்லுவது. ஆகையினால், இந்த மானியத்தைக் கோரி இருக்கும் அமைச்சரவர்கள், நிர்வாகத்தில் சரியான முறையில் செலவழிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஒதுக்கியதில் பாதிப் பணம் நிர்வாக இயக்கத்திற்கே செலவழிந்து போய்விடுகிறது. டைரக்டர் ஆபீசுக்கு வாடகைக்கே மாதம் ரூ. 1,000 என்றால், மானியம் பெயரளவில் தான் இருக்கிறது ஒழிய வேண்டுமென்றும் இல்லை. நரி கொக்குக்கு விருந்து வைத்த கதையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த மானியம் பூராவாக அந்த ஏழை மக்களுக்குப் பயன் படவில்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

11.00
a.m.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே ஆறில் ஒரு பங்கு ஹரிஜன மக்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் இதுகாறும் அடக்கப்படும், ஒடுக்கப் படும், 60-ல் ஒரு பங்கான மக்களால், அவதிக்கு உள்ளாக்கப் படும் வந்ததை எதிர்த்து, இந்த ஜாதியினருக்கு நியாயம், தருமம் வழங்கவேண்டும் என்று முதலில் சங்கநாதம் செய்தவர், அண்ணல் காந்தியடிகள் ; காந்தி மகானின் அடிச்சுவடுகளில் செல்லும் இந்த சர்க்கார் மக்களிடம் ஜாதிவித்தியாசம் பாராட்டுவது சட்ட விரோதம் என்று செய்து, அதற்கென்று சட்டங்களும் கொண்டு வந்தது வரவேற்கத்தக்கது.

எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னார்கள், மரணம் ஏற்பட்டவுடன், உற்றாரும், உறவினரும் தான் உண்மையான அனுதாபத்தைக் காட்டுவார்கள். மற்றவர்கள் வந்தால், ஏதோ, தானே என்றுதான் இருக்கும். ஆகவே, ஹரிஜன மானியத்தின் மீது, ஹரிஜன மக்களே பேசவேண்டும் என்று, நான் தாழ்மையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மரண சம்பவங்களிலே, மற்றவர்களோடும் சேருவதில் தான், அவர்களளுடைய அனுதாபத்தையும், அபிமானத்தையும் பெறுவார்கள். அந்த விதத்தில் பார்த்தால், ஆறில் ஒரு பங்கானவர்கள் அடக்கப் படும், ஒடுக்கப் படும் இருந்தாலும், இந்த 60-ல் ஒரு பங்கானவர்களும் சேர்ந்துதான் சட்டங்கள் கொண்டு வர முன்னின்றார்கள் ; மகாத்மா காந்தி, மேல் ஜாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தவரானாலும், அவர்களால் தான் இது தீர்க்கப் படமுடிந்தது ; மற்றவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்கு வேண்டும், அதுதான் அவர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும், என் போன்றவர்கள் பேசுவது அவசியம் இல்லை என்று கருதக்கூடாது என்று.

SRI S. R. MUNUSWAMI : ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பிரதி நிதிகள் மேசைமுன் இருந்து, முன்னாள் அமைச்சர் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியும், டாக்டர் அம்பேத்காரும் தான், 1932-லே, பூனாவிலே, செப்டம்பர் மாதத்திலே, கையொப்பம் இட்டது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

Temporary Chairman (SRI V. K. KRISHNAMURTHI) :
How is that a point of order?

[25th March 1960]

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : கையொப்பம் இட்டு இருக்கலாம், ஆனால் அதைக் காரியாம்சத்தில் கொண்டு வந்தது மற்றவர்கள்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : பாயிண்ட் ஆப் க்ளாரி பிகேஷன், ஸார். நான் சொன்னது, அங்கத்தினர்கள் குறைகளைச் சொல்லுவதற்கு நேரம்போதாது, நேரத்தை அதிகமாக்க வேண்டும் என்பதே. மற்றவர்கள் கலந்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : இவர்கள் என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். என்னுடைய நேரத்தை கூட்டுவீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பல வருஷங்களாக இவர்கள் அல்லல் பட்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்று மானியங்கள் கேட்கிறோம், உதவிகள் செய்கிறோம். இந்த நேரத்திலே, அவர்கள் எவ்வளவு தாழ்மையான நிலையில் இருந்தார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அன்று அவர்கள், மாட்டுக்குத் தண்ணீர் இல்லை, ஹோட்டல்களிலே சாப்பிடமுடியாது, உயர்ந்த வகுப்பார் தெருக்களிலே, அவர்கள் செருப்பைப் போட்டுக்கொண்டு நடந்து போகக்கூட முடியாது என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால், இன்று பார்க்கிறோம், அவர்களுடைய ஊர்வலமும், பிரேதமும், எந்த உயர்ந்த ஜாதினாலும் சரி, அவர்கள் செல்லும் பாதையில் போகும் உரிமை இருக்கிறது. அவ்வளவு தூரம் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர் மகாத்மா காந்தியவர்களும், அவர்கள் காலடியில் இருந்து காந்தியத்தை நடைமுறையில் செய்துவரும் பாக்காரும் ; ஆகவே அந்தப்பெருமை இந்த அரசாங்கத்தைச் சேரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்று அவர்களில், பேராசிரியர்களும், மருத்துவர்களும், சட்ட நியுனர்களும், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும், அரசாங்க செக்ரட்டரி, அமைச்சர்களும், ஆக இருப்பதற்கு வாழ்ந்து அவர்களுக்கு வந்ததற்கு; சட்டங்கள் மூலமாக பல நன்மைகளை அவர்களுக்குச் செய்ததற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட, அவர்கள் செய்கைகளை வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இன்று பார்ப்பனரும், பள்ளரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருந்து அந்த வகையில் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் நேரத்தில் என் ஒரு அபிப்பிராயத்தையும் தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு கல்விச் சலுகைகள் உபகாரச் சம்பளங்கள் இவையெல்லாம் கொடுக்கிறோம். நான் ஏதோ துவேஷத்தால் சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது ; என் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். இன்று அவர்களுக்குள்ளேயே ஆயிரத்தெட்டு ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. பார்ப்பனரும் பள்ளரும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்னும் சமயத்தில், இந்த டெபுடி சேவக்குகள், சீர்திருத்த அதிகாரிகள், அங்குள்ள ஜாதி ஒழிப்பைப் பார்க்கிறவர்கள், அக்கரையுடன் செய்கிறார்களா என்று அமைச்சரவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குள்ளேயே 1008 வித்தியாசங்கள், வேற்றுமைகள் இருக்கிற போது, மற்றவர்களை சீர்திருத்த அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அவர்களுக்குள்ளே பாகுபாடுகள் இருந்தாலும், அதைப்போக்க, அதற்கும் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : அடுத்தபடியாக, இந்த கல்வி, உபகாரச் சம்பளத்தில் அவர்களுக்கு நிறைய உதவிகள் அளிக்கிறோம். கொடுக்கும் உதவி காலா காலத்தில் தந்தால் தான் நல்லதாக இருக்கும். கடுகத்தனை, திணையத்தனை அளவு கொடுத்தாலும், காலத்தில் செய்தால், கொடுப்பது உயர்ந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எந்த அளவில் சம்பளம் உதவி வரத்தாமதம் ஆகிறதோ, அந்த அளவுக்கு ஏழை மாணவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். சாப்பாட்டு மேசையில் இருந்து வெளியே நடத்தப் படுகிறார்கள். இதற்கு

25th March 1960][Srimathi Rajathi Kuncbithapatham]

அமைச்சரவர்கள் பரிகாரம் தேடியாக வேண்டும். டைரக்டர் அவர்களுக்கு இதற்காக, இந்த உபகாரச் சம்பளத்தை காலத்தில் கொடுத்து உதவ, அவர்களுக்கு உதவியாக ஆபீசர்களோ, வேறு உதவியாளர்களோ கொடுத்து மானியத்தை வேண்டுமானாலும் அதிகப்படுத்தி, “காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும், ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது” என்று சொல்லி யிருப்பது போல், அடுத்த வருஷத்திலாவது இடையூறுகளையும், இடுக்கண் களையும் களைந்து, உடனடியாக காலத்தில் தருவதற்கு ஏற்றவாறு, ஏற் பாடுகள் செய்தாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிவிட்டார்களென்றால், சமத்துவம் தானாகவே வந்து விடும். இப்பொழுது பார்க்கிறோம், மலையா, கொழும்பு சென்று சம்பாதித்துத் திரும்பியவர்கள், அப்படிப் பட்ட ஹரிஜனங்களும் பங்காளாக்களிலே இருக்கிறார்கள். கார் வைத்து இருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத்தில் அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஜாதி வித்தியாசம் தானாகவே மறைந்திருக்கிறதைக் காண்கிறோம். விவசாயத்திலும், வேளாண்மையிலும் மட்டும், மாடு, வீடு கொடுத்து விட்டால் போதாது. அதே சமயத்தில், வியாபாரத்திலும் அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்யவேண்டும். உதாரணமாக, அவர்கள் ஏதாவது பஸ் ஸ்டேஷனில், அவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் காட்ட முடியுமோ, சட்டங்களை எவ்வளவு தளர்த்த முடியுமோ அவ்வாறு செய்து கொடுத்தால் பொருளாதாரத்தில் அவர்களும் முன்னேற்ற முடியும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கல்வி முன்னேற்றத்தோடு, பொருளாதார முன்னேற்றம் கூட ஏற்பட, அமைச்சரவர்கள் தக்க பக்க பலத்தோடு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு, மற்ற ஜாதி மக்களிடம் மன மாற்றம் ஏற்பட்டாகவேண்டும். உண்மையாக ஜாதி வித்தியாசம் கிடையாது. எல்லோருக்கும், ஒரே உதிரம் சிவப்புத் தான், உதிரும் கண்ணீரும் உவர்ப்புத்தான். ஜாதி வித்தியாசங்கள் கிடையாது என்று அறிவாளிகள், அறிஞர்கள், பெரியார்கள் பாடியதும், எழுதியதும். எட்டளவில் நின்று விடாமல், மக்களிடம் வரவேண்டும், பரவ வேண்டும். கனம் அமைச்சரவர்கள், ஹரிஜன மக்களின் வாழ்க்கையை பாங்காகச் செய்ய, மற்ற துறை களுக்கும் மானியம் அளித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதில், ஆடல், பாடல், கேளிக்கை, பட்டிகள் காட்டுவது போன்ற பல திட்டங்களை மக்களிடையே பரப்பச் செய்திருக்கும் திட்டம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்பதை சந்தோஷத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இம்மாதிரி சட்டதிட்டங்களை போட்டோடு, அவைகள் மீறப்பட்டால், சட்டத்தை மீறுகிறவர்கள் மீது, குற்றம் புரிகிறவர்கள்மீது, உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது இந்த அறிக்கையின் விவரங்களிலிருந்து ருசுவாகிறது. 71 பேர்கள் மீது, நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது; 26 பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்றாலும், மக்கள் மனமும் மாறவேண்டும். அப்படி மாறுவதற்கு, எல்லோரும், மக்கள் மத்தியிலே சென்று, அதிகாரிகளுக்கு ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் கொடுத்தால், அந்த ஹரிஜன மக்கள், வெகு குறுகிய காலத்திலேயே முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI G. GOMATHI SANKARA DIKSHITAR : அன்பு மிக்க தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல மானியங்களைப் போல் அல்லாது இந்த ஹரிஜன மானியம் மிகவும் போற்றக்கூடியதாகும். இது மகாத்மா காந்திஜி அளித்த ஆசி. இந்தநாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான வருஷ காலமாக ஒடுக்கப்பட்டு தாழ்த்தப் பட்டுக் கிடந்த மக்களை தலை நிமிர்ந்து மனித சமுதாயத்தில் நிற்கும்படியாக மகாத்மா காந்திஜி, நமக்கு சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு முன் இதை அளித்தார். அதன் மூலம் இந்த தீண்டாண்மையை ஒழிப்பதற்கு காந்த

[Sri G. Gomathi Sankara Dikshitar] [25th March 1960]

ஏற்கெனவே வித்திட்டார் என்பது மிகையாகாது. ஆகவே இந்த மானியத்தை நான் நல்ல முறையில் ஆதரிக்கிறேன். இதில் போட்டிருக்கக்கூடிய நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு காந்திஜியின் ஆசிரியைப் பெற்ற நமது அன்பு மிக்க அமைச்சர் கக்கன் அவர்களுடைய தலைமையில் இதற்கு என்று இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மூலம் டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல் பேர் முதலிய அதிகாரிகள் இந்த திட்டத்தில் கண்ட முறைகளை வெற்றி யுடன் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலம் ஹரிஜன் மக்கள் முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் அவர்களுடைய சில குறைகளுக்கும் நீக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய நிலைமை இப்பொழுது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. சட்டபூர்வமாக இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சட்டபூர்வமாக இந்த தீண்டாமையை ஒழிப்பது என்பது முடியாத காரியம். நான் இந்த இயக்கத்தில் சிறிது பங்கு கொண்டு உழைத்து வந்திருப்பதால் அதன் அனுபவத்தைக் கண்டு இதைச் சொல்லுகிறேன். சட்டம் மூலமாக அதிலுள்ள குறைபாடுகளை ஒழிக்கவே முடியாது. மனித சமூகத்திலுள்ள தீண்டாமை என்ற ஒரு மனப்பான்மையை அகற்ற முற்பட வேண்டும். இந்த தீண்டாமையை ஒழிக்க நாட்டில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். இந்த ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழித்தால் அன்றி இந்த தீண்டாமையை ஒழிக்கவே முடியாது. அத்துடன் மகாத்மா காந்திஜி நமக்கு அளித்துள்ள அகிம்சா முறைப்படி தான் இதை ஒழிக்க முடியுமெனவிர வேறு எந்த வழியிலும் அதை ஒழிக்கவே முடியாது. ஆகவே அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்களுக்கு எல்லாவித பாதைகளிலும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். எல்லாவிதமான முறைகளிலும் நம்முடைய ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பு அளிப்பதன் மூலம் தீண்டாமையை இந்தநாட்டை விட்டு அகற்றுவதற்கு முற்பட வேண்டும். அதற்கு நாம் அனைவரும் பாடுபட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நாம் போடும் திட்டங்கள் அவ்வளவும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் வீடு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும். வீடுகள் கட்டுக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல, கல்வி மானியம், கல்விச் சலுகைகள் முதலியவைகள் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கல்வி மானியம் நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் கல்வியில் மேம்பாடுகள் ஹரிஜன் மாணவ மாணவிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வசதியாக அதிகப்படியான கைத்தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் அவர்கள் தொழிலிலேயே ஈடுபடும்படியாகச் செய்து தர வேண்டும். அவற்றில் அவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பமும் வசதியும் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட எல்லாவிதமான வசதிகளையும் அவர்களுக்கு அதிகமாக அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று அவர்களை பொருளாதாரத் துறையில் நல்ல முன்னேற்ற மடையச் செய்ய வேண்டும். நியாயமான முறையில் அவர்களால் சில வற்றைச் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நாம் நியாய வார மசோதாவை இயற்றி இருக்கிறோம். அதன் பலனை ஹரிஜனங்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகளாகத் தான் இன்றைக்கும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பிற்போக்காக அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை பயன்படுத்திக்கொண்டு பலர் அவர்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் கட்சியாக இருக்கட்டும் அல்லது வேறு எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராகவ இருக்கட்டும். அவர்களால் ஹரிஜனங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய எழ்மையை சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதாகவே இல்லை; நியாய வார மசோதாவினுடைய பயனை அவர்கள் அடைய முடியாத படி துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கு சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ முன்வரவேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு என்றே அதை ஜாரி செய்யவேண்டும்.

25th March 1960] [Sri G. Gomathi Sankara Dikshitar]

அப்படி ஐரரி செய்வதாக இருந்தால் நமது ரெவினியூ இலாகா அந்த வேலையில் மிகவும் மந்தமாக இருக்கிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் கிடைப்பது மிகவும் அறிதாக இருக்கிறது. ஆனால் பணமுள்ளவர்களுக்கு சலபமாகக் கிடைத்து விடுகிறது. ஆகவே ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலத்தை ஜாரி செய்வதற்கு இந்த இலாகா முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் அவர்களுக்கு கடன் வசதியும் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : கனம்

சட்ட மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, சமுதாயத்தில் மிகவும் அடி தளத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள், அதற்கு அடுத்ததாக இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட வகுப்பினர் இவர்களுடைய நலன்களை கவனிப்பதற்கு இருக்கக்கூடிய பகுதியில், நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த டைரக்டர் அவர்களையும், அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய ஆபீஸர்களையும் நாம் பாராட்டி அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் அவர்கள் தாங்களேயும் பொறுப்பு, பளு அத்தகையது. அத்தகைய பொறுப்பு, பளுவை அவர்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி இருப்பதைப் பார்த்தால் அது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். பொதுவாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் இருக்கக்கூடிய ஆபீஸ் இப்பொழுது நல்ல கட்டிடத்தில் இல்லை. அதை வேறு ஒரு நல்ல கட்டிடத்திற்கு மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்தக் கட்டிடத்தைப் போய்ப் பார்த்தால் நம்முடைய மனதில் ஹரிஜன சமூகம் எப்படி பின் தங்கி இருக்கிறதோ அதைப்போலவே அவர்களுடைய ஆபீஸ் கட்டிடம் பின் தங்கியதாக இருப்பதாக மனதிற்குத் தோன்றும். ஆகவே வேறு நல்ல கட்டிடத்திற்கு அந்த ஆபீஸ் மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு மிகுந்த வசதியுள்ள கட்டிடம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி நல்ல கட்டிடத்தைக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அந்த இலாகாவைப் போய்ப் பார்த்தால் அந்த இலாகாவைப் பார்த்தவுடனேயே மனிதர்களுக்கு மறு மலர்ச்சி ஏற்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அந்த அளவில் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. வேறு சில ஆபீஸ் கட்டிடங்களைப் பார்த்தால் அவைகள் எவ்வளவோ அந்த அந்த இலாகாவின் அவசியத்தைப் பொறுத்து நன்றாக இருக்கின்றன. நான் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்ட் காமர்ஸ் டிபார்ட்மென்டைப் போய்ப் பார்த்தேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்)

அந்த இலாகா ஆபீஸ் எவ்வளவோ நல்ல கட்டிடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியப்பட்ட கட்டிடத்தை இந்த ஹரிஜன இலாகாவுக்கும் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தீண்டாமையை ஒழிக்கக்கூடிய இலாகாவானது பின் தங்கி இருக்கவே கூடாது. அந்த முறையில் அந்த இலாகாவின் கட்டிடம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்குத் தக்கபடி பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இது எவ்வளவோ அவசியம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக ஸ்காலர்ஷிப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த அரசாங்கமானது எவ்வளவோ உதவிகளையும் சலுகைகளையும் செய்து வருகிறார்கள். செய்து வரக்கூடிய சலுகைகளைக் கண்டு அதிகப்படியான மாணவ மாணவிகள் படிப்பதற்கு அதிகமாக முன் வருகிறார்கள். ஆகவே மாணவ மாணவிகள் வருவதற்குத் தக்கபடி உதவி மானியத்தை அதிகப் படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படியே இப்பொழுது செய்து தான் வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக அவர்கள் வர வர இன்னும் அதிகப் படியான மானியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

[Sri Sowdi S. Sundara Bharathi] [25th March 1960]

நமது மாணவர்கள் யாவரும் மிக அதிகமாகப் படிக்க வேண்டுமென்று அக்கறை கொண்டிருக்கும்போது அதற்கு அனுசரணையாக பின் தங்கிய வகுப்பார்களும் அதிகமாகப் படிப்பதற்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று மிகப் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதை வருடா வருடம் அதிகரித்துக்கொண்டே போக வேண்டும். அதற்காக அதிகமான பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன். அதற்கடுத்து தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் சம்பந்தமாக ஒரு யோசனை சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய மனதிலே தான் கீழ்ப்பட்டவன், மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து சமமாகப் பழகத் தகுதியற்றவன், என்பதாக இருக்கின்ற மனோபாவத்தை ஒழிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தீண்டாமைப் பிரசாரம் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின் தங்கிய மக்கள் இவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் உரிமை என்ன, தங்களுக்குப் பாதுகாப்பாக உள்ள சட்டங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி அளித்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. PERIANNAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நானும் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நாட்டின் முதுகெலும்பு போலுள்ள ஹரிஜன சமுதாயம் இன்றையதினம் நாட்டின் முக்கிய ஜீவாதார ஒழிபு லாகிய விவசாயத்தில் கூலிகளாகவே இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து தருகிறோம். இது மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதில் உயர்ந்த ஜாதி இந்துக்கள் அநேக சங்கடங்கள் தருகிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பல அங்கத்தினர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவதைப் பார்த்து நாங்கள் அந்த சமூகத்தில் பிறக்கவில்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் அந்த சமுதாயத் தில் ஏன் பிறந்து பல அல்லல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று வற்புறுத்தித் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் பிறந்த ஒரு காரணத்தினாலேயே இன்றையதினம் ஒரு டெப்டி கலெக்டரோ, தாசித்தாரோ அல்லது மற்ற சிப்பந்திகளோ எவ்வளவு பேர் முன்னேறுவதற்கு முடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இரண்டாவதாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்த சில உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் 1,200 ரூபாய்க்கு மேல் வருஷ சம்பளம் பெற்று வந்தால் சம்பளம் கட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது இன்று விலை வாசிகள் உயர்வின் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குச் சம்பளம் கட்ட முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, அதை 2,500 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டுவது, சில இடங்களில் 750-க்கு கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்டி முடிந்த சில நாட்களுக்குள்ளாகவே மழையினாலே காற்றினாலோ விழுந்து விட்டிருக்கின்றன. அதை ஒழுங்காகக் கட்ட முடியவில்லை. காரணம் அந்த அந்த வீடுகளுக்கு 750 தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை 1,000 ஆகவோ, 1,500 ஆகவோ உயர்த்திக் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்களுக்காக கட்டிக் கொடுக்கப்படும் வீடுகளை நல்ல முறையிலே கட்டிக்கொடுக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக ஹாஸ்டல்களைச் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்றிருப்பது சங்கடமான நிலைமைதான். ஏனென்று கேட்டால் தனிப்பட்ட முறையில் ஹாஸ்டல்கள் இருப்பதால் ஊழல்கள் ஏற்படுவதாக அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஆனால் எல்லா ஹாஸ்டல்களும் அப்படியல்ல.

25th March 1960]

[Sri K. Periannan]

ஒன்றிரண்டில் ஊழல் ஏற்பட்டால் கண்காணித்துத் தடுக்கலாம். பொதுவாக தனியார் துறையில்தான் நன்றாக இருக்கின்றன என்பது தோகுதியைப் பற்றி அமைச்சருக்கு தெரியும். 10 பிள்ளைகளோடு ஆரம்பித்த அந்த ஹாஸ்டலானது பல ஆண்டு காலமாக தனியார் துறையில் இருந்த காரணத்தினால் இன்று அங்கு 150 பேர் படிக்கிறார்கள். அதே போல் பெண்கள் விடுதியும் 10 பேரோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு 80 பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான கட்டிடம் கட்ட மாணவர் விடுதிக்கு சர்க்கார் உதவி செய்தது போல் பெண்கள் விடுதிக்கும் கட்டிடம் கட்ட இரண்டு மூன்று வருஷமாக உதவி கோரி வந்திருக்கிறோம். அதை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சுகாதார அடிப்படையில் சேரிகள் வைப்பது, கிணறுகள் வெட்டுவது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் சேரிகள் மிகவும் பள்ளமாக நீர்ப்பிடிப்புள்ள இடங்களாகத் தான் இருக்கின்றன. பொதுச் சுகாதாரத்தை உத்தேசித்து அந்தச் சேரிகளுக்கு கழிவு வாய்க் கால்கள் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டெப்டி சேவக்குகள் போகிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களிலே நல்லபடி வேலை செய்யவில்லை. அவர்கள் பெரும்பாலும் ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாகாவில் இருந்து அவர்கள் பார்வையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதை மாற்றி தாசில்தார், பி.டி.ஓ. இவர்களுடைய பார்வையிலிருந்து வேலை செய்யும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்வார்கள். இத்துடன் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மானியத்தைப் பற்றி பேசும்போது, பல ஆண்டு காலமாக ஹரிஜனங்கள் படிப்பில்லாமலும் அறிவில்லாமலும் சமுதாயத்தில் விழிப்பில்லாமல் இருந்த காரணத்தினாலும்(கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன் :— அவர்கள் ஒன்றும் அறிவில்லாமல் இருக்கவில்லை. ஹரிஜன சமுதாயம் நல்ல அறிவுள்ள மக்களைப் பெற்றிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்) படிப்பு இல்லாததால் அறிவில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். மன்னிக்கவும். அவர்கள் ரொம்பக் காலமாக படிப்பறிவு இல்லாமலிருந்தார்கள். ஜாதி இந்துக்களால் ஒதுக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்தார்கள். வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் அவர்களுக்குத் அவை நிலையை மகாத்மா காந்தி அவர்கள் உணர்ந்து, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஹரிஜனங்கள் முன்னேறவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறவேண்டுமென்ற முறையில் சேவை செய்ய ஆரம்பித்தார். அநேக அன்பர்கள் அதைச் செய்தார்கள். இன்றைய தினம் மகாத்மா காந்தி அவர்களுடைய ஸ்சியத்தை ஈட்டுற்றுவதற்காக நமது சர்க்காரும் பல உதவிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. கல்வியில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத் தாரணத்தினால் அவர்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நாம் மதுவிலக்கு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். அதன் காரணமாக குடித்து ஆபாசமான செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் எல்லாம் இப்போது குறைந்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வியை கொண்டு வந்தால் அவர்கள் முன்னேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அரசாங்கம் கட்டாயக் கல்வி கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக படித்த ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் அப்பாயிண்ட்மென்ட் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் ஜில்லா போர்ட், பஞ்சாயத்து போர்ட், முனிசிபாலிட்டி ஆகியவைகளில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. ஜனத் தொகை விதிகாசரப்படி அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது கிடையாது. ஏதோ முனிசிபாலிட்டிகளில் ஸ்காவ்ஜர் வேலை கொடுக்கிறார்கள். அதனால் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களும்,

[Sri K. P. Palaniswami]

[25th March 1960]

பி.ஏ. படித்தவர்களும் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கென்று அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்போது அவர்கள் குடியிருப்பது மற்றவர்கள் பட்டா நிலங்களில்தான். அதனால் அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை. இப்பொழுது கார்பொரேஷனிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் பொதுஜன இட வசதி செய்துகொள்வதற்காக 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் கொடுப்பது போல் ஹரிஜனங்களுக்கு இடவசதி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் தமிழ் நாட்டிலே கிராமங்களில் மின்சாரம் வந்திருப்பது ரொம்பவும் சந்தோஷப்படக்கூடிய விஷயம். ஆனால் ஹரிஜனங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர்களுக்கு வேலையில்லாது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு அம்பர் சர்க்கா கொடுத்துவினால், அவர்கள் அதில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும், அவர்கள் அந்தஸ்தும் உயரும்.

இந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் மலைஜாதி வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பணவசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எலிமெண்டரி பள்ளியிலும், ஹைஸ்கூலிலும் படிக்கும் அந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்டைஷல் பீஸ் கட்ட முடியாமல் அந்த மாணவர்கள் பள்ளிக் கூடத்தை விட்டு நின்று விட்டார்கள். நான் இதைப்பற்றி கலெக்டருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் பெட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். 60 பேருக்கு மேல் படித்துக்கொண்டிருந்த மலைஜாதி வகுப்பு மாணவர்கள் இப்பொழுது 10, 12 பேர் தான் படிக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பிஷ்யத்தில் சர்க்கார் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்யும் விஷயத்திலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் 10, 12 இடங்களில் இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :** மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் ஹரிஜன மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியதைவிட இந்த ஆண்டு அதிக பணம் ஒதுக்கியிருந்தபோதிலும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்தப் பணம் போதாது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் எத்தனையோ துறையில் இன்னும் ஹரிஜனங்கள் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சீக்கிரம் முன்னேறவேண்டுமானால் இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறினால்தான் அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்பு வசதிக்காக மனைக் கட்டுவதற்கு இப்போது ரூ. 750 கொடுக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை மிகவும் குறைந்தது. இந்தத் தொகையை 1,500 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் பேசியபோது, சர்க்காரே மனைக்கட்டுகளைக் கொடுத்து இந்த மனைக்கட்டுகளுக்கு பேஸ் மெண்டு வரைக்கும் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு 150 ரூபாய் ஒவ்வொரு வருக்கும் கொடுப்பதற்கு யோசனை இருப்பதாக யோசனை கூறினார்கள். நான் இந்த யோசனையை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த 150 ரூபாய் போதாது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குறைந்தது 300 ரூபாய் ஆகிலும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வீட்டு மனைக்காக 4½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு ஜில்லாவிற்கே இந்த 4½ லட்சம் ரூபாய் போதாது என்று கூற

25th March 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

விரும்புகிறேன். காரணம் ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பு வசதிகள் இல்லாமல் குடிசைகளில் மிகவும் பரிதாபப்படும்படியான நிலைமையில் மற்றவர்கள் பார்த்தால் கண்ணீர் விடக்கூடிய நிலைமையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜன குடும்பங்கள் வசதியாக வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதற்கு 4½ லட்சம் போதாது இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு அதிகமாக்கவேண்டுமானால் உபரி மாண்புமிகு ஒதுக்குவதற்கு இந்த சர்க்கார் தயங்கக்கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தவிர ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்கே ஆர்ஜிதம் செய்துவிட்டால் அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டு வாழ்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிணறு வெட்டுவதற்கு 1,500 ரூபாய் கொடுப்பதற்காக அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பணம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக கொடுப்பதனால் அதிக சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அந்தப் பணத்தை அந்தந்த பிளாக்குகளில் உள்ள பி.டி.ஓ. மூலமாக கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல முறையில் கிணறு வெட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரம் எடுத்துக்கொண்டால் பஞ்சாயத்து ஏரியாக களில் ஹரிஜனங்களுக்கு மின்சார லைட் வருவதற்கு கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்தாகக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று பஞ்சப் பாட்டு பாடுகிறார்கள். ஆகையால் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் ஹரிஜனங்களுக்கு லைட் வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பி பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள ஹரிஜன தெருக்களுக்கு லைட் வசதியில் முதலிடம் கொடுக்கத்தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீண்டாமை ஒழிப்பதற்கு பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் பிரசாரத்திற்காக செலவிடப்படுகிறது. பிரசாரத்தினால் மட்டும் தீண்டாமை ஒழித்துவிட முடியாது. அவர்கள் முதலில் பொருளாதாரத் துறையிலும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னேறினால் தான், மற்ற மக்களுக்குச் சமமாகவந்தால்தான் இந்தத் தீண்டாமை ஒழியும். ஆதலால் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான நிலங்களை ஒதுக்க வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்கினால் மட்டும் போதாது. இப்போது கோவில் நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதில் எக்ஸ்சிசுடிவ் ஆபீசர்கள், கமிஷனர் முதலியவர்களிடம் கோவில் நிலங்களைப்பற்றிய கணக்கு இருக்கும். அவர்களிடமிருந்து பணக்காரர்கள் கோவில் நிலங்களை வீலிற்கு எடுத்துக்கொண்டு அதிக லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் இந்தமாதிரி கோவில் நிலங்களை 75 சதம் ஹரிஜனங்களுக்கும் 25 சதம் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு நபருக்கும் இரண்டு ஏக்கர் வீதம் குத்தகைக்கு விட்டால் போதுமானது. இம்மாதிரி கொடுத்தால் அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்து ஓரளவிற்கு பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறுவதற்கு வழி ஏற்படும். அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி லைசென்ஸ்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்காமல் கூட்டாக சேர்ந்து வருகின்ற ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

இதுமாதிரி பஸ் ரூட்டுகள், டிரிங் சினிமா லைசென்ஸ்கள், எக்ஸ்போர்ட் அண்டு இம்போர்ட் லைசென்ஸ்கள் முதலியவைகள் கொடுப்பதிலே ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சொஸைடி ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இம்மாதிரியாக அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் லைசென்ஸ்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்காமல் கூட்டாக சேர்ந்து வருகின்ற ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

மேலும் வண்டி இழுக்கும் கக்கூஸ் சமுதாயம்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அவர்களுக்கு 30 ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பது போதாது.

[25th March 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் கக்கூஸ் சமுதாயம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியல்லாமல் கக்கூஸ் எடுக்கும் நடபர்கள் என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. நான் சொல்வது என்னவென்றால் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்துவிட்டது.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : இன்னும் ஒரு நிமிஷ நேரம் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக டிபுடி சேவக்குகளை ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் நியமித்திருக்கிறோம். கிராமப்புறங்களில் கிணறு பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய கான்ட்ராக்ட்களெல்லாம் வெளியில் இருக்கும் கான்ட்ராக்டர்களுக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அந்தந்த ஊரிலே லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைடி ஒன்று ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் அந்த கான்ட்ராக்ட் வேலையை எடுத்து செய்ய வசதியாக இருக்கும். ஆகவே லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைடி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன ஊர்களைப் பொறுத்தமட்டிலாவதும் லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைடிகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று டிபுடி சேவக்குகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதுமட்டுமல்லாமல் ஹரிஜன குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு கொடுக்கின்றோம். அவர்களுக்கு பாட புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். இவைகள் கொடுத்தால்மட்டும் போதாது. இந்த ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு துணிகள் கொடுத்துதவினால் ஏழை குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் போவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***DR. SRIMATHI SATHYAVANIMUTHU :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மனித உரிமைக்காக தினம் தினம் போராடிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு தனி இனத்தின் குறைகளைப்பற்றி இந்த சட்டமன்றத்தில் பேசும்போதுகூட நேரத்திற்காக போராடும் துர்பாக்கிய கரமான நிலையைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன். இந்த ஹரிஜன மான்யத் துறை மீது நான் எடுத்து கருத்துக்களை சொல்ல விரும்பும்போது, பொதுவாக இதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகை வருடா வருடம் அதிகம் என்பதுபற்றி பாராட்டலாம். ஆனால் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை எந்த இனத்தாருக்கு என்று பெயர் வைத்து ஒதுக்குகிறோமோ, அந்த இனத்திற்காக ஒதுக்கப் படவில்லை என்று நான் பலமுறை இந்த மன்றத்திலேயே கூறியிருக்கிறேன். இதை நான் சொல்வது, மாற்று சமுதாயத்தினருக்கு ஒதுக்கக் கூடாது என்ற தவறான எண்ணத்தோடல்ல. பெயர் ஹரிஜன முன்னேற்ற இலாகா என்றும், ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் என்றும், ஹரிஜன இலாகா அதிகாரிகள் என்றும் பெயர் வைத்து அதன் அடிப்படையில் வருகிற பணம் யார் யாருக்கு செலவு செய்யப்படுகிறது என்று பார்க்கும் போது அதற்குரிய சரியான கணக்குகள் எங்களுக்கு தரப்படவில்லை. கடந்த வாரம் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்கு தனித் தனியாக எந்தெந்த இனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்போது அமைச்சர் அவர்களால் சரியான புள்ளிவிவரம் சொல்ல முடியவில்லை. பதில் சொன்னார், அந்த புள்ளி விவரங்கள்பற்றி கணக்கு எடுக்கவில்லையென்று. நான் இந்த குற்றச்சாட்டை சொல்வதற்கு முன், அமைச்சர் அவர்களிடம் தங்கள் மூலம் நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டெல்லியிலிருந்து “கமிஷனர் ஆப் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்ஸ் ஆன்ட் ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ்” ஆன ஸ்ரீகாந்த் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது, பத்திரிகைகளில் கண்ட செய்தியை நான் சொல்கிறேன், அவர் நமது அமைச்சர் கக்கூஸ் அவர்களை வரவழைத்து நாம் யாருக்கு என்று இவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறோமோ அப்பணம் அவர்களுக்கு

• 25th March 1960] [Dr. Srimathi Sathyavanimuthu]

சரியாகப் போய் சேருவதில்லை என்றும் அதற்குள்ள கணக்குகள் சரியாக யில்லை என்றும் சொன்னதாக தெரிகிறது. அதற்கு நமது மாநில அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. எத்தனை இனங்களுக்கு எத்தனை எத்தனை மான்யங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும், கோடிக் கணக்கில் அல்லது பத்து ரூபாய், ஐந்து ரூபாய், அல்லது நயாபைசா என்று வைத்தாலும் கணக்குகள் வைத்து தனித்தனி இனங்களுக்கு தனித்தனி மான்யங்கள் ஒதுக்கி செலவழித்தால் அப்பொழுது இதில் யாருக்கும் பொருமை உணர்ச்சியோ அல்லது தவறான எண்ணமோ ஏற்படுவதற்கு இடமிருக்காது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆண்டாண்டு காலம் முதல் அடித்தளத்தில் வீழ்ந்து கிடைக்கும் இந்த ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு எவ்வளவு செய்தாலும் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்தால் அது தவறாகாது. இந்த அறிக்கையில், இந்திய அரசாங்கம் 23.57 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பழங்குடி மக்களுக்காக 8.71 லட்சமும், ஒதுக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்காக 0.12 லட்சமும், இதர பின்னடைந்த வகுப்பினருக்காக 14.74 லட்சமும் ஆக 23.57 ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதர பின்னடைந்த வகுப்பினருக்கு என்று 23.57 லட்சத்தில் 14.74 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லும் போது என் ஹரிஜனத்தனோ என்று இதற்கு பெயர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்? என் இதை, சர்க்கார் சலுகை தரும் சமுதாயங்கள் என்று சொல்லக்கூடாது? அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் மாற்று சமுதாயத்தினர் பொருமைப்படவோ, உங்களுக்கு என்று தனித் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது, உங்களுக்கு என்று ஒரு தனி அமைச்சர், உங்களுக்கு என்று ஒரு தனி டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறதே என்றெல்லாம் மக்கள் கூற வாய்ப்பிருக்காது? காந்தியார் காலத்திலிருந்து தீண்டாமை மைய ஒழிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. காந்தியார் காலத்திலிருந்து மதிப்பிற்குரிய கக்கனார் காலம் வரை தீண்டாமை ஒழிப்பதற்காக காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்துள்ளவை வெற்றிபெற்றனவா? இல்லை. ஏன்? நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன், திருவள்ளூரின் பக்கத்தில் மேலைநல்லத்தூர் என்றயிடத்தில் உள்ள ஒரு ஆலயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் சலுகைகள் தரப்படாமல் இன்னும் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களிடமும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் அங்குள்ள மக்கள் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலயத்திலுள்ள அம்மனை திருவிழாக் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு கொண்டு வருவது கிடையாது. அதற்காக அவர்கள் வருடக்கணக்காக போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக மண்ணடி என்ற பக்கத்தில் அம்மனை நிறுத்தி வைப்போம், அப்பொழுது அங்கு வந்து, விழாவிடக்காக பணம் கொடுத்திருப்பவர்கள், அங்கு வந்து அம்மனை தரிசித்துவிட்டுச் செல்லலாமே தவிர அம்மனை அந்தச் சேரி பக்கத்தில் கொண்டுவராமாட்டோம் என்று அங்கு கொண்டு போக மறுக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நாங்கள் இதில் ஈடுபட்டோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திருவள்ளூர் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர், தாலுகா பெட்டி சேவக், திருவள்ளூர் தாழ்த்தப்பட்ட லீக் தலைவர் இப்படியாகியுள்ள காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் இதற்காக போராடியிருக்கிறார்கள். சபீபத்தில் ஹரிஜன நல அதிகாரி தாமஸ், பீ.ஏ., தலைமையில் ஒரு சமாதானக்கூட்டம் நடத்தி அனைவருக்கும் ஆண்ட வளைத் தொழுவத்தரு உரிமையுண்டு என்று முடிவு செய்த பின்னும், ஒரு மாதமாகியுட்கு இன்னும் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரியிடம் கேட்டால் அவர் சொல்கிறார், நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும், உங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களைக் கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர், பொதுத் தொகுதி உறுப்பினரிடம் சென்று கேட்டால் அவர் சொல்கிறார், உங்களுக்கு என்னுள்ள தனிப்பட்ட அங்கத்தினர் அதாவது ரிஸர்வ்ட் லீட்டிலிருந்து வந்தவர், சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறாரே அவரைப் போய் கேளுங்கள் என்கிறார். அவர்கள் கூறுவது வேடிக்கையாகியிருக்கிறது. அங்குள்ள பொது இடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி

[Dr. Srimathi Sathyavanimuthu] [25th March 1960]

யிருக்கிறது, அதை எடுத்து நீக்கிவிட்டால் அம்மனை உங்கள் பகுதிக்கு கொண்டு வருகிறோமென்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் ராதா கிருஷ்ணன் என்பவரிடம் சென்று நீங்களும் கூட இருந்து இந்த முடிவைச் செய்தீர்களே, இன்னும் அம்மனை கொண்டு வரவில்லையே, ஆலயத்தைப் பூட்டிவிட்டு சாலையைக் கொண்டு சென்று விட்டார்களே, சாலையை வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு அவர் உடனே ஐந்து கட்டு உறுப்பினர் சீட்டுப் புத்தகங்களை அவர்களிடம் கொடுத்து எல்லோரையும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக்கொடுத்தால் இதைப்பற்றி கவனிக்கிறோம், உங்களது இந்தக் குறையை நீக்குகிறோம் என்று ராதா கிருஷ்ணன் கூறியிருக்கிறார். ஆலயப் பிரவேசத்தின்மூலம் கட்சியை அல்லவா வளர்க்கப் பயன்படுகிறது. வேண்டுமென்றே நான் குறை கூறுவதாக நினைக்க வேண்டாம். அதேபோல் எனது தொகுதியில் சின்ன சம்பரபாக்கம் என்றயிடத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலையை உயர்த்த பாடுபடுகிறோம், அவர்களது பொருளாதார நிலையை உயர்த்தப் பாடுபடுகிறோம், தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லுவார்கள், அங்கு ஏற்கனவே ஆதிதிராவிடர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்த வீடுகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு யாரார் சொந்தக்காரர்களாக யிருந்தார்கள்னோ அவர்களே அங்கு வாடகைக்கு குடியிருக்கும் நிலை ஏற்படயிருக்கிறது. ஸ்லம் இம்ப்ருவ்மென்ட் அல்லது ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் என்று சொல்லிக்கொண்டு

MR. SPEAKER: அங்கத்தினர்கள், சபையில் இல்லாதவர்களைப்பற்றி கூறுவது சரியல்ல, என்று நினைக்கிறேன். அதிகாரிகளைப்பற்றி சொல்லலாம், அவர்களுக்காக மந்திரிகள் பதில் அளிப்பார்கள். ஆனால் சாதாரண மனிதர்களைப்பற்றி, இந்த சபையில் இல்லாதவர்களைப்பற்றி சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அம்மையார் இப்பொழுது சொல்லியாகிவிட்டது. இன்னொரு தடவை அப்படி சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு மாராப் கெண்டரை பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. MARAPPA GOWNDER: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அமைச்சர் அவர்கள் 1960-61-க்கு கிட்டத்தட்ட மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஐந்து வருடத்திற்கு இது என்று எடுத்துக்கொள்ளும்போது வருடம் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம் ரூபாயாகிறது. பத்து லட்சம், இருபது லட்சம், முப்பது லட்சம் என்று படிப்படியாக உயர்ந்து வருடம் ஒன்றுக்கு 60 லட்சம் ரூபாய் வரை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக இன்று நாட்டிலுள்ள ஜனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்திலிருந்தே ஒதுக்கப்பட்டு தாழ்த்தப்பட்டு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும், அவர்களுடைய சுதந்திரங்கள் எல்லாம் உயரவேண்டும் என்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தாக வேண்டும். அந்த முறையில் நமது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னால் பல உதவிகளை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக அவர்களுக்கு வீட்டு மனை வசதி வேண்டும். எந்த ஒரு குடும்பத்திற்கும் வீட்டு மனை மிகவும் அவசியம். அதே போன்று உடை வேண்டும், உணவு வேண்டும். இந்த விஷயங்களிலேயே அவர்கள் மிகவும் மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இன்று இவர்கள் குடியிருப்பது அனேகமாக கிராமப் பகுதிகளில்தான். கிராமப் பகுதிகளில் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவும், விவசாயத்திற்கு உதவி செய்கிறவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக நமது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் முன்னேற வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே கிராமத்திலிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு முதலில்

25th March 1960] [Sri K. Marappa Gownder]

வீட்டு வசதி வேண்டும். இன்று வீட்டு வசதி அவர்களுக்கு எப்படியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்கொண்டால் குறிப்பாக அவகுதி தாலுகாவைப் பொறுத்த அளவில், என் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் 100-க்கு 90 பேர்களுக்கும் இப்போது இருக்கக் கூடிய வீடு சொந்தமானது இல்லை. அதோடு வீட்டு மனைகளும் சொந்தமாக இருக்காது. அவைகள் எல்லாம் ஒன்றில் பட்டா பூமியாக இருக்கும். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் பரம்பரையாக அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய மனைகளாகும். இதிலும் சௌகரியமில்லாத பள்ளத்தாக்குகளில், மழை பெய்தால், தண்ணீர் பாயக்கூடிய இடங்கள், தண்ணீர் எல்லாம் தேங்கி நிற்கக்கூடிய இடங்கள், இம்மாதிரிப்பட்ட சுகாதாரக்குறைவான இடங்களில்தான் இவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பல கிராமங்களிலிருந்தும் வீட்டு மனை வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று, அவர்கள் இப்போது இருந்துக்கொண்டிருக்கின்ற மனைகள் ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப் பட்டிருந்தும் அவற்றிற்கு ஒன்றுக்கும் பதில் இல்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆலோசித்துப்பார்த்து, வீட்டு மனை இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு மனை சொந்தமாக கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஹரிஜன மக்களுடைய பொருளாதார வசதி உயர்ந்துவிட்டால் தானாகவே தீண்டாமை போய்விடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் அரிஜனங்கள் எல்லாம் முக்கியமாக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இன்றைக்கு கிராமங்கள் எல்லாம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் முன்னேற வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பல உதவிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லாக் குறைகளையும் நீக்க வேண்டும். குறிப்பாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற கிராமப்புற மக்களுக்கு விவசாய காலத்தைத் தவிர மற்ற காலங்களில் எந்தவிதமான வேலையும் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக ஹரிஜனப் பெண்களுக்கு விவசாய காலத்தில் கிடைக்கிற வேலையைத் தவிர அதற்குப் பின்னால் ஆறு, ஏழு மாதங்களுக்கு வேலையே கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இந்தப் பெண்களுக்கு ஏதாவது வேலை கிடைக்கிற முறையில் சிறு கைத் தொழில்கள், அம்மர் ராட்டை, கூடை பின்னுதல், இது போன்ற பல தொழில்களை ஏற்படுத்தி இந்த தொழில்களில் எல்லாம் கிராமத்திலுள்ள பெண்களை ஈடுபட செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட தொழில்களில் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதி வேண்டும். இதற்கேற்ற முறையில் கிராமங்களில் உள்ள ஸ்ரெஸ்ட்டிகளில் பொருளாதார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இம்மாதிரியான தக்க காலத்தில் கொடுத்து அவ்வப்போது உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வி வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று 833 பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. அதில் 74 ஆயிரம் குழந்தைகள் படிக்கின்றனர் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதில் ஆண்கள் 52 ஆயிரம் பேர்கள், பெண்கள் 22 ஆயிரம் பேர்கள் என்றும் தெரிகிறது.

அது மட்டுமல்ல, சட்டம், மருத்துவம், இன்சினியரிங், விவசாயம் போன்ற பல பட்டப் படிப்புகளிலும் மாணவர்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கான வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. இதற்கு அவர்களுடைய பொருளாதார வசதி குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இலாகாவில் உள்ளவர்கள், மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வேண்டிய பொருள் உதவியை தக்க காலத்தில் கொடுத்து அவ்வப்போது உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[25th March 1960

SRI M. P. PERIYASWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜனமான்யத்தை ஆதரித்து சில குறைகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பல இடங்களில் காலனிகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த இடங்களில் எல்லாம் தங்களுக்கும் இடம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று ஜாதி இந்துக்களும் மனுக்கள் போட்டுவருவதாக தெரிகிறது. இவ்விதம் மனுப் போடுகிறவர்களுக்கும் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்விதம் ஜாதி இந்துக்களையும் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக கட்டப்படும் காலனிகளில் குடியிருக்க செய்தால் ஜாதி வித்தியாசம் குறைவதற்கு சலபமான வழியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக காலனிகள் அமைப்பதற்கு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு காரணம் போதிய அளவு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஓவர் ஸூயர்கள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போது தாலுகாவுக்கு ஒருவர் அல்லது இரண்டு பேர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்கள் உடனடியாக எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடிக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு தாலுகாக்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதே போன்றுதான் கிணறுகள் வெட்டுகிற விஷயத்திலும் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக அந்த இடங்களை எல்லாம் அதிகாரிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பித்தும் கூட, அந்த இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு சாத்தியமில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு காரணம் அங்கு ஓவர்சீயர் குறைவு, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் குறைவு. ஆகவே இந்த அதிகாரிகளை எல்லாம் அதிகமாக போட வேண்டும். இதைப்பற்றி அடிக்கடி இங்கு கூறுவது பழக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இரண்டு மூன்று ஊர்களில் கழிந்த 15 வருடங்களாக என்ன வெல்லாமோ முயற்சி செய்தும் இன்னும் அந்த ஊர்களில் அதற்காக நிலங்களை எடுத்து காலனி கட்டி கொடுக்கவில்லை. அந்த ஊர்கள் எவையெல்லாம் என்றால், நாமக்கல் தாலுகாவில் தாத்தையன்காரப்பட்டி (அருந்ததியர் வாழும்பட்டி), நாமக்கல் தாலுகாவில் இடையப்பட்டி (பள்ளத் தெரு), சங்கேரி தாலுகாவில் வெள்ளநாயக்கன்பாளையம் (பள்ளத் தெரு), இந்த மூன்று ஊர்கள்தான். இதற்காக முன்னால் மந்திரியாய் இருந்த பரமேஸ்வரன் அவர்கள் காலத்திலேயே கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அது இன்னும் நடைபெறவில்லை, ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12
noon.

அடுத்தபடியாக தீண்டாமையைப்பொறுத்த வரையில் 1937-ல் நம் முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வருவதற்கு முன்னால் தீண்டாமை மிகக் கொடுமையாக இருந்தது. முன்னால் பட்டம் பெற்றவர்கள் இந்த இனத்தில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். அதிலும் டவுன் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள்தான் படிக்க முடியும். ஆனால் இப்போது அரிஜனங்களில் எம்.எ., பி.எ., பி.எ. ஆனார், போன்ற பட்டப்படிப்பு படித்தவர்கள் 60, 70 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தீண்டாமையைப் போக்குவதற்காக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பல முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு இருந்தாலும்கூட, இன்னும் சில இடங்களில் தெருவில் செருப்பு போடக்கூடாது, குடை பிடிக்கக்கூடாது என்கிற நிலைமை, ஹோட்டல்களில் அரிஜனங்கள் சாப்பிடுவதற்கு என்று தனியான இடங்கள் இவைகள் எல்லாம் இப்போதும் இருந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். கொஞ்சமுமே முன்னேற்றமடையவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. முன்னால் இருந்ததில் இப்போது கால் பாகம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதிலே முன்னேற்றமே இல்லை என்று சொல்வது தகாத காரியம். ஏனென்றால் நான் எம். எல். எ.யாக வந்த காலத்திலேகூட சில ஹோட்டலுக்குள்ளே போக முடியாது. இப்போது எந்த இடமானாலும் பொதுவான இடங்களுக்கு தாராளமாகப் போய்க்கொண்டு வருகிறோம். இருந்தபோதிலும் சில கிராமங்களில் முன்பு இருந்ததைப்போலவே இன்னும் தீண்டாமை அதிகமாக இருக்கிறது.

235th March 1960] [Sri M. P. Periaswami]

அந்த இடங்களை அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி போலீஸாரிடம் புகார் செய்தாலும் போலீஸார் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதைப்பற்றி கவனித்து போலீஸாரும் நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ் இருக்கிறது, அதிலே ஹரிஜனங்களிடம் அனுதாபமான ஆபீஸர்கள் ஒருவராவது இருக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கக் கூடியவர்களில் சிலரே நன்றாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனதிலே ஹரிஜன மக்களை எப்படியாவது முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் நாம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இது ஒரு தர்மம். இது ஒரு நியாயம். பின்னடைந்து இருக்கக்கூடிய மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை அவர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய ஆபீஸர்களாக இந்த ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக தொகுதிப் பிரிவினை ஒன்று வருகிறது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டில் கொண்டுவரப்போவதாகத் தெரிகிறது. இப்போது ஜாயின்ட் எலெக்ஷனை இருப்பதால், ஜாதி ஹிந்துக்களும், ஹரிஜனங்களும் சேர்ந்து போய் ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் வோட்டுகேட்க வசதியாக இருக்கிறது. பிரிவினை வந்து விட்டால் மேல் ஜாதி ஹிந்துக்களெல்லாம் கலந்துகொள்ளாமல் ஹரிஜன மக்களுக்கு வோட்டுப்போடுவது குறைவாகப் போய் விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களாக இருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறியிருக்கக்கூடியவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது ஹரிஜன மக்களும் பின் தங்கிய மக்களும் 6-ல் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த கிறிஸ்தவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டால் 4-ல் ஒரு பங்காக ஆகிவிடும். அப்போது சலுகைகள் அதிகமாக இருந்துவரும்.

அடுத்தப்படியாக ஹரிஜன மக்களில் பலர் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உத்தியோகங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு மேலேயுள்ள அதிகாரிகள் “கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்” என்று வைத்து அவர்களை பல வழிகளில் நசுக்கிவிடுகிறார்கள். எந்த வழியிலும் முன்னேற்ற முடியாமல் செய்து விடுகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் திரு. மலையப்பன், திரு. முத்திருளாண்டி போன்றவர்கள் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். சிலர் நல்ல ரிப்போர்ட் கொடுத்து மேலே வந்து விடுகிறார்கள். மேலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் “கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்”-டை நியாயமான முறையில் கொடுத்திருக்கா என்று அரசாங்கமே கவனித்து, அவர்களை உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆதித்திராவிட முன்னேற்றத்திற்காக மான்யம் கோரி வந்திருக்கிற இந்த நல்ல நேரத்தில், ஆதித்திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குதலும், சுடுகாட்டுக்கு இடம் ஒதுக்குதலிலும், பாதை ஒதுக்குதலிலும், நில ஆர்ஜிதம் செய்கிற காலத்தில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. கால தாமதம் ஆகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட்டுத்தான் நான் வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த விவாதத்திலே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட வெட்டுப் பிரேரணையை, ஒரு அங்கத்தினர் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும், ஆதரித்துத்தான் பேசினார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் வெட்டுப்பிரேரணையின் கருத்தை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே 1953-ல் ஒரு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தாலும்கூட 1959-60-ம் ஆண்டில் சில இடங்களில் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும், பல இடங்களில் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது. சுடுகாட்டுக்குப் பாதை ஒதுக்குறி நேரத்தில் ஒற்றையடிப் பாதையாக இருக்கிற காரணத்தினால், முன்னால் ஒருவரும்

[Sri A. Govindasamy]

[25th March 1960]

பின்னால் ஒருவருமாக தூக்கிக்கொண்டு, 4 பேர்கள் கூட பிணத்தைக் தூக்கிக்கொண்டு போக முடியாத பல இடங்கள் எனக்குத் தெரியும். உதாரணமாக எங்கள் பகுதியில் பனையபுரம் என்ற கிராமத்திலும், செங்காடு என்ற கிராமத்தில் இம்மாதிரியான நிலை இருக்கிறது. இந்தமாதிரி முறையில் பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது பிணம் கீழே விழுந்து விட்டால் அதனால் குழப்பம் ஏற்பட்டு, போலீஸ் வந்து போலீஸ் பாதுகாப்போடு பிணத்தைக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இப்போது அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்தில் அட்டையின்மேல் அழகாகப் படங்கள் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புத்தகத்தில் காட்டியிருக்கின்ற மாதிரி நிலைமை வந்துவிடுமானால் ஆதித்திராவிட மக்கள் அனைவரும் நிச்சயமாக முன்னேறிவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும். அங்கங்கே பரவலாகச் செய்து விட்டு, அத்தனையும் ஹரிஜன நலத்துறை செய்து விட்டது என்று சொன்னால் என்னைப் போன்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இந்த நிலைமை வருவதற்கு எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு அரசாங்கம் நிறைவேற்றப்போகின்றதோ தெரியவில்லை.

ஆதித்திராவிடர்களுக்கு மாடுகள் வாங்கிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில் ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தேன். ஆதித்திராவிடராக இருந்து மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர் ஒரு மனுப் போட்டிருந்தார். அவருடைய மனுவைத் தள்ளுபடி செய்த நேரத்தில், அவருக்கு மாடு கிடைக்காத நேரத்தில் கேட்டார்கள், எல்லோரும் ஓர் குலம் என்று மேடையிலும், சட்ட சபையிலும் பேசுகிறீர்களே, ஆதித்திராவிடராக இருந்தும் கிருஸ்தவராக இருந்த ஒரே குற்றத்திற்காகத் தானே தள்ளுபடி செய்துவிட்டீர்கள், வெளியிலே வாருங்கள், உங்கள் இரண்டு பேரையும் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று என்னையும் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸரையும் பார்த்துச் சொன்னார்கள். சட்டம் குறுக்கே இருக்க நேர்ந்தது ஆதித்திராவிடத் தோழருக்குத் தெரியாத காரணத்தினால், வெளியே வாருங்கள், பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பிறகு அவசரப்பட்டு சொன்னை உணர்ந்து அவர் ஆத்திரத்தில் பேசிவிட்டேன் அப்படி என்று எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். பொருளாதாரத்துறையில் தாழ்ந்திருக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தால் புத்த மதமாக இருந்தாலும், கிருஸ்தவ மதமாக இருந்தாலும் கொடுக்கக்கூடிய சலுகையைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடாது என்பது எனது வேண்டுகோள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சர்க்கார் மதம் இல்லாத சர்க்கார்—செக்குலா ஸ்டேட்—அதுவும் குறைந்த பட்ச எண்ணிக்கை உள்ளவர்களுக்கு தனியான பாதுகாப்பு கொடுக்கும் என்று சொல்லி மதம் மாறிய காரணத்தினால் சலுகைகளைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆதித்திராவிடர்கள் இருக்கக் கூடிய சேரிகளில் விளக்குகள் போடுவதாக இந்தப் படத்தில் இருந்தாலும், ஒருசில கிராமங்களில் உள்ள சேரிகளில் தான் மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், மைனர் பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும் ஆதித்திராவிட சேரிகளுக்கு விளக்குப் போடுவதிலே சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடம் விட்டால் இதிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட மாட்டாது. அப்படிச் செய்தால் விளக்குப்போட முடியாது. படத்தில் போட்டுக் காட்டமுடியும் தவிர உண்மையில் போடமுடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல பேர்கள் பேசும்போது பின் தங்கிய மக்களுக்கும், மிகவும் பின் தங்கிய மக்களுக்கும் அளிக்கக் கூடிய சலுகைகளும், இந்த மக்களின் நலனும் ஹரிஜன நலத்துறையில் இருப்பதால், இரண்டையும் ஒரே இலாகாவே கவனிப்பதால், ஹரிஜனங்களுக்குக்காக ஒதுக்கப்படக் கூடிய பணத்தையும் சேர்த்து அவர்களுக்காகச் செலவழித்து விடுகிறார்கள் என்று

• 25th March 1960] [Sri A. Govindasamy]

ஒரு அபிப்பிராயம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான தப்பு அபிப்பிராயம் ஏற்படாத வகையில் பின் தங்கிய மக்கள் நலனைத் தனியாகப் பிரித்து தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி விடுங்கள். மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சந்தேகம் நீங்கும் . . .

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை கனம் அங்கத்தினருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் ஸ்ரீமதி. சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் தான் இப்படிச் சொன்னார்கள். வேறு ஒருவருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. சந்தேகத்தைக் கிளப்ப வேண்டாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : பரவலாகப் பேசப்படுவதைத்தான் கனம் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலேயே வெளிப்படையாகப் பேசப்பட்டது. வேண்டுமானால் சட்ட சபைப் ப்ரொவீடிஷனலைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும் மென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது. பின்தங்கிய மக்கள், மிகவும் பின் தங்கிய மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தனியாகப் பிரித்து விடுங்கள். ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தனியாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆதித்திராவிடர்களுக்கு அவர்களுடைய நலனுக்காக ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே மாணவர்கள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. பின் தங்கியவர்கள் விஷயத்தில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆதித்திராவிடர்கள் யாராவது இருந்தால் கொடுங்கள் ஸ்காலர்ஷிப் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு 295 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்த்துவது வரவேற்கத் தகுந்த காரியம். இது கடல்லே கரைத்த பெருங்காயம் போல இருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்தினால்தான் பல ஹரிஜன மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேருகிறார்கள். ஆனால் மார்க் மாசத்தில் தங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இல்லை என்று செய்தி வரும்போது பல மாணவர்கள் தங்கள் படிப்பை விட்டுவிட்டுப்போக வேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநில பாகவர்ட் க்ளாஸெஸ் லிஸ்டில், வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து வந்து இங்கே குடியேறியுள்ளவர்களின் பெயர்கள் கூட இருக்கின்றன. ஆனால் நமது ராஜ்யத்திலேயே இருக்கும் சில பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் பெயர்கள் அதில் சேர்க்கப்படவில்லை. கடலூரில் நடந்த மகாநாட்டிஸ்கூட நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள சேர்க்கப்படாமல் இருக்கும் ஏழர் வகுப்பினரின் பெயர்கள் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்டேன். அவர்களையெல்லாம் அந்த லிஸ்டில் சேர்க்கவேண்டுமென்றும் இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லா பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும், எல்லா மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு, குடி தண்ணீர், சுடுகாட்டுப் பாதை இந்த மூன்று வசதிகளையாவது செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் பல திட்டங்களைப் பற்றிய கணக்குகளைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அத்திட்டங்களின் மூலம் ஹரிஜனங்கள் நன்றாகப் பயனடைவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் நல்ல முறையில் பயனடைய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். பொதுவாக, எல்லோரும் கல்வியைப் பற்றி அழகாகப் பேசுகிறார்கள். நானும் கல்வியைப் பற்றி சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர், அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி ஹரிஜன மக்களின் நலனுக்காகப்

[Sri M. K. Somasundaram] [25th March 1960]

பணம் செலவு செய்யும் இந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். மக்கள் அதன் பலனைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கியிருந்தாலும், ஜில்லாக்களில் தவறுகள் ஏற்படுவதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. கோயம்புத் தூரில் உள்ள சில மாணவர்களுக்கு இதுவரையிலும் ஸ்காலர்ஷிப்புப் பணம் கிடைக்காததால், அவர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 4½ ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்ற தகவல் எனக்கு நேற்றுக் கிடைத்தது. இந்தச் செய்தியை கனம் அமைச்சருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மாணவர்க்கா இப்போது எந்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது இன்னும் சரியாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் பரிட்சை எழுத முடியுமோ, முடியாதோ தெரியவில்லை. இதை உடனடியாக கவனித்து டைரக்டர் அவர்கள் அவசியமான உத்தரவை அங்குள்ள ப்ரின்சிபால் அவர்களுக்கு அனுப்பும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் பலவிதமான இடைஞ்சல்களும் இடையூறுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் ஆங்காங்கே வரும் போது அவரிடம் இதுபற்றி எடுத்துக்கூறியும் அவர் இதை சரிவர கவனித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹாஸ்டல்களில் சரியான ஆட்களைப் போட்டு மாணவர்களை நன்றாக கவனித்துவர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாணவர்கள் கெட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்று, கனம் அமைச்சரிடம் அவர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது கூறியிருக்கிறேன். ஹாஸ்டல்களில் இன்னும் அதற்கு சரியான ஏற்பாட்டைச் செய்தால் மாணவர்களின் படிப்பு வீணாகிவிட்டது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன மக்கள் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருந்தாலும், அவர்கள் இன்னும் தொழிற் துறையில் முன்னேற்றமடையவில்லை. எனவே தொழில் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்ற மடைவதற்கு வகைசெய்யும் முறையில் இன்னும் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உதவிபுரியவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜன மக்கள் போடும் மனுக்களைப் பரிசீலித்து பதில் அனுப்புவதற்கு போதுமான அதிகாரிகள் போடப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. எனென்றால் ஒரு கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜன ஒருவர் ஒரு ரைஸ் மில் விஷயமாக மனுப்போட்டு இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் ஒரு பதிலும் வந்து சேரவில்லை. அந்த விஷயமாக அவர் இதுவரை செலவழித்துள்ள பணத்தை வேறு வகையில் செலவழித்திருந்தால் அவர் நல்ல பலனை அடைந்திருக்க முடியும். நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்க முடியும். எனவே ஹரிஜன மக்களின் மனுக்கள் உடனடியாகக் கவனிக்குப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்ற வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு எக்ஸ்போர்ட், இம்போர்ட் லைசென்ஸ்களும் வழங்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு எக்ஸ்போர்ட், இம்போர்ட் லைசென்ஸ் கூட, சில அதிகாரிகள் கொடுப்பதில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு இந்த லைசென்ஸ்கள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில ஜில்லாக்களில் சில ரூட்டுகளில் பஸ் விட அனுமதி கோரி ஹரிஜனங்கள் மனுச்செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பரவலாகப் பரிசீலிக்கும்போது இவர்களுடைய மனுக்கள் இரண்டொரு மார்க்குகள் குறைவினால் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான காரணத்தை விசாரித்தால், மற்ற பஸ் முதலாளிகள் வொர்க்கஷாப்புகளை எந்த நிலைமையில் வைத்திருக்கிறார்களோ அதே நிலைமையில் இவர்களும் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் வைத்திருந்தால்தான் பெர்மிட் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு பணம் செலவழித்து அவர்களுடன் போட்டி போட நம்மாஸ் முடியாது. ஹரிஜனங்களிடம் அவ்வளவு பணம் இல்லை. எந்த எந்த இடத்தில் பஸ்

•25th March 1960] [Sri M. K. Somasundaram]

ருட் கேட்கப்படுகிறதோ அந்த அந்த இடத்தில் வொர்க்ஷாப் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் வொர்க்ஷாப்புகளை அந்த அந்த இடங்களில் உடனுக்குடன் அமைக்க முடியாது. அவர்கள் உடனுக்குடன் வொர்க்ஷாப்புகளை இடம் விட்டு இடம் மாற்ற முடியாது. எனவே அவர்கள் அந்த அந்த இடத்தில் வொர்க்ஷாப்பை வைப்பதற்கு மூன்று மாதத் தவணை கொடுக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி ரூல்ஸைத் தளர்த்தி அவர்களுக்கு பெர்மிட்டுகள் வழங்க வேண்டும். கனம் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் மற்ற சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அமைச்சர்களுடன் கலந்தாலோசித்து ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தப் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்க வகை செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் பேரில் பேசுமுன்பு இதைப் பிரேரேபித் திருக்கும் கனம் அமைச்சருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து, கடந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியதைவிட அதிகமான தொகையை இந்த ஆண்டு ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்காக ஒதுக்கியிருப்பதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன மானிய கோரிக்கையின் பேரில் பேசு போதிய அவகாசம் கிடைக்கவில்லையே என்று ஒரு சிலர் மனக்குறைப்பட்டார்கள். எல்லா மானிய கோரிக்கையைப்பற்றிய விவரத்திலும் ஒரு சிலர் தான் கலந்துகொள்வார்கள். ஆனால் ஹரிஜன மானிய கோரிக்கையின் பேரில் பேசவேண்டுமென்ற ஆர்வமும் துடிப்பும் எல்லோருக்கும் இருப்பதால், எல்லோருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் நலனில் அக்கறை இருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இதை ஒரு குறையாகக் கருத் முடியாது. புத்தர், ராமானுஜர், சங்கரர் முதலியவர்கள் காலத்தில் செய்யமுடியாத சீர்திருத்தத்தை இந்தக் காலத்தில் செய்தார் காந்தியடிகள். நம் கண் முன்னே தீண்டாமையை ஒழித்துக் காட்டிய காந்தியடிகளில் அடிச்சுவட்டைப்பின்பற்றிச் செல்லும் நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தார் ஹரிஜனங்களுக்கு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துவருகின்றனர். ஹரிஜன நலனைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சர்க்காரைக் குறைகூறுபவர்கள், தாயாரிடம் குழந்தை கோபமாகப் பேசுவதுபோல பேசுகிறார்களே தவிர, ஹரிஜன இலாகா செயல்படுவரும் விதத்தைப்பற்றி யாரும் குறைகூற முடியாது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹரிஜனங்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தார்கள் என்பதையும் இன்று அவர்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் காப்பி ஹோட்டல்கள் முதலிய இடங்களில் அவர்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்கள் என்பதையும் இப்போது அவர்கள் எவ்வாறு நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இன்று அவர்களுடைய நிலைமையை ஸ்வர்க்கலோகம் என்றே கூற வேண்டும். இன்றைய நிலைமை குறித்து அவர்கள் சந்தோஷப்படுவேண்டும். ஆனால் எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் பேசும்போதெல்லாம் சர்க்காரை இந்த விஷயத்தில் இடித்து இடித்துப் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது, அவர்களுடைய பேச்சில், சர்க்காரைத் திட்டவேண்டுமென்றே அவர்களுடைய நோக்கம் தான் பிரதிபலிப்பதாகத் தெரிகிறதே தவிர அவர்களுக்கு ஹரிஜனங்களின் நலனில் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். சினிமாக்களில் தான் இப்போது அதிகமாகத் தீண்டாமை வந்துள்ளது. கட்டபொம்மன் சினிமாப்படம் எகிப்தில் கூட ஓடியிருக்கிறது. எகிப்து நாட்டினர் அப்படத்தைத் தயாரித்தவர்களைப் புகழுகிறார்கள். அதைத் தயாரித்தவர்களுக்குப் பேரம் புகழும் வந்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டபொம்மன் படத்தில், உண்மையான வரலாற்றில் கட்டபொம்மனுக்குப் பக்கத்தில் நின்று போராடிய ஹரிஜனத் தலைவர்கள் காட்ப்படவில்லை. சரித்திரத்திலுள்ள மற்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அந்தப் படத்தில் காட்சிகளாகிப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்த ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி அதில் காட்ப்படவில்லை என்பது என் போன்ற ஹரிஜன ஊழியர்களுக்கு மனச்சங்கடத்தைக் கொடுக்கிறது. அப்படத்தைத் தயாரித்தவர்கள் கட்டபொம்மன் சரித்திரத்தை நன்றாகப் படித்துவிட்டு அதைத் தயாரித்திருக்க வேண்டும். இன்று சினிமாவில் திரைக் கதை, வசனங்களும் இந்த மாதிரித்தான் இருக்கின்றன. அத்தொழிலில் சம்பந்தப்

[Sri P. S. K. Lakshmipathy Raj] [25th March 1960]

பட்டுள்ளவர்கள் இன்று ஹரிஜன நலன் விஷயமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைக் குறைகூறுவார்களானால், 'நீங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு பிரதானம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு நீங்கள் சினிமாத் தொழிலில் வருவாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு நீங்கள் சினிமாவில் கதாநாயகன் பாகம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்' என்று நான் அவர்களைக் கேட்பேன். ஆனால் எங்கள் காங்கிரஸை எடுத்துக்கொண்டாலோ, எங்கள் தலைவர் காந்திஜி உள்ளும் புறமும் வேறுபட்டு இல்லாத முறையில் கொண்டாற்றியிருக்கிறார்கள். காந்திஜி லக்ஷ்மி என்ற ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணைத் தம் அருமை மகளாக வளர்த்துவந்ததை இதற்கு உதாரணமாக நான் சொல்ல முடியும்.

இன்று, எங்கள் மதுரை ஜில்லாவின் தலைவர் வைத்தியநாத அய்யப்ரைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, அவர் தன் காரை ஓட்டுவதற்கு ஒரு ஹரிஜனை வைத்திருந்தார். மற்றொரு ஹரிஜனைத் தன் வீட்டில் வேலை பார்க்கின்ற ஊழியராக வைத்திருந்தார். அவர் பிராமணர். இன்று வாயிலே பேசுகின்றவர்கள் பேசலாமே தவிர உள்ளும் புறமும் ஒன்றாக சேவை செய்தவர்களை மறக்க முடியாது.

நேற்று முன் தினம் ஒரு சிலர் பேசும்போது அரசாங்கத்தை மகா விஷ்ணுவாகக் கருதி நெய்வேத்தியம் பண்ணுவது போல் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசியதைப் பார்க்கும்போது மிக்க வேதனையாக இருந்தது. இன்று நாட்டிலே மக்கள் மத்தியில் ஹரிஜனங்களின் நிலை முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதன் காரணமாக ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்று சில இடங்களில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் ஊழியர்கள் அதிகமான பங்கு பெறுகின்ற காரணத்தினால் அங்கெல்லாம் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. சில எம். எல். ஏ. க்கள் ஒத்துழைக்காத காரணத்தினால் அந்தப் பகுதிகளில் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

ஹரிஜனங்களுக்காக மயான பூமிகள் இருக்கின்றன. அந்த மயான பூமி இருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் மிராசதார்கள் எடுத்து உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்று முன் தினம் பழனிக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு இடத்தில் ஒரு ஹரிஜன் இறந்துவிட்டான். அவனைக் கொண்டு போய் புதைக்கப்போனபோது தடுத்து விட்டார்கள். நான், “என்ன ஆனாலும் சரி; நீங்கள் எதிர்த்துப் போராடுங்கள்” என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தேன். அதன் பிறகு அவர்கள் புதைத்து விட்டு வந்தார்கள். ஹரிஜன மக்கள் உயிரோடு இருக்கும் காலத்திலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்; இறந்தும் கூட அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI T. IRUSAPPAN :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1960-61-ம் ஆண்டு ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் வந்திருக்கிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள்—ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை நிர்வகிக்கக்கூடிய அலுவலகங்கள் ரொம்பச் சிறிதாக இருக்கின்றன. எப்படிச் சேரிகள் ஒதுக்குப் புறமாக, நெருக்கமாக இருக்கின்றனவோ அதேபோல் இந்த அலுவலகங்களும் இருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டமான சேலத்திலும் இடம் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. ஒரு டெபுடிக் லெக்டர் அலுவலகம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இந்த அலுவலகமும் இருந்தால்தான் அந்த நிர்வாகத்தை வைத்து ஒரு மாவட்ட அதிகாரி பராமரிக்க முடியும். அவர்களுக்குத் தகுந்த பணியாட்களை அமர்த்தவேண்டும்.

25th March 1960] [Sri T. Irusappan]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறி வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இங்கே பலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதன்படி அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற, தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பஸ் ரூட்டு கொடுக்க இடையூறுகள் இருந்தபோதிலும் கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலமாக சர்க்காரை அணுகினால் அந்த சொசைடிகளுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பஸ் ரூட் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுத்து அந்த மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் வளருவதற்கு வழிவகை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று விசிதாசாரப் பிரகாரம் ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் கொடுக்கிறோம். அதேபோல் தனியார் துறையில் வைத்திருக்கும் பஸ் முதலாளிகளும், மில் சொந்தக்காரர்களும், விசிதாசார அடிப்படையிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின் தங்கியவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய திட்டத்தைச் சர்க்கார் வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதில் மிக மிகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அந்த நெருக்கடியைப் போக்க எட்டில் எழுதிவிட்டால் மட்டும் போதாது; நாட்டு மக்கள் நலம் பெறுவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையிலே நிலச் சொந்தக் காரர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடாது என்று தலைவர் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். நிலச் சொந்தக்காரர்களால் ஹரிஜன மக்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஒரு சேரியைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தி விட்டார்கள். நஷ்ட ஈடுகூட சர்க்கார் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கிராம அதிகாரி நடவடிக்கை எடுக்காது விட்டுவிட்டார். அந்தஊர் மணியக்காரர்மீது இதுபற்றி எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சாதாரணமாகக் கொடுக்கக்கூடிய 30 ரூபாய் தொகை கூட சேரவில்லை. ஏதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்களே என்று எண்ணமல் நியாயமான கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலமில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஒரு ஊரில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேருக்கு அரை ஏக்கர் அல்லது ஒரு ஏக்கர் நிலந்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கணக்குப் பின்னாகத் தங்கள் சொந்த நிலத்தை விற்றுப் போல் அந்த நிலங்களை விற்று விடுகிறார்கள். நிலம் கொடுத்தும் ஹரிஜனங்களுக்குப் போய்ச் சேர முடியாத நிலையில், பணம் கொடுத்தும் அவர்கள் கையில் போய்ச் சேர முடியாத நிலையில் இன்று ஹரிஜனங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் மெம்பராக வருவதற்குத் தடை இருக்கிறது. அதற்குச் சட்டத்தில் இடமில்லாத நிலை இருக்கிறது. எப்படி சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதேபோல் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலிலும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க சர்க்கார் விதிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று சொன்னார்கள். நான், இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகள் மிகவும் குறைவு, போதாது என்று கூற விரும்புகிறேன். இங்கு கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலித்து ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஹரிஜன மானியத்திற்காக 1960-61-ம் ஆண்டிற்காக 295

[Sri K. R. Viswanathan]

[25th March 1960]

லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 257 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே, 38 லட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மற்ற பிற்பட்ட வகுப்புகள் என்ற தரப்பில் பார்த்தால், 1959-60-ம் ஆண்டில் 17.30 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த ஆண்டு அதற்குக் கூடுதலாக அனுமதிக்கப்பட்ட தொகை 10 லட்சம் ரூபாய். இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 17.43 லட்சமாகும். நான் கேட்கிறேன்—சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதாது என்ற காரணத்தினால் 10 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த ஆண்டிலே ஓரிஜினல் அலாட்மெண்டிலே 17.43 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவைக்குத் தக்கபடி பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றால் 27.43 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். இந்த பிற்பட்ட சமூகத்திற்காக இவ்வளவு குறைந்த அளவில் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதைக் காண வருத்தமாக இருக்கிறதென்று கூற விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும், பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் படிப்புக்காக உதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஹரிஜன மாணவர்களைப்பற்றிக் கேள்வியே இல்லை. ஹரிஜன மாணவர்களில் யார் யார் படிக்க முன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்தும், மத்திய சர்க்காரிலிருந்தும் பண உதவி செய்யப்படுகிறது. பிற்பட்ட மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எத்தனை மாணவர்கள் உதவி கோரி விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள், எத்தனை மாணவர்கள் உதவி பெற்றனர், எத்தனை மாணவர்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டனர் என்ற விவரத்தை இந்த அறிக்கையில் கொடுக்காதது ஒரு பெரும் குறை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அத்தகைய நிலையை விளக்கினால்தான், உண்மையிலேயே நாம் எத்தகைய முறையில் பிற்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்கின்றோம் என்பது தெரியவரும்.

அடுத்தாற்போல், இந்த ஆண்டிலே இந்த இலாகாவிலே இருக்கும் பெருங்குறையை நான் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொருமாவட்டத்திலும் பல பெயர்களோடு பிற்பட்ட இன மக்கள் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சில மக்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வன்னிய குல கஷத்திரியர்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் முக்குலத்தோர் என்னும் பிரிவினர் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு இந்த உதவிகள் வழங்கப்படவேண்டும். ஆனால், இந்த ஆண்டிலே உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்ட முறையைப் பார்த்தால், ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்தில் உதவிகள் வழங்கப்படவில்லை என்பது வெட்ட வெளிச்சமாக வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய நிலைமை இனிமேலும் நீடிக்கக்கூடாது. அடுத்த ஆண்டிலாவது அம்மாதிரியான முறை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காக நாட்டிலே ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் துணை சேவக்குகள் என்று தொண்டர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய தொண்டர்களினுடைய கடமை, நாட்டில் இருக்கும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக ஹரிஜன காலனியிலேயும் மற்ற குடியானவர்கள் வாழும் இடங்களிலேயும் சென்று பிரசாரம் மூலமாகவும், சேவையின் மூலமாகவும் வேறுபாடுகளை நீக்குவதாகும். ஆனால், சில இடங்களில் பார்க்கின்றோம்—பின் தங்கிய வகுப்பார்களுக்கும் ஹரிஜனக்காலனியில் வாழ்கின்ற மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அன்னியோன்யமான, நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களிடையே வேறுபாடுகள் மிகவும் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைக் கவனிப்பது அவசியம். ஹரிஜன மக்களை முற்போக்கு நிலைமையில் கொண்டு வருவதோடு, பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கும் மக்களுடைய நிலையையும் உயர்த்தினால்தான் இரு சாராருக்கும் இடையே அன்னியோன்னிய தொடர்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும். அம்மாதிரி இல்லாமல் ஒரு பகுதியிலே மாதிரம் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு போவதால் பிற்பட்ட மக்கள்

25th March 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

எருக்கும் ஹரிஜனமக்களுக்கும் மன வேறுபாடு, பிளவு அதிகமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய பிளவை நீக்குவதற்கு நாம் பிற்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதென்பதை உணர்ந்து நாம் அதற்காக 'டெப்டி சேவக்கு' என்ற ஊழியர்களை பிற்பட்ட வகுப்புக்களிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கவேண்டும். அவர்கள் இவ்விரு சாராரிடையும் சமூகமான உறவு ஏற்படும் வண்ணம் பாடுபடவேண்டும். இத்தகைய முறையில் அரசாங்கம் தகுந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை பேசுவார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 12-45-க்குப் பேச ஆரம்பிப்பார். அதுவரை அவர்கள் பேசலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பொருளாதாரத் துறையிலும் சமூகத் துறையிலும் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டு நசுக்கப்பட்டிருக்கும் சமூகத்தின் இரு பிரிவையும் சேர்ந்த மக்களுக்குச் சரியானபடி நல் வாழ்வை உத்தரவாதம் செய்வதற்கு என்று தான் ஹரிஜன நல இலாகா அமைக்கப்பட்டு, அதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தனியாக வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே மான்யங்கள் கோரப்படுகின்றன. இந்த மான்யம் கோரப்படுவதன் அடிப்படையான நோக்கம், ஹரிஜனங்களை ஹரிஜனங்களாகவே வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இருக்குமானால், நான் நினைக்கிறேன், அது சரியானதல்ல என்று. சில பேர் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை ஹரிஜனங்களாகவே என்றைக்கும் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம், அதோ கொஞ்சம் இப்படியும் அப்படியும் சலுகை காட்டிக்கொண்டு, ஒதுக்கப்பட்ட மக்களாக கொஞ்சம் கைதூக்கிவிடப்பட்ட மக்களாக இருக்கட்டும் என்ற முறையிலே சில பேர் நினைக்கிறார்கள். அது சரியானதல்ல. நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்கும் முயற்சிகளும், அனுசரித்துவரும் கொள்கையும் அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத் துறையிலே கைதூக்கிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது; சமூகத் துறையிலும் அவர்கள் மற்ற மக்களோடு சரியாக வாழக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று தான் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைக் குறித்து கனம் அங்கத்தினர்களில் பல பேர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைப் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து எடுத்துக் கூறினார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் உயர்வாக இருந்தால் மட்டுமே ஹரிஜனங்கள் சமூகத்தில் உயர்வாக மதிக்கப்படுவார்கள் என்ற குறிப்பு முற்றிலும் உண்மையானதல்ல.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இடத்திற்குப் போயிருந்தார். அப்படிப்பட்ட இடத்திலே போயிருந்த காலத்திலே அவர் எப்படி நடத்தப்பட்டார் என்று அவருக்குத் தெரியும். முக்கியமான பிரமுகர், ஊருக்கு யார் வந்தாலும் வீட்டிலே அழைத்து விருந்து போடுகிற நபர், கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் போகும் நேரத்தில், "அவர்கள் ட்ராவலர்ஸ் பங்களாவில் இருந்தால் போதும்; அங்கே சாப்பாடு அனுப்பி வைத்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டார். தன் வீட்டிலே விருந்து சாப்பிட்டதாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் அந்தச் சாப்பாட்டை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ட்ராவலர்ஸ் பங்களாவுக்குத் தான் கொடுத்து அனுப்புவேன் என்ற முறையில் நடந்துகொண்டது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN rose.

SRI P. S. CHINNADURAI : நான் சொல்ல வந்ததை முடித்து விடுகிறேன். ஏன் இதை குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சமுதாயத்திலே ஊறிப்போயிருக்கும் உணர்வு அப்படியிருக்க, அதைப் போக்கத்தக்க நிலைமையிலே நம்முடைய காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். அதற்கு எங்களுடைய பரிபூரணமான ஒத்துழைப்பு நிச்சயம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டு, அதில் தைரியமாகச் செயலாற்றுவர்கள் என்று தான்

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th March 1960]

கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ளுகிறேனே தவிர, அரசாங்கத்தையோ அமைச்சரையோ குறைத்துக் கூறவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சின்னதுரை அவர்கள் இதே மன்றத்தில் முன்பு ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார், மந்திரிமார்கள் தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டுக்குப் போவது நல்லதல்ல, பொது இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று. பொது இடத்திற்குப் போனதற்காகவும் இப்பொழுது குற்றம் சொல்கிறார்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பொது இடத்தில் இருந்ததற்கு ரொம்ப நன்றி. உண்மையிலேயே இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வீட்டுக்குப் போயிருந்தால் நிலைமை நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால், வேண்டுமென்றே அவர் அந்த வீட்டுக்கு அழைக்கப் படவில்லை. (கனம் ஸ்ரீ எம். ஏ. மாணிக்கவேலு : அந்தத் தனிப்பட்டவர் யார் ?) அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தடவை வரும்போது நானே அந்த விருந்தினரை அவருக்குக் காண்பிக்கின்றேன்.

சமூகத்தில் இருக்கும் அப்பேர்ப்பட்ட உணர்வுகளை மாற்றியே தீரவேண்டும். அதற்குப் பல முயற்சிகளை நெடுங்காலம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த இலாகா மான்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இரண்டு விஷயங்கள் பின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று, ஹரிஜனங்கள் என்று சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினரைக் கருதுகின்றோமே, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக என்று கேட்கப்படுகிற தொகை. மற்றொன்று கல்வித் துறையிலே இதுகாறும் போதிய அளவு முன்னேற்றது பின்னடைந்திருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக கேட்கப்படுகிற ஒரு தொகை. இவ்விரண்டையும் தனித்தனியே பிரித்து வைப்பதுதான் நல்லது என்று பல அங்கத்தினர்கள் கருத்து வெளியிட்டதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். பின்னடைந்தவர்களுடைய கல்விச் சலுகைக்கு ஒதுக்கப்படும் மான்யத்தொகை இருக்கிறதே, அதைப் பொறுத்தவரையில் அதைக் கல்வி மான்யத்தோடு இணைத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். தனி மான்யமாகக் கேட்டாலும் நன்றாக இருக்கும். கல்வித் துறையில் இதுகாறும் போதிய வசதி இல்லாது பின்னடைந்தவர்களின் பட்டியல் வளர்ந்துகொண்டே போகத்தான் செய்கிறது. அதற்காக வருந்துகிறேன். இருந்தாலும் என்ன செய்வது? நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை அப்படிப்பட்டது. இதுகாறும் அப்படிப்பட்ட வசதி பெருதவர்கள் இப்பொழுது பெறவேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கையே. அவர்கள் எப்பொழுதுமே சலுகை பெறவேண்டுமென்றால் அதில் நியாயம் இருக்கமுடியாது. பின்னடைந்தவர்கள் பட்டியல் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வரையில் செய்துகொண்டதான் இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு பட்டியலே இல்லாமல், கல்விச் சலுகை ஒரே மாதிரியாக வழங்கவேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையை அரசாங்கம் அமைத்திருந்தால் அது வேறு விஷயம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்துக்கொள்ளாத வரையில், பின்னடைந்தவர்கள் பட்டியல் இருக்கத்தான் செய்யும். அப்படிப்பட்ட பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியவர்களுடைய கோரிக்கையைக் குறித்து அரசாங்கம் சற்று கருணையோடு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த வகையில், கோவை ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லாவில் சில பகுதிகளிலும் மிக முக்கியமாக இருக்கும் ஒரு பிரிவினர், கொங்கு வேளாளர் என்னும் பிரிவினர், கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் பின்னடைந்தவர்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்தால், அந்த சமூகம் முன்னேறிவிட்டது என்று நாம் ஏதாவது நினைத்தால் அது சரியான கருத்து அல்ல என்று கூறுகின்றேன். கொங்கு வேளாள சமூகம் விவசாயத் துறையில் முன்னிலை இருக்கும் சமூகம், கடுமையான உழைப்பை அடிப்படையாகக்

25th March 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொண்டு வாழ்வை நடத்தும் ஒரு சமூகம் அது. ஆனால், கல்வித் துறையில் மேன்மை அடைவதற்கு, அதிகப்படியாக முன்னேறி வருவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இதுகாறும் கிடைக்கவில்லை. அந்த சமூகத்தினர் போதிய வருவாய் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய வருவ இருந்திருக்கமானால், அரசாங்கம் எத்தகைய கல்விச் சலுகையு் அவர்களுக்குக் கொடுக்காமலிருக்கலாம். ஆனால், இதுவரை போதிய வருவாய் பெறும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்தச் சமூகத்தினரை சர்க்கார் கவனிக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது இந்தப் பிரச்னை வாதிக்கப்பட்டாலும், அப்போதெல்லாம் இதைத் தட்டிக் கழிக்கும் நிலைமையில் அரசாங்கம் நடந்து வந்திருக்கிறது. இதைக் குறித்து அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சரியான முடிவை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்காக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே ஏதோ புதியதாக மாறுதல் கொண்டுவரப்போவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது என்ன பிரயோசனம்? இதுவரைக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். அந்த வீடுகளை எல்லோருக்கும் கட்டிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு ஹரிஜனமும் 10 வீடுகள் கட்டுவோம். அவைகள் எப்படிப்பட்ட வீடுகள் பழைய காலத்தில் கம்பர் பாடியதுபோல் “நெற்கொண்டு போகும் அளவுக்கு நில்லாய் நெடுஞ் சுவரே” என்ற மாதிரி, கண்டிராட்டர் வீடு கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு கையில் பணம் வாங்கும் வரையில் சுவர் நிற்குமா என்பது சந்தேகம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிறகு போய் கேட்டால் கலெக்டர் அளவில் 30 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் இம்மாதிரி வீடுகள் இனி கட்டிக்கொடுக்க வேண்டாம். அது மோசம். இனி அம்மாதிரி வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வந்ததுபற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால், சர்க்கார் அனுமதித்த 600, 700 ரூபாய்க்கு ஒரு வீடு கட்டிவிட முடியாது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்டதற்கு என்னுடைய பாராட்டுகளை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது போட்டிருக்கும் திட்டம் எப்படிப்பட்டது என்பதில், “காலி மனைக்கட்டு கொடுக்கிறோம், அஸ்திவாரத்தையும் போட்டுக் கொடுக்கிறோம், மேலே ரூ. 150 பெறுமான தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் கொடுக்கிறோம். ரூ. 25 கையிலே கொடுக்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்துவிட்டால் ஒரு வீடு கட்டுவது சாத்தியமா என்று அரசாங்கத்தை கேட்க விரும்புகிறேன். அஸ்திவாரம், போட்டுக்கொடுத்து 150 ரூபாய் பெறுமான சாமான்கள் கொடுத்து கையில் ரூ. 25 கொடுத்துவிட்டால் வீடு கட்டிக்கொண்டு விடமுடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா? எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும், இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் இலைகளையும், தழைகளையும் கட்டிக்கொண்டு திரிகின்ற ஒருவனுக்கு நல்ல கோமணமாக கொடுத்துவிட்டு, கொஞ்சம் பஞ்சம், நூற்பதற்கான ராட்டையும் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லுவதுபோல்தான் இருக்கிறது. அவன் அப்படி நூற்கும் நூல் ஒரு வேஷ்டிக்கோ அல்லது சட்டைக்கோ கூட போதுமானதாக இருக்காது. அவன் என்ன செய்யான்? அம்மாதிரி கொள்கை நியாயமானது அல்ல. செய்வதை சரியாகச் செய்ய வேண்டும். 150 ரூபாய் போதாது, அதை 300 ரூபாயாக ஆக்க வேண்டுமென்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அது கூட எப்படி போதும்? அவர்கள் பெரிய மானிகை வேண்டும் என்று கேட்கமாட்டார்கள். நான் இங்கே சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் “அவர்கள் வாழ்வதற்கு நான்தான் வீடுகளாகக்கட்டிக் கொடுங்கள், இடிந்து விழக்கூடிய வீடுகள் வேண்டாம். சில ஆண்டுகளுக்காவது வாழ்வதற்கு தகுந்த வீடுகளாகக் கட்டிக்கொடுங்கள்” என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டுவதற்கு நீங்கள் திட்டம் போடுங்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கார் ஷெட்டுக்கு எத்தனை செலவாகுமோ அவ்வளவு செலவில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்துத் தால் போதுமானது. அதற்கு மேலே பணம் வேண்டாம். கார் ஷெட் அளவுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுங்கள், போதும். நான்

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th March 1960]

நினைக்கிறேன், 2,500 அல்லது 3,000 ரூபாய் ஆகலாம் ஒரு வீட்டிற்கு என்று அதற்கு மேலும் ஆகலாம். அந்த அளவுக்காவது வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். வருஷம் ஒன்றுக்கு 10 கோடி ரூபாய் வீதம் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக 20 ஆண்டுகளுக்கு ஒதுக்கினால் எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரி செய்தால் தான் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியும். வருஷம் ஒன்றுக்கு 10 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் போடுங்கள். (குறுக்கீடு.) பணத்திற்கு என்ன செய்வது? திட்டம் போட்டு வருவாய்க்கு வழி சொல்லுங்கள் என்று கேளுங்கள். அப்பொழுது பேசுவோம்.

அடுத்து ஒன்றிரண்டு பிரச்சனைகளைப்பற்றி சுருக்கமாக பேசி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வேளாண்மை தொழிலுக்காக மாடு வாங்குவதற்கும் மற்ற சாதனங்கள் வாங்குவதற்கும் 285 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் மற்ற சாதனங்களுக்காக ரூ. 35-ம் மாட்டுக்காக ரூ. 250-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் எப்படியிருக்குமோ தெரியாது. ஆனால், கோவை ஜில்லாவைப் பொருத்த மட்டில் ரூ. 250 போட்டு மாடு வாங்கினால் வீட்டிற்கு அதை ஒட்டிப்போவதற்குள்ளாகவே ஒரு ஜோடி மாடும் போய்விடும், அல்லது கொஞ்ச நாட்களுக்கு இருந்து பிறகு போய்விடும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : உண்மைக்கு விரோதமாக அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதினால்தான் நான் குறுக்கிடவேண்டியிருக்கிறது. நானே கோவை ஜில்லாவிலே என் கையினாலே மாடுகள் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் தங்கள் கையிலிருந்து கூட கூடப்போட்டு நல்ல மாடுகளை வாங்கி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல் வீட்டிற்குப்போவதற்குள் சாகக்கூடிய நிலைமையில் மாடுகள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி தப்பாகச் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : நான் தப்பாக எதையும் சொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை. அரசாங்கம் இதில் இன்னும் சற்று அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாடு வாங்குவதற்கு 250 ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுத்தாலும் மேலே அவர்கள் கொஞ்சம் பணம் கொண்டு வந்து போட்டால்தான் மாடு வாங்கலாம் என்ற தர்மசங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டுகளிலே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் மான்யத்தை நாம் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறோம். கிடைத்த மான்யத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளாமல் திருப்பிக்கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே சொல்லுகிறேன். மாடுகள் வாங்குவதற்காகத் தரப்பட்ட மான்யத்தில் சுமார் 2½ லட்ச ரூபாய் கடந்த ஆண்டுகளிலே ஒரு ஆண்டில் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு.) அந்த ஆண்டில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் உபயோகப்படுத்திச் கொள்ளாமலே திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலே விவகாரம் இருப்பதினால்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ரூ. 250 போதாது. அதை 400 அல்லது 500 ரூபாய் என்று அதிகமாகச் செய்து அதற்காக வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எத்தனை பேர்களுக்கு வேளாண்மைக்காக உதவி செய்யவேண்டுமோ அத்தனை பேர்களுக்கு உதவி இல்லை. 100-க்கு 10 பேர்களைப் பொருக்கி எடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் உதவி கிடைக்கிறது. பாக்கி 90 பேர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை. இந்த நிலைமை சரியானது அல்ல. எல்லோருக்கும் கொடுப்பதுதான் நியாயம். ஹிந்து மதத்தில் இருக்கிற ஹரிஜனங்களுக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்தில் இருக்கிற ஹரிஜனங்களுக்கும் மத்தியிலே பாகுபாடு காட்டப்படுகின்ற மனப்பான்மை நமக்கு வேண்டாம். ராமன் என்ற பெயரை ராபர்ட் என்று மாற்றிக்கொண்டுவிட்டால் திடீரென்று அவருடைய நிலைமை உயர்ந்துவிடப்போவதில்லை. (கனம் சபா

25th March 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

நாயகர் அவர்கள் மணி அடித்தார்.) கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட நிமிஷங்களை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : அவர் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு நிமிஷத்தை கொடுக்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : ஹரிஜனங்கள் சமூகத் துறையிலே உயரவேண்டும் என்று பாடுபடும்பொழுது அவர்கள் மதம் மாறினால் நாம் அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற உதவிகளை சலுகையையெல்லாம் நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கை சரியானதல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் பலர் இது சம்பந்தமாக சரியான கருத்துக்களைப் பிரதிபலித்திருக்கின்றனர். அதையெல்லாம் அலட்சியப்படுத்தாமல் உரிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரிப் பாடுபாட்டை நீக்குவதற்கு சரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றி பேசி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன நலத்துறை டைரக்டர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர் என்ன செய்வார் பாவம். ஆனால் அவர்கள் அனுப்புகின்ற கடிதங்களை மாவட்டக் கலெக்டர்கள் சரியானபடி மதித்து பதில் அனுப்புவதில்லை. ஹரிஜன நலத் துறை டைரக்டர் அவர்களின் நிலை உயரவேண்டும். கலெக்டர்கள் ஹரிஜன நலத்துறை டைரக்டரை தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர் அனுப்பும் கடிதங்களை சரியானபடி கவனிக்காமல் இருந்தால் இங்கே அவர் எப்படி காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? இம்மாதிரி பாடுபாடான உணர்ச்சியை—என்ன உணர்ச்சி என்று வேண்டுமானாலும் பெயர் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்—அந்த உணர்ச்சியைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான் ஹரிஜன நலத்துறை டைரக்டர் அவர்கள் காரியங்களை இங்கிருந்துகொண்டு சரிவரச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** THE HON. SRI P. KAKKAN :** மதிப்பிற்குரிய சபா நாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர்கள் பலர் நல்ல கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் கூறியதற்காக அவர்களுக்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜன சமுதாயம் பொருளாதாரத் துறையிலே, கல்வித் துறையிலே, மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயமாகப் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதாயிருந்தால் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்தால்தான் முடியும் என்று மகாத்மா காந்தி அடிகள் எண்ணினார். அவர் எண்ணிய எண்ணம் ஈடேறியது. சுதந்திரம் பெற்ற பிற்பாடு பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் எவ்வளவு தூரம் ஹரிஜன மக்களை உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அதற்கு இந்த அரசாங்கம் பெரிதும் பாடுபட்டு வருகிறது. அதிலும் ஏழைத் தொண்டன் காமராஜர் தலைமை தாங்குகின்ற சென்னை சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களுக்கு அளவிற அளவிக் கொடுத்து ஆவன செய்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

பல கனம் அங்கத்தினர்கள், இன்னும் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் நடைமுறையிலே சரியாக நடைபெறவில்லை, நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களே நடவடிக்கை எடுக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தீண்டாமையைப் போக்க, சமுதாயத்தில் யாருமே உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்ற பாகுபாடுகள் இல்லாமல் செய்ய, இம்மு கொண்ட மனிதர் என்பர் இந்தியாவில் இக் காலத்திலே, என்ற நிலைமைக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் எவ்வளவோ பாடுபடுகிறது. அகநெறிய சட்டங்களை இயற்றி, அவற்றை அமுலாக்கவும் பாடுபட்டு வருகிறது. இந்தியாவிலேயே ஹரிஜன மக்களுக்கு அதிக அன்பும், ஆதரவும் காட்டி, அவர்களுக்கு அநேக ஜாதி ஹிந்துக்கள் சேவை செய்வது இந்த நிலைமையில்தான். அந்தப் பெருமை

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1960]

இந்த மாநிலத்திற்குத்தான். அந்த உருமையை இந்திய மக்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தின் தீவிரமையை யாரும் வேண்டுமென்றே சட்டத்தை பிற்புறம் வகுக்கவில்லை. தெரியாததனமாக கையாண்டால் அல்லது அப்படி வேண்டுமென்றே கையாண்டால், சட்டத்தின் கீழ் தண்டனை கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறது. நடைமுறையிலே சட்டத்தை அமுலாக்க பொதுமக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் அந்த சட்டங்களை அமுலாக்க அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைக்க கோருகிறேன். அல்லது வெறுமனே ஒரு சிலர் ஜாதி மனப்பான்மையோடு இருந்தாலும், அவர்களிடமும் சொல்லி, நீங்களும் உங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதலிலே தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் செய்தோம்; பிறகு ஆலய பிரவேசச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மத்திய சர்க்காரில், அன் டிபிலிடி அபென்டனஸ் ஆக்ட் நிறைவேற்றப்பட்டது. அவைகளெல்லாம் இப்பொழுது அமுலில் இருக்கின்றன. அவைகளை அமுலாக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. மற்ற சட்டங்களின் கீழ், குற்றம் செய்தவர்களுக்கு சம்மன்ஸ் அனுப்பித்தான் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டும்; ஆனால், இந்த சட்டத்தின்கீழ், சம்மன்ஸ் இல்லாமலே நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த சட்டங்களெல்லாம் இருந்தாலும், ஒரு சில இடங்களிலே, தெரியாததனமாக பல காலமாகக் கையாண்ட பழக்கத்தினாலே, ஒரு சிலர் தடைசெய்யலாம். அவர்களையும் சீர்திருத்த வேண்டும். நாம் பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களும், அதிகாரிகள் மூலமாகவும், அவர்களுக்கு நல்ல போதனை செய்ய வேண்டும், அவர்களிடம் சொல்லி அவ்வாறு செய்யவேண்டாம் என்று திருத்த வேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு தூரம் இந்த மன்றத்திலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் உதவ முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் எடுத்திருப்பது ஒரு பெரிய வேலை. பல ஆண்டுகளாகக் கோவில்களில் நுழையக்கூடாது என்று இருந்ததை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. சட்டங்களைச் செய்தாலும், சட்டங்களைச் சிலர் மதிக்காவிட்டால், அவர்களை உணரச்செய்ய வேண்டும். தேசப் பிதா மகிதமா காந்தி வாழ்ந்த நாளில் ஒரு கோவிலில் ஹரிஜனங்கள் போகக்கூடாது என்று சொன்னால், அந்தக் கோவிலில் பாம்பும், பிசாசும்தான் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் உண்மையை மக்கள் உணர்ந்தார்கள். மாதிரியாகத் தான் உள்லக் கோவில்களும் திறந்து விடப்பட்டன. புகார்கள் அரசாங்கம் எப்பொழுதும் கவனிக்கும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் பகுதியிலே, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே, ஒரு கிராமத்திலே, கோவிலில் விடவில்லை என்று குறித்துச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி ஓரளவு தெரியாததனமாக இருந்திருந்தால் அதை கவனிக்க வேண்டியதுதான். ஆனாலும், உண்மையை அரசாங்கம் அறியவேண்டும். யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சி என்று கிடையாது அரசாங்கம் பொருட்படுத்தாது. இந்த அரசாங்கம் நீதியையும், உண்மையையும் மனத்தில் கொண்டு பணியாற்றும். ஆனால், அவர்கள் குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் என்ன காரணத்திற்காக நுழைய விடவில்லை? அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

DR. SRIMATHI SATYAVANI MUTHU : அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அந்த மேலநல்லத்தூர் மக்கள் தங்கள் குறைகளை 10-12-59-ல் . . .

DEPUTY SPEAKER : The honourable lady Member need not repeat it.

25th March 1960]

DR. SRIMATHI SATYAVANIMUTHU : அரசாங்கத்துக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களே, அதற்குப் பதில் சொல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : விண்ணப்பங்கள் பல அனுப்பி இருக்கலாம். அப்படி அனுப்பி இருந்தால், அது சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு, ஹோம் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு, உடனடியாக அனுப்பி இருக்கலாம். ஆனால், நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக நுழைய விடவில்லை ; வேறு ஏதாவது காரணங்கள் இருக்குமோ என்னவோ, சிலர், “ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதனையும், தில்லை நடராஜனையும், பீரங்கி வைத்துப் பிளப்பது எப்போதோ” என்று சொல்பவர்களாக இருக்கிறார்களே (சிரிப்பு) அவர்களோ என்ற பயத்தால் மறுத்துவிட்டார்களோ என்னவோ என்று நினைக்கிறேன். அங்குள்ள ஜாதி ஹிந்துக்களை, மனம் மாறச் செய்து, அவர்களே கூட இருந்து திறந்துவிட ஏற்பாடு செய்ய முடியும். (குறுக்கீடு.) டெபுடி சேவக்குகள் வேலையே, இந்தத் துறையில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரிகளுக்கு ரிபோர்ட் செய்யவேண்டியதுதான் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, சட்டங்கள் மூலமோ நம் அரசாங்கம் சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைகளை நீக்கி, நியாயத்தையும், நீதியையும் நிறுவ வேண்டும் என்று ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தமாக, ஒவ்வொரு ஒல்லாவிலும் கலெக்டர்களும், ஐ.ஜி.யும் குற்றங்கள் தெரிந்தால், தாங்களே நேரிடையாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறது. நல்ல முறையிலே, அவர்கள் விளம்பரங்கள், வால் போஸ்டர்கள், சுற்றறிக்கை இவைகள் மூலமாக மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். தீண்டாமைக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் டெபுடி சேவக்குகளைப் போட்டு, கிராமங்களிலும், குக்கிராமங்களிலும், பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தெரியாததன் மாகவோ, அல்லது ஒரு சிலர் கொஞ்சம் இன்னும் மனம் திமிராக—அந்த வார்த்தையை சொல்வதில் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—இருந்தாலும், அவர்களையும் நிச்சயமாகத் திருத்த முடியும் என்றே டெபுடி சேவக்குகளை கிராமங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

கனம் மெம்பர் ஆத்தூர் சுப்பிரமணியம், இந்த டெபுடி சேவக்குகள் காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று குறை கூறினார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி இந்த டெபுடி சேவக்குகள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இல்லை, அந்த அவசியம் இந்தக் கட்சிக்குக் கிடையாது இன்று. பொது விவாதத்தின் போதும் சொல்லப்பட்டது, சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய நலத் திட்டம் இவைகளின் வேலைகளை, அதிகாரிகள் காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று. காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரம் செய்யவில்லை அவர்கள் ; காங்கிரஸ் சர்க்கார் வேலைகளைப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் செய்யும் வேலைகளை மக்களிடம் சொல்லுகிறார்கள் ; அதைச் சொல்லாமல் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமானால், இவர்களுக்கு அங்கு என்ன வேலை ? தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டங்கள் செய்திருக்கிறோம். அவைகளைப் பற்றிக் கிராமங்களில் சொல்லி மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும் ; சுகாதாரம் சம்பந்தமாகத் திட்டங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அவைகளை மக்களிடையே விவரிக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் செய்யக் கூடாது என்றால், அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலையே இல்லையே. அரசாங்கம் செய்யும் வேலைகளைப் பற்றிச் சொல்லக்கூடாது என்றால், யார் வேலைகளைப் பற்றிச் சொல்ல அவர்களை வைத்திருக்கிறது ? ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சி அல்ல, காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்யும் வேலைகளை மக்களிடம் சொல்ல டெபுடி சேவக்குகளும், மற்ற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1960]

1
p.m.

மேலும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு என்று ஹாஸ்டல்களில் எல்லா வகுப்பு மாணவர்களும் சேர்ந்து படிக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பள்ளிகளிலேயே ஹரிஜன மாணவர்களும் ஜாதி ஹிந்து மாணவர்களும் சேர்ந்து படித்தால் வருங்காலத்தில் அவர்களிடத்தில் பாகுபாடு ஏற்படாது என்ற கருத்தில் இப்பொழுது அவர்கள் சேர்ந்து படிக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதன்படி சேர்ந்து படிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக 100 மாணவர்கள் இருந்தால் அவற்றில் 75 மாணவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள் என்றும் 15 ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய மாணவர்கள் என்றும், பாக்கிப் பத்துப் பேர்கள் சமுதாயத்தில் கல்லியில் முன்னேற்றமடைந்த மாணவர்கள் என்றும், பாகுபாடு செய்து அந்த முறையில் மாணவர்களை ஹாஸ்டல்களில், பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த முறையில் அதிகப்படியான மாணவர்கள் இப்பொழுது படிக்க முன்வருகிறார்கள். மற்றும் ஏழை மாணவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. சாதாரணமாக பணக்கார மாணவர்கள் இந்த ஹாஸ்டல்களில் வந்து தங்கி படிக்க முன்வர மாட்டார்கள். ஏழை மாணவர்கள்தான் வருவார்கள். அதனால் இப்பொழுது எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தமும் வேண்டாம் என்று கருதி எல்லா மாணவர்களையும் இலவசமாக சென்னை அரசாங்க விடுதிகளில் படிக்கவைக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு இட்டிருக்கிறது. ஆகவே தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காகவும், ஒதுக்கல் நிலைமைக்கு முடிவு கட்டுவதற்காகவும் முன்னடைந்த வகுப்பு மாணவர்களையும் பின்னடைந்த வகுப்பு மாணவர்களையும் அரசாங்க ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் நடத்துகிற ஹாஸ்டல்களிலும், பாடசாலைகளிலும் தீண்டாமையை ஒழித்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவர்கள் சேர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்றும், அதனால் அவர்கள் வருங்காலத்தில் பாகுபாடு இல்லாத நிலையில் இருக்கக் கூடிய மனப்பான்மை ஏற்படும் என்ற அளவில் இந்த ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இந்த முறையிலும் தீண்டாமையை ஒழித்துவிடலாம் என்று அரசாங்கம் இதைக் கடைப்பிடித்து வருகிறது.

தனிப்பட்ட முறையில் ஹாஸ்டல்கள் நடத்தினாலும் அரசாங்கம் தனியாக ஹாஸ்டல்களை நடத்தினாலும்—ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் தனியாக ஹாஸ்டல்கள் நடத்தப்படுகிறதே. அவற்றில் 16 சத விதம் ஹரிஜனங்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உத்தரவு இருப்பதுதான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதன் மூலமும் தீண்டாமையை ஒழித்துவிடலாம் என்ற அடிப்படையில் அப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல்கள் இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. தனியாக பாடசாலைகளை அமைத்தால் ஹரிஜனங்களிடையே தங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதுகிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்களை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதுகிறார்கள் என்ற மனப்பான்மை ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு என்று தனியாக பாடசாலை இருக்கக்கூடாது என்றும் இருக்கக் கூடிய பாடசாலைகளில் எல்லா மாணவரும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எவ்வளவோ சலுகைகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் காட்டப்பட்டு வருகிறது. எந்தெந்த வழிகளில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டப்பட்டுள்ளனவோ அங்கேயெல்லாம் பத்து சத விதம் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் காட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையிலும் அவர்கள்

வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில்கூட எங்கேயெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்படுகின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் பத்து சத விதம் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையிலும் அவர்கள்

25th March 1960]

[Sri P. Kakkan]

ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ வேண்டும் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மயானம் அமைப்பதில் கூட ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக அமைக்காமல் எல்லோருக்கும் ஒரே மயானமாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மயானம் அமைப்பதில் கூட பாடுபட்டு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இப்படி திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சடுகாடு வரைக்கும் தீண்டாமை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் அரசாங்கம் எவ்வளவு அக்கறை காட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு அக்கறை காட்டப்பட்டுதான் வருகிறது. சில இடங்களில் சில புகார் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அங்கேயெல்லாம் போலீஸைக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு போலீசாரிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் தீண்டாமையைப் போக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இல்லாமல் இருந்தால் அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று அவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நல்ல முறையில் அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவலர்களுக்கு தக்களுடைய உத்தியோகங்களைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு ஜாதி வித்தியாச மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி கனம் வேதையன் அவர்கள் புகார் கூறினார். அவர்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறோம். அவர்கள் அப்படியேதான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அவர் சொல்வது போல் இருக்கலாம். அவர்களை நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும்படியாக சொல்லப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் மேலும் செய்யப்படும்.

அநேகம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று புகார் சொன்னார்கள். அதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதிலும் இந்த அரசாங்கம் தக்க அக்கறை காட்டிக் கொண்டுதான் வருகிறது. ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள் “பாணியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும்” என்று. அரசாங்கம் ஒவ்வொன்றுக்கும் திட்டம் வகுத்து அதன்படிதான் நிதி ஒதுக்குகிறார்கள். பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், மின்சாரத்திற்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் என்று இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் நிதி ஒதுக்குகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யமுடியுமோ அப்படித்தான் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே குறைகள் இந்த மன்றத்தில் சொல்லுவதிலும் தப்பு இல்லை. நாங்கள் செய்வதிலும் தப்பு இல்லை. நாங்களும் எந்த விதத்திலும் தப்பிதம் செய்யவில்லை. இன்னும் ஜாஸ்தி வருவாய் வந்தால் இன்னும் அதிகப்படியாக செலவு செய்யலாம், நல்ல முறையில் கொடுக்க முடியும்.

SRI T. S. RAMASWAMY : பல ராஜ்யங்களில் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் எல்லோருக்கும் இலவசமாக படிக்க வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களே, கல்லூரி படிப்புக்கும் நிதி கொடுக்கிறார்களே எல்லோருக்கும், அவ்வாறு இங்கே ஏன் கொடுக்கப் படவில்லை. ஏன் இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இங்கும் எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER : ஹரிஜனங்களுக்கா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : காலேஜில் படிக்கும் எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுதான் வருகிறது.

[25th March 1960]

SRI T. S. RAMASWAMY : கல்லூரிகளில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஹாஸ்டல் விட்டு வெளியே இருந்து கொண்டு படிக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. ஹாஸ்டலில் இருந்து கொண்டு படித்தால் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற ராஜ்யங்களில் எங்கேயிருந்து கொண்டு படித்தாலும் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை ஏன் இங்கு மட்டும் இல்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இங்கு ஒரு தனிப்பட்ட முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறைப்படிதான் கொடுக்கிறார்கள். ஹாஸ்டல்களில் இல்லாமல் வெளியே இருந்துகொண்டு படிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பு கொடுத்தால் அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு மாணவர்கள் சினிமா பார்க்க முற்படுவார்கள் என்பதற்காக இங்கு இப்படிப்பட்ட முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லோருக்கும் ரெசிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அதாவது பழங்குடி மக்களுக்கு 8.71 லட்சமும், ஒதுக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்கு 0.12 லட்சமும், இதர பின்னடைந்த வகுப்பினர்களுக்கு 14.74 லட்சமும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மொத்த தொகையே 23.57 லட்சம்தானே, அதில் பின்னடைந்தவர்களுக்கு 14.74 செலவழித்து விட்டு ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் குறைவாகத்தானே செலவு செய்யப்படுகிறது, அதனால் ஹரிஜனங்களுக்குத் தனியாக செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்லி ஏன் பாகுபாடு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். இந்த பின்னடைந்தவர்களுக்கு ஜாஸ்தி கல்விக்காகக் கொடுக்கிறோம். ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தக் கல்விக்காக மட்டும் அல்ல இதர துறைகளிலும் அதிகமாக செலவு செய்கிறோம். அடுத்தபடியாக திரு. கோவிந்தசாமி ஒரு குற்றச் சாட்டை சாட்டினார். ஹரிஜனங்களுக்கு பணத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அதை மாணவர்களுக்கு செலவழிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் குற்றம் சாட்டினார். ஆனால் அவர் கட்சியைச் சார்ந்த அம்மையார் குறிப்பிடும்போது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார். இப்படி அவர்களுக்குள்ளே கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வரவில்லை, விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் சொல்ல வருகிறேன். ஆதி திராவிடர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பாக்வேர்ட் கம்யூனிடிக்கு ஒதுக்கி செலவு செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் குற்றம் சாட்டி சொல்லவில்லை.

DEPUTY SPEAKER : The hon Member should not interrept in the middle. He can explain afterwards and not in the middle.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அம்மையார் அவர்கள் குறைவாக இருக்கிறதே என்று சொன்னார், ஆனால் கோவிந்தசாமி அவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறதே என்று சொன்னார். இரண்டிற்கும் விதயாசம் இருக்கிறதே என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

DEPUTY SPEAKER : I think the House has no objection to sit till the Hon. Minister finished his reply.

Hon. Members : No objection.

THE HON. SRI P. KAKKAN : பாக்வேர்ட் கம்யூனிடிக்கு மட்டும்தான் அங்கே இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நான் தப்பு சொல்லவில்லை.

25th March 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN : நீங்கள் ஜாஸ்தி கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறீர். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் குறைவாக கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார். அதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : May I know how long the Hon. Minister will take to finish his reply.

THE HON. SRI P. KAKKAN : I will finish in about five or seven minutes.

Hon. Members : The Hon. Minister may take even ten minutes.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் எப்பொழுதும் பொய்யே சொல்லமாட்டேன். உள்ளதைத்தான் சொல்லுவேன். அவர் சொன்னதைத்தான் சொன்னேன். அம்மையார் சொன்னதைத்தான் நான் சொன்னேன். வேறு ஒன்றையும் நான் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறது என்பதையும், மிகவும் துரிதமாக ஏற்பாடு செய்து வருகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சில நண்பர்கள் பேசும்போது ஸ்காலர்ஷிப் கடைசி நேரத்தில்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலில் கொடுப்பது இல்லையென்று சொன்னார்கள். டைரக்டர் அவர்கள் ஜூலை மாதத்திலேயே ஏழு லட்சத்து இருபத்து ஏழாயிரம் சொச்சமும் 1959 டிசம்பருக்குள் ஏழு லட்சத்து ஐம்பத்து ஒன்பதாயிரமும் 1960 ஜனவரி முதல் நாள்து வரையில் பத்தொன்பது லட்சத்து அறுபத்து ஆறாயிரம் சொச்சமும் சேங்க்ஷன் செய்துள்ளார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கால தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இந்த மாணவர்களே ஆரம்பத்தில் சரியான குறிப்புக்களை கொடுப்பது இல்லை. சில இடங்களில் யிரின்ஸ்பால்களும் அவர்களது விண்ணப்பங்களை வாங்கி அனுப்புவதில் கால தாமதம் செய்துவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான காலதாமதங்களைப் போக்குவதற்கு உடனடியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1960-61-லிருந்து டைரக்டர் தனது பேரில் ரிசர்வ் பேங்கில் ஒரு பெர்சனல் டிபாசிட் அகவுண்ட் வைத்துக்கொண்டு செக்குகளின் மூலமாக பணம் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இப்படிச் செய்வதினால் பணம் காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு முடியும். செக்ரட்டரி, டைரெக்டர், இவர்கள் எல்லாம் இதை பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்து வருகிறார்கள்.

ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பணம் ஜாஸ்தி வேண்டும் என்பதில் ஆகேஷனை கிடையாது. திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் ஏராளமான பணம் ஒதுக்கி கொடுப்பது என்றாலும் அப்பொழுதும் கடைசியில் இரண்டுபேர் எனக்குக்கிடைக்கவில்லையே என்பார்கள். ஆகையால் நமக்கிருக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டேனான் எவ்வளவு தூரம் ஒத்தாசை செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

மூலம்தி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பணம் இன்னும் அதிகம் ஒதுக்கவேண்டும், பொருளாதார அடிப்படையில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்களே அது கூடாது என்றார். இப்போது இருக்கும் முறையே நீடிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அரசாங்கம் இதை பரிசீலனைதான் செய்து வருகிறது. எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு இந்த வருஷம் மேலும் பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. சமீபத்தில் டைரக்டர் அவர்களும் டெபுடி டைரக்டர் அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்று இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக பணம் வேண்டுமென்று கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி மேலும் விபரம் தெரிந்தால் நான் உங்கள் மத்தியில் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மன்றத்திலே நிலங்கள், வீட்டு மனைக்கட்டு முதலியவை ஜாரி செய்து கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஆகிறது என்று கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய சென்னை மாகாணத்திலே மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்வதில்

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1930]

அல்லது காலனிகளுக்கு புதிய ரோடு போட்டுக் கொடுப்பதில், மயானத் திற்கு ரோடு போட்டுக் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு தூரம் துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் துரிதமாக வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லாவிலே இருக்கிற ஒரு சில அதிகாரிகள் காலதாமதம் செய்தாலும் கலெக்டரிடத்தில் சொல்லி துரிதமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் காலதாமதம் செய்தால் கலெக்டர் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்.

கனம் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மனைக்கட்டு எடுப்பதிலே சில நஞ்சை நிலங்களை எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அரசாங்கம் எப்படி கட்டளை இட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் முதலில் தரிசுப் புரம்போக்கு நிலங்கள் அடுத்தபடியாக புஞ்சை நிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தரிசு நிலங்களும், புஞ்சை நிலங்களும் இல்லாத இடங்களில் நஞ்சை நிலங்களை அதுவும் நிலக்காரர் இரண்டரை ஏக்கருக்குமேல் அதிகம் வசதி உள்ளவராக இருந்து கலெக்டர் அவர்களும் அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று அத்தாட்சி கொடுத்தால்தான். அந்த இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்று கனம் இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். இந்த மனைக்கட்டு ஆர்ஜிதம் செய்ய அதிகப்படியான அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் ஹரிஜன இலாகா ஆபீசர்களிடத்திலிருந்தும் கலெக்டரிடமிருந்தும் அதிகப்படியான அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இப்போதே, 1959-60 லேயே 18 தாசில்தார்களை நியமித்திருக்கிறோம். ஐந்து டெபுடி தாசில்தார்களும், 47 ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் நியமித்திருக்கிறோம். ஆகவே, எந்த ஜில்லாவிலிருந்து அதிகமான அதிகாரிகள் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அதைப் பரிசீலனை செய்து அதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருகிறது என்று உங்கள் மத்தியில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலேதான் அதிகப்படியான செலவாகி இருக்கிறது. இப்போதிருக்கிற, தாசில்தார்கள் அங்குதான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மற்ற தாலுகாக்களில் 4, 3, 5 என்று ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கேதான் 9 ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான மனைக்கட்டுகள் ஏழைகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கும் வாங்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நஞ்சையாக இருந்தால் எவ்வளவு, புஞ்சையாக இருந்தால் எவ்வளவு என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல அன்பர்கள் சொன்னார்கள். ஒரே நாளில் வாங்கிக் கொடுக்க முடியாது. கனம் எல்லப்ப பாகவதர், சர்க்கார் அந்திய நாட்டில் கடன்தான் வாங்குகிறது, 30 கோடியாக வாங்கி ஒரேயடியாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடக்கூடாது என்று சொன்னார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5 கோடிக்கு மேல் இந்த மாகாணத்திற்காகச் செலவிட ஒதுக்கியது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைக்காட்டிலும் பன்மடங்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். மாகாண ஹரிஜன மந்திரிமார்கள் கனம் உள்நாட்டு இலாகா மந்திரி பந்த்ஜி அவர்கள் தலைமையில் கூடிய மகாநாட்டில் தற்சமயம் செலவிடுவதைக் காட்டிலும், மூன்று மடங்கு ஒதுக்கக் கேட்டுள்ளோம். 30 கோடியல்ல, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பின்தங்கியவர்களுக்காக மத்திய சர்க்காரால் 270 கோடி ஒதுக்கப்படுமென்று நம்புகிறோம். நம் மாகாணத்திற்குரிய கோட்டாவும் நமக்குக் கிடைக்கும். அப்புறம் மின்சாரத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். குறை சொல்வது என்றால் எவ்வளவோ சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். இருந்தாலும், இந்த இலாகா நடவடிக்கையை பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் பாராட்டியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பல நல்ல காரியங்களை செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வருகிறது. வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில் பணம் போதாது, அதை இன்னும் சிறிது கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீமதி. பொன்னம்மாள் அவர்களும் வேறு சிலரும் சொன்னார்கள். நமது அரசாங்கம்கூட அதற்கு ஜாஸ்தியாக

25th March 1960]

[Sri P. Kakkan]

கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதை உயர்த்துவதற்கு அவர்கள் இன்னும் முன்வரவில்லை. வீடு கட்டுவது பற்றி துறைஸ்வாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். பகவானுக்கு பூஜை செய்கிற மாதிரி அந்தப் பணத்தை சிலர் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள் என்று. இந்த மன்றத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றுதான் அவர்கள் அப்படி பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன்; பழைய மரங்களைக் கொண்டு வீடுகள் கட்டுகிறார்கள் என்று. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுகிறார்கள் என்று அவர்கள் தனியாக பழைய மரங்களைக் கொண்டு போய் கட்டுகிறார்களா? அப்படிச் சொல்வதில் யாதொரு உண்மையுமில்லை. பல வீடுகள் இடிந்து விட்டதாகவும் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்களே அந்த வீடுகளைப் பார்த்திருப்பார்கள். ஒருமிடத்தில் அப்படி இடிந்து போயிருக்கலாம். அப்படியானால் அந்த காலனி கட்டிய அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கும். அதோடு வீடுகளில் குடி போகும் மக்களும் அதை நன்கு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். பின்னர், கண்ட்ராக்டர்களுக்கு கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கண்ட்ராக்டர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை. யார் வீடு கட்டுகிறார்களோ அவர்களே நேரில் செய்து கொள்ளலாம். இல்லை, அவர் யாரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே கொடுக்கிறோம். கண்ட்ராக்டர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள், அது பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்த மாதிரி என்று துறைஸ்வாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். - அப்படி அவர் சொன்னதற்காக நான் வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கே உண்மை நிலை தெரியும், அப்படி தெரிந்தும் ஏதாவது சொல்லலாமே என்றுதான் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இனி அப்படி சொல்லக் கூடாது என்று நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். உள்வதைச் சொல்லி கட்சியை வளர்க்கலாம். ஆனால் உண்மைக்கு மாறானவற்றைச் சொன்னால் அதை மக்கள் ஒருநாளும் நம்பமாட்டார்கள் என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முன்பு வீடு கட்டிக் கொடுக்க 750 ரூபாய் கொடுத்து உதவி செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இரண்டு ஜில்லாக்களில் தான் பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மனைக்கட்டுகளுக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுத்து அஸ்திவாரத்திற்கும் ஓரளவு உதவி. செய்து, 125 ரூபாய்க்கு சாமான்களும், 25 ரூபாய் ரொக்க உதவியும் அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் வேண்டுமானால் மேற்கொண்டு ஏதாவது போட்டு பெரிய வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளலாம். அல்லது இந்தத் தொகையை மட்டும் கொண்டு கட்டவேண்டுமென்றாலும் கட்டிக் கொள்ளலாம். 20 வீடுகள்தானே அரசாங்கம் கட்டித்தந்தது, என்ன பிரமாதமாக செய்து விட்டார்கள் என்று சிலர் சொன்னார்கள். ஒரு சிலருக்கு மட்டும் நல்ல செலவில் கட்டிக் கொடுத்து விட்டால், மற்றவர்கள், அவர்களுக்கு மட்டும் தான் கொடுத்தார்கள், எங்களுக்கு கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தப்படுவார்கள். ஆகவேதான், இதை பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்பு செய்தது போல் செய்தாலும் குற்றம் சொல்கிறார்கள், இப்பொழுதும், இப்படிச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கும் குற்றம் குறை சொல்கிறார்கள். “முன்னே போனால் முட்டுகிறது, பின்னால் போனால் உதைக்கிறது” என்பார்களே அப்படித்தான் இது இருக்கிறது. எதற்கும் குற்றம் குறை சொல்வது என்றால். எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் யோசித்துத்தான் செய்கிறது. இதில் வெற்றி கண்டால் இதேமுறையை கையாள்வோம். இல்லை என்றால் வேறு முறையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : “முன்னே போனால் முட்டுகிறது, பின்னால் போனால் உதைக்கிறது” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே, எங்கே யார் போனார்கள், எங்கே யார் முட்டியது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : 20 வீடுகள்தானே கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று குறை சொன்னார்கள். இப்பொழுது எல்லோருக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது இதையும் குறை கூறுகிறார்கள். அதற்குத்தான் அந்தப் படிமொழியைச் சொன்னேன்.

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1960]

கனம் அங்கத்தினர் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். ஒரு ஹெட்டிலுள்ள பணத்தை எடுத்து இன்னொரு ஹெட்டிற்கு செலவழிப்பதில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யார் யாருக்கு என்று பணம் ஒதுக்குகிறோமோ அவர்களுக்குத்தான் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்கிறோம். ஒரு இனத்திலிருந்து இன்னொரு இனத்திற்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

DR. SRIMATHI SATYAVANIMUTHU : அவரவர்களுக்கு ஒதுக்கும் பணத்தை அவரவர்களுக்காக செலவு செய்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவரவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கும்போது மான்யத்தையே அவரவர்களுக்கு அந்தந்த இனத்தின் பெயரில் வைக்கக் கூடாது என்றுதான் நான் கேட்டேனே தவிர பிறருக்கு ஒதுக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. மொத்தத்தில் ஹரிஜன மான்யம் என்று வைக்காமல், மூன்றுவிதப் பிரிவுகள் தரப்பட்டிருக்கிறதே, அப்படி அந்த மூன்று பிரிவுகளை தனியாக வைத்து அந்த மூன்று இனத்தவர்களுக்கும் தனித்தனியாக தரக் கூடாது என்றுதான் கேட்டேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதே மன்றத்தில் கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது வியூகம் அவர்களும் இதைச் சொன்னார்கள், அப்பொழுதே, பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிஸ்க்கு என்று ஒரு தனி இலாகா ஏற்படுத்தினால் என்னவென்று கேட்டார்கள். அப்படி பிரிப்பதால் யாருக்கு லாபம் என்று தெரியவில்லை. பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிஸ்க், ஷெடியூல்ட் காஸ்ட்ஸ் மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமென்றுதான் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அதற்கென்று ஒரு இலாகா வைக்க முடியாது. ஆக, எல்லோரும் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும். 1958-59-க்கு பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிஸ்க்கு, பீர் மெட்ரிக்-க்கு 1,70,600-ம், போஸ்ட் மெட்ரிக்-க்கு 19,08,800-ம், எக்ஸ் கிரிமினல் ட்ரைபஸ்க்கு பீர் மெட்ரிக்-க்கு 85,300-ம், போஸ்ட் மெட்ரிக்-க்கு 1,46,100-ம், பிறைமலைக்கள்ளருக்கு பீர் மெட்ரிக்-க்கு 14,000-ம், போஸ்ட் மெட்ரிக்-க்கு 50,200 ரூபாயும் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஒரு ஹெட்டிலிருந்து இன்னொரு ஹெட்டுக்கு எடுப்பதில்லை. அடுத்தபடியாக, ஸ்டாப் அவர்கள் சொன்னது பற்றி நான் இங்கு குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் ரொம்ப நாட்களாக இந்து மதத்திலிருந்து கொண்டு எவ்வளவோ கஷ்டங்களும், தொல்லைகளும் அனுபவித்தும் கூட, அவ்வளவையும் சகித்துக் கொண்டு இந்து மதத்தில்தான் இருப்போம் என்று இருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் தீண்டத் தகாதவர்களாக நடத்தப்பட்டார்கள். அந்த நிலையிலிருந்து அவர்களை உயர்த்தி அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் சட்டபூர்வமாக அரசியல்சட்டப்படி அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்கள், அவர்கள் 2½ லட்சம் மக்கள் இருந்தும் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லையே என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்கள் ரொம்ப நாட்களாக தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று கருதப்பட்டு வந்ததால்தான் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அரசியல் சட்டப்படி தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்கள் இதில் சேரமாட்டார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரச்சினையை எடுத்து இங்கே சொல்வது சரியல்ல. கிருஸ்தவ மக்களுக்கு இந்த மாகாண அரசாங்கம் கொடுக்கும் அத்தனை சலுகைகளும் கிடைக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவ சகோதரர்கள், தங்கள் தம்பி உயர்ந்த நிலைக்கு வருகிறான் என்றால் சபாஷ், பரவாயில்லை அவன் முன்னுக்கு வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன் என்றுதான் சொல்வார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லையே, எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கே போய் விட்டதே என்று சொன்னால் வெளியே உள்ள கிருஸ்தவ சமுதாய மக்கள் அதை ஒருபோதும் நம்பமாட்டார்கள்.

எனென்றால் அவர்களுக்கு மாகாண ரீதியில் இந்த மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற எல்லாம் சலுகைகளும் கிடைக்கின்றன. மதியசாப்பாடு, தங்கு வதற்கு விடுதி, சுகாதார வசதி போன்ற எல்லா வசதிகளும் இவர்களுக்கு

25th March 1960]

[Sri P. Kakkan]

கிடைக்கின்றன. மாகாண சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் இந்த சலுகைகளில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் அரசியல் சட்டப்படி தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை, அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அதைத்தவிர மாகாண சர்க்கார் கொடுக்கும் எல்லா சலுகைகளும் இவர்களுக்கும் கிடைக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கணம் சங்கரன் அவர்களும், கணம் வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்களும், அங்கேயே அதாவது அவர்கள் மத்திலேயே சலுகை கிடைக்கிறதே பின் ஏன் நாம் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் யார் எந்த மதத்தில் இருந்தாலும் சரி, அவரவர்கள் நம்பியிருக்கக்கூடிய மதத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து அதில் பூரணமான நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் அடிக்கடி, வேட்டி, சட்டைகளை மாற்றி மாற்றி அணிவது போல் அடிக்கடி, மதமாற்றம் செய்து கொண்டு இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு வரும் அவரவர் மதத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்திருக்கலாம், அதிலுள்ள நன்மை தீமைகளை எல்லாம் உணர்ந்து கொண்டு அதற்கு தகுந்தவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதல்லாமல் மதமாற்றம் செய்வது தப்பு, அந்த மதத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு இந்த சலுகை கூடாது என்று யாரும் சொல்லவேண்டியதில்லை, அது போல் ஒரு மதத்திலுள்ளவர்கள் மற்ற மதத்தைப் பற்றி குறை சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. அவ்விதம் சொல்லுவது நல்லதல்ல. தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் மாகாண சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்படும் எல்லா சலுகைகளும் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரால் அளிக்கப்படும் ஸ்காலர்ஷிப், அல்லது உத்யோகங்கள் போன்றவைகள் கிடைப்பதில்லை என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது சரியில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கணம் திருவண்ணாமலை தொகுதி அங்கத்தினர் சந்தானம் அவர்கள், மதிப்பிற்குரிய வைக்கம் வீரர் ஈ.வெ.ரா. பெரியார் அவர்கள் தான் தீண்டாமைக்காக பாடுபட்டார் என்று சொன்னார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு தீண்டாமை ஓரளவுக்கு மறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை யாரும் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்போது அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த போது தான் தீண்டாமைக்காக பாடுபட்டார். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் தான் அவரை அவ்வாறு உணரப்படி செய்ய வைத்தது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சட்ட பூர்வமாக எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல், ஒன்றே குலம் ஒருவேளை தெய்வம் என்ற முறையில் எல்லோரும் இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள். தீண்டாமை விஷயத்தில் ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் பாடுபட்டதைப்பற்றி சந்தானம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஆனால் எல்லா விஷயத்திலும் அவர்களைப்பற்றி இவர்கள் குறிப்பிட்டவில்லை, ஈ.வெ.ரா. அவர்கள் இப்போது நாட்டுப்பிரிவினை நடைபெறுது, திராவிடநாடு வராது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையெல்லாம் இவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தனி நாடு கூடாது, தனி மாகாணம் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இவர் இன்னும் சிறிது நாட்களுக்குள் எங்களுடன் வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று நான் நிச்சயமாக உணருகிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல் மக்கள் சமுதாயம் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் பாடு பட்டு வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கணம் சின்னத்துரை அவர்கள் கொங்கு வேளாளர்களின் நிலையைப்பற்றி சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள நிதி நிலைமையில் என்ன வேலாம். இவர்களுக்கு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. பொருளாதார அடிப்படையில் பார்த்தால் பல சமுதாயத்திலுள்ளவர்

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1960]

எனும் மிகுந்த ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் எந்த விதமான உதவி செய்ய முடியும் என்பதை இப்போது ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மான்ய விவாதத்திற்கு அதிக நேரத்தை ஒதுக்கித்தந்த சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த இலாகா நன்றாக பணியாற்றி வருவதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். எவ்வளவு துரிதமாக காரியங்களை நடத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு காரியங்களை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள் இந்த இலாகாவிலுள்ளவர்கள். இந்த முறையில் நன்றாக பணியாற்றி வரும் ஐ. எல். லி. இலாகா காரியதரிசி திரு. கெய்வார் அவர்களுக்கும் அவர்கள் கீழ் பணியாற்றும், அடிஷனல் காரியதரிசி, துணைக் காரியதரிசி முதலானவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போன்று அரிஜன இலாகா டயரக்டர் அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவர் இந்த வருடம் தான் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். அதோடு இப்போது மூன்று உதவி டயரக்டர்கள் அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அவர்கள் கீழ் பணியாற்றும் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் அவர்கள் ஆற்றும் பெரும்பணிக்காக என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக ஆபீஸ் இடத்தைப்பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. அதையும் நன்றாக பரிசீலனை செய்து கூடிய சீக்கிரமே நல்லதொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். அரிஜனங்களின் அபிவிருத்திக்காக கோரப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை வற்புறுத்தாமல் இருக்குமாறு கனம் கோவிந்தசாமி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : அமைச்சர் அவர்கள், நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக உத்தரவாதம் அளித்திருப்பதாலும் அவர்களின் வேண்டுகோளின் படியும் என்னுடைய பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை நான் வலியுறுத்தவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,95,30,900 under Demand XXIV—Harijan Uplift.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m., on Wednesday the 6th April 1960.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules and Orders.

* 89.—Notification issued with G.O. Ms. No. 76, L.A., dated 12th January 1960 vesting certain powers to Development Commissioner, Additional Development Commissioner and District Collector. [Laid on the table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]